

**Sermons By
William Marrion Branham**

“... in the days of the voice ...” Rev. 10:7

**KODĖL MES NE
DENOMINACIJA?**

Indianos valstija, JAV
1958 m. rugsėjo 27 d.

Introduction

The remarkable ministry of William Branham was the response of the Holy Spirit to the prophecies of the Scriptures in Malachi 4:5,6, Luke 17:30, and Revelations 10:7. This worldwide ministry has been the culmination of many other Bible prophecies, and a continuation of the working of God by His Spirit at this End time. This ministry was spoken of in the Scriptures, to prepare the people for the Second Coming of Jesus Christ.

We pray that the printed Word will become written in your heart as you prayerfully read this message.

While every effort has been made to provide an accurate unabridged transcription, the English audio files are the best representation of the sermons spoken by Bro Branham.

Audio and transcribed versions of over 1,100 sermons preached by William Branham are available for free downloading and printing in many languages at:

www.messagehub.info

This work may be copied and distributed as long as it is copied entirely, not modified, and distributed free of charge.

- ...nuostabus,
Vardas džiaugsmo ir vilties.
O, brangus (O, brangus), nuostabus,
Vardas džiaugsmo ir vilties.
- ²⁹¹ O dabar šiek tiek kitaip. Dabar nulenkite galvas ir labai tyliai pakelkite vieną ranką, sugiedosime:
Klaupiamės prie Jėzaus kojų,
Garbiname Vardą Jo.
Jį Karaliūm vainikuosim,
Kai parves Jis mus namo.
- ...(O, brangus) ...(nuostabus),
Vardas džiaugsmo ir vilties.
...(taip, brangus) ...(nuostabus),
Vardas džiaugsmo ir vilties.
- ²⁹² Toliau nulenkę galvas paniūniuokime. [Brolis Branhamas ir susirinkusieji niūniuoja „Tu paimki Jėzaus Vardą“ – Red.]

KODĖL MES NE DENOMINACIJA?

¹ Didelė privilegija vėl būti už šios sakyklos po, sakyčiau, beveik trijų mėnesių pertraukos. Voverėms buvo sunkus metas, taip pat ir man. [Brolis Branhamas juokiasi – Red.] O, tačiau dabar jau esu pailsėjęs ir kyla dar didesnis noras vėl pasinerti į tarnavimą. Ir ateinančią savaitę, kito trečiadienio vakarą, planuojame pradėti prabudimo tarnavimą čia, maldykloje. Ir, jei Viešpaties valia, aš turiu tam tikrą... Viešpats pažadėjo man kitokią ir naują tarnavimo formą. Ir, jeigu Ja, patiks tai padaryti, aš tikiuosi pradėti tą... tą naujos formos tarnavimą kitą savaitę pirmiausiai čia, šioje maldykloje.

² Ir vėliau aš nebeturiu numatęs susirinkimų, tik Australijoje ir Naujojoje Zelandijoje kitų metų sausį. O paskui brolis Osbornas kviečia bendram susirinkimui, kuriame dalyvauti aš jam kažkada tarsi ir pažadėjau, būdamas Tulsoje, bet tai bus truputėlį vėliau, nors mes dar nesame dėl to tikri.

³ Buvo tikrai malonu, broli Džefrisai, paspausti tau čia ranką ir taip pat išgirsti tavo sūnų giedant tą giesmę bei tave grojant. Man tai patinka: tėvas ir sūnus. O jums ar patinka? „Augink vaiką tame kelyje, kuriuo jis turi eiti.“ Teisingai, pone Genter, jūs... jūs žinote, kad tai tiesa, jūs abu. „Augink vaiką tame kelyje, kuriuo jis turi eiti, ir pasenęs jis nenukryps.“ Ir tai tiesa. Kartais gąli nutikti, kad jis nukryps nuo to kelio, bet tai niekuomet nenukryps nuo jo. Suprantate? Tai... jam tai įsimins visam laikui. Tas ankstyvasis auklėjimas, ir viskas, ką daryti jis bus išmokytas – tai... tai tikrai giliai jam įstrigs.

⁴ Taigi, tai yra... Aš sutikau ten brolių Džefrisų ir pasakiau: „Broli Džefrisai...“ Pamaniau, žinote, man visuomet malonu matyti bet kurį besisvečiuojantį brolių, bet kai brolis atvažiuoja pasisvečiuoti tokį vakarą... [Brolis Branhamas juokiasi – Red.] Tai vakaras, kai tiesiog susirenka vien šios bažnyčios lankytojai prieš pat prabudimą – tai toks vakaras. Mes norime šį vakarą, rytoj ryte, ir rytoj vakare tiesiog įsigilinti į tai, kuo tikime šioje maldykloje, kad... kad pasikartotume. Mes čia tikime keisčiausiais dalykais, labai neįprastais, bet, kaip bebūtų, randame juos šioje Biblijoje. Pasirodo, jie tikrai ten yra.

⁵ Ir dabar, jei čia svečiuojasi nepažįstamas brolis ar sesuo, kurie priklauso tam tikrai denominacijai, ar... ar nesutinka, bet tiesiog sėdi čia šįvakar, mes norime pasakyti: jauskitės visai kaip namuose. Suprantate? Mums ištis labai džiugu, kad jūs čia. Bet dabar, tikiuosi... Ir kartais pas mus skamba šiurkštūs dalykai. Taigi, jeigu jums atrodo, kad su tuo nesutinkate, na, tai darykite taip, kaip aš darau, valgydamas vyšnių pyragą. Ir kai aš valgau vyšnių pyragą – jis mano mėgstamiausias – visuomet (kai... kai valgau pyragą), jei pasitaiko kauliukas, aš neišmetu pyrago, o tiesiog išimu kauliuką ir toliau valgau pyragą. Taigi, arba kai valgo vištieną. Juk visi mėgstate vištieną, ar ne? Ir kai pasitaiko kaulas, jūs gi nebaigiate, o tiesiog apeinate kaulą ir toliau valgo vištieną. Na, taip pat elkitės ir šįvakar su tuo, ką aš kalbėsiu. Tiesiog... kai kažkas jums užklius, sakykite: „Taigi, aš tiesiog ne... Aš tiesiog sėdžiu čia, nedideliame bažnyčios mokyme, kuris vyks per šiuos

kitus trīs susirinkimus. Jie čia tiesiog tarsi kartojaši tai, kuo... kuo tiki, peržiūri tai iš naujo.“

⁶ Ir, praktiškai, vienintelis būdas, kaip gali priversti žmogų patikėti tuo, yra kalti taip stipriai, kad jis supras, jog būtent tai yra teisinga. Tik tokiu būdu, galima tai įtvirtinti. Visai kaip vienas mano draugas, ponas Vudsas, su kuriuo aš buvau... Jei įkalsi vinį tik iki pusės, o lenta visa išklibusi, vėjas gana greitai ją nupūs, bet turi įkalti giliai, kad tvirtai laikytųsi. Taigi dabar, jei jums, čia esantiems lankytojams, kai kurie dalykai, kuriuos aš sakysiu, skambės šiurkščiai, nepagalvokite, kad aš... aš noriu jus atstumti. Aš tiesiog noriu įkalti šiai bažnyčiai tai, kuo mes tikime. Visi, kurie tai gerai suprantate, pasakykite: „Amen.“ [Susirinkusieji sako: „Amen.“ – Red.] Gerai, tuomet... tuomet puiku. Aš tai išsakysiu ir būsiu nuo to laisvas. O be to... be to, tai yra įrašoma ir taip toliau, kad vėliau, jei kas nors norės sužinoti, ko mes iš tiesų laikomės, ir kokių pagrindų remiamės, išgirs tai šiuose įrašuose. Ir mes kartais tai darome todėl, kad ateina naujų žmonių ir mes judame pirmyn. Taigi, dabar negalėsime peržiūrėti visų bažnyčios mokymų, bet pakalbėsime tik apie kelis. Taigi, trečiadienio vakarą vis dėlto prasidės...

⁷ Taigi, pirmadienį ir antradienį aš išvyksiu melstis, ruoštis išgydymo tarnavimui. Ir jūs galite pranešti telefonu, ar kaip jums patogiau, ir atsivesti visus, kuriuos tik norite, į šį vyksiantį prabudimą. Ir pasakykite, kad jie neateitų paskubomis, neatvažiuotų sakydami: „Gerai, dabar aš užbėgsiu ir už mane šįvakar pasimels, o rytoj vakare viskas bus...“ Nereikia taip daryti. Ateikite ir truputėlį paklauskite, nes mes norime neskubėdami išdėstyti tą Žodį taip atidžiai, kad velnias neturėtų nė kur pasijudinti. Ir tuomet, kai jūs leisite savo tikėjimui išsekti, kad pradėtumėte tikėti, tuomet leiskite veikti savo sąžonei – tada Dievo tikėjimas tai patvirtins, ir jūs iš karto pajudėsite pirmyn. Suprantate?

Nes iš jūsų tikėjimo bus mažai naudos. Jūsų sąžonė turi judėti ta pačia kryptimi kaip ir jūsų tikėjimas, ir tuomet ateina Dievo tikėjimas ir visa tai patvirtina. Suprantate? Bet jei tai jūsų tikėjimas: „O taip, dabar aš tai gavau!“, o net jūsų sąžonė traukiasi atgal, sakydama: „Nežinau, ar mane tai paveiks“, – tuomet nieko nebus. Suprantate? Taigi norėtusi, kad tai būtų tikras išgydymo tarnavimas. Ir prieš tai, kai pakviesiu ką nors čia, į kambarius ir taip toliau, išgydymui (į šiuos naujus tarnavimus), aš noriu, kad jie tikrai suprastų, ko čia ateina. Taigi, nepamirškite ir atvažiuokite pas mus į svečius, ir mums bus labai malonu.

⁸ Dabar atminkite, ryte mes pratęsimė bažnyčios mokymo dėstymą, o taip pat ir rytoj vakare. Taigi, kviečiame jus atvykti, ir ateiti gali kas tik nori. Mums visuomet malonu visus matyti. Tačiau šis vakaras skirtas tik šios maldyklos žmonėms, kurie užaugę šiame mokyje. Nes kituose susirinkimuose, kai evangelizuojame, mes mokome tik ištis fundamentalių evangelinių Rašto tiesų. Tačiau čia, šioje maldykloje, mes turime savo minčių ir savo įsitikinimų, kaip žmo-... kaip bažnyčia, ir būtent tai mes šįvakar peržiūrėsime.

viskas bus paruošta ir... pastato gale, kitą trečiadienį vakare.

Ir mes ketiname puikiai praleisti laiką Viešpatyje. Ateikite su malda. Paskambinkite sergantiems ir ligoniams, parašykite jiems laišką, pakvieskite juos čia. Ir mes tiesiog... Dievas galingai judės. Ir mes žinome, kad Jis tai padarys.

²⁸⁹ Taigi, aš aplankiau visus, kuriuos pažinojau, kurie kažką turėjo prieš. Jei dar kas nors nėra tvarkoje, atminkite, kažkada seniai sakiau jums, kad mes visa tai sutvarkysime. Ir žinau, kad jūs suprantate, jog čia visai ne tokia dvasia, kokia buvo anksčiau. Matote? Teisingai. Matote? Taip yra. Daugiau nebeleiskite, kad Jis išeitų. Saikdinu jus prieš Jėzų Kristų: neleiskite, kad Jis pasitrauktų. Būtent taip ir likite (suprantate?), stenkitės, kad viskas liktų lygu ir judėkite pirmyn. Jūs – broliai ir seserys. Ne tavo brolis ar sesuo daro ką nors blogo, bet čia išliūkina velnio dvasia. Suprantate? Jis prasiskverbia. Tiesiog užjaukite brolių ar seserį ir žinokite, kad tai šėtonas įsiterpia. Jei dėl to jaučiate kažką priešiško, atsikratykite to kuo greičiau (suprantate?), nes tai sugrauš jus. Taip, tikrai. Taigi laikykitės toliau nuo to. Tiesiog nepamirškite.

Vieta, vieta yra...

Yra vieta metodistams, vieta baptistams, vieta presbiterionams – visiems yra vieta.

Vieta, vieta yra,

Ir tau prie Šaltinio vieta.

²⁹⁰ Kas dar pamenate mūsų seną pabaigos giesmę?

Tu paimki Jėzaus Vardą,

Vaike sielvarto vargų.

Jis paguos tave ir linksmins.

Imk tu jį visur kartu.

Gaila, kad negali pasilikti su mumis, broli Džefrisai, tu ir sesuo Džefris, ir berniukai ir jie visi. Ir paskui:

Klaupiamės prie Jėzaus kojų,

Garbiname Vardą Jo. (O, čia tai bent!)

Jį Karalium vainikuosim,

Kai parves Jis mus namo.

Tu paimki Jėzaus Vardą,

Jis tau skydas, apsauga.

O, jei tave apsups pagundos,

Visad tau padės malda.

O, kaip man tai patinka, o jums? Tas nuostabus Jėzaus Vardas! Taigi, dabar atsistokime ir sugiedokime. Gerai.

Tu paimki Jėzaus Vardą,

Vaike sielvarto vargų.

Jis...

[Brolis Branhamas kalba su broliu Neviliu – Red.]

patinka. Kam iš jūsų patinka tos senos įkvėptos giesmės? Galite turėtis visus savo pasiūlymus, bugi-vugi, ką tik norite. Aš renkuosi tą „Ten, kur malonė ir gailestingumas pas mane atėjo“. Būtent tai. Gerai, dabar ramiai.

Jėzau, Tu laikyk mane
Visada prie kryžiaus.
Ten gyvybė man duota
Tik per Kraują Kristaus.

Kryžiuje, kryžiuje,
Bus šlovė manoji.
Kol į poilsį ateis
Siela džiaugsmingoji.

²⁸⁶ [Brolis Branhamas niūniuoja „Kristaus Kryžius“ – Red.] O, kaip gražu. Pagalvokite apie tai. O jei iš viso nebūtų Išgelbėtojo? O jei neturėtume šio Žodžio? O jei Jis nebūtų jūsų pašaukęs? O jei Jis nebūtų jūsų iš anksto pažinęs ir jūs šiandien būtumėte ten, pasaulyje, kaip visi kiti? Ar mylite Jį? O, čia tai bent! Nepamirškite apie rytinius tarnavimus pusę dešimtos.

Kryžiuje, kryžiuje,
Bus šlovė manoji.
Kol į poilsį ateis
Siela...

²⁸⁷ Dabar sugrokite mums „Prie Šaltinio“ akordą. Tai sena gera giesmė: „Vieta prie Šaltinio“. Kas ją žino? „Vieta, vieta yra, yra tau vieta prie Šaltinio“. Aš... Ir kai dabar ją giedosite, labai tyliai, tiesiog ištieskite ir paspauskite ranką šalia esančiam broliui. Žinote, dabar yra vieta metodistams, yra vieta baptistams, yra vieta sekmininkams – dabar mums visiems yra vieta prie Šaltinio. Kas žino šią seną giesmę? O, be abejo žino. Kai kurie iš jūsų čia senbuviai, tai sena gera kentukietiška giesmė.

Vieta, (paspauskite rankas) vieta yra,
Yra tau vieta prie Šaltinio;
Vieta, vieta yra,
Ir tau prie Šaltinio vieta.

O, vieta, vieta yra,
Yra tau vieta prie Šaltinio;
O, vieta, vieta yra,
Ir tau prie Šaltinio vieta.

²⁸⁸ Turiu jums nedidelę staigmeną. Visi paskutiniai pamokslai ir knygos, ir visas bus parduodama kitame bažnyčios gale, kitą savaitę susirinkimuose – kasetės ir kitkas, visas gražia literatūros forma. Ten gale, viename iš kambarių, bus stalas. Ir literatūra, paskutiniai pamokslai bei keli puikūs leidiniai, kurie išleisti pakartotinai, tik naujose knygos, naujuose leidimuose,

⁹ Ir prieš atsiversdami Jo palaimintą Žodį tiesiog nulenkite galvas maldos akimirkai.

¹⁰ Visagali ir stiprus Dieve, kuris... dar prieš pasaulyje sujudant pirmajam atomui, Tu buvai Dievas. Tu nei kiek nepasikeitai. Ir kai jau nebebus atomų, kurie jį palaikytų ir nebebus pasaulio, kurį reiktų palaikyti, Tu vis tiek būsi Dievas. Tu esi iki amžinybės ir nuo amžinybės. Tu esi Dievas. Tu niekada neturėjai dienų pradžios ar Gyvenimo pabaigos. Tu visuomet būsi. Ir, Tėve, Tu esi beribis, o mes riboti, todėl prašome Tavo Dieviško gailestingumo, Dieve, suvokdami, kad šiai mūsų dvasiai skirta susiliesti su amžinybe – iš šių laiko elementų į amžinybę. Todėl, Viešpatie, mes čia atėjome pasitikrinti savo išgelbėjimo, pažiūrėti, kokie esame Tavo Žodžio akivaizdoje ir pamatyti, kokia yra mūsų išgyvenimų padėtis. Ar mes gyvename taip, kaip Tau patinka? Ar mūsų dvasia liudija apie Tavo Dvasią? Ar mūsų mokymas liudija apie šią Bibliją? Ir, Tėve, leisk mums kruopščiai ištirti abu tuos dalykus šiuose būsimuose trijuose tarnavimuose. Suteik tai, Viešpatie.

¹¹ Palaimink čionykštį pastorių, diakonus, turto globėjus ir visus lankytojus, žmones, kurie ateina į šią bažnyčią. Nuo tada, kai aš esu čia, Viešpatie, atsirado labai labai daug žmonių, kurių aš net vardų nežinau, ar iš kur jie, bet esu tikras, kad Tu apie juos žinai viską. Ir šįvakar mes esame čia tuo vieninteliu tikslu, Viešpatie, – bendrauti parašyto Žodžio apsuptyje. Ir suteik mums gyvenime Šventosios Dvasios, kad galėtume išlikti ramūs, rimti, Dievo baimėje, ir ištirtume savo gyvenimą pagal Jo Žodį. Suteik tai, Viešpatie.

¹² Ir šįvakar šiame pastate, Viešpatie, čia yra mano brolių, vykdančių skirtingas bažnyčios pareigas. Ir, Viešpatie, aš toks dėkingas, kad jie atvyko čia pabendrauti. Galbūt mes nesutariame dėl smulkių mokymų principų, bet tas vienas pagrindinis principas jungia mus į vieningą brolių fronto linijoje, kad... O Dieve, tesustiprina tai mūsų... mūsų bičiulystę ir mūsų... ir Dievo meilės ir malonės ryšiai apsieis mus teapgaubia. Taigi, mes suprantame, Viešpatie, kad žmogui to padaryti neįmanoma, nes mes čia šįvakar kalbame apie sielų, keliaujančių Amžinybėn, paskyrimo vietą. Taigi, mes meldžiame, kad Šventoji Dvasia nusileistų tiesiai į Žodį ir Jį išdėstytų, ir paaiškintų mums Savo būdu dalykus, kuriuos Jis nori, kad žinotume. Suteik tai, Viešpatie. Ir kai pasibaigs trys... tarnavimo laikas, tekeliausime mes kaip sutvirtinta bažnyčia, suvieniję savo širdis ir tikslus su savo Dievo Karalystės bendrapiliečiais, ir tejudėsime pirmyn kaip niekada anksčiau.

¹³ Aš noriu padėkoti Tau, Viešpatie, bažnyčios ir... ir čia esančių žmonių akivaizdoje, kad Tu davei man kelias savaites gero poilsio. Šį vakarą aš jaučiuosi puikiai dėl Tavo artumo ir Tavo palaiminimo. O Dieve, mes meldžiame už brolių, kurie čia, mūsų brolių, kurie vyksta į užsienį, netgi į tas tamsias, niūrias šalis, kur rizikuoja savo gyvybe. O Viešpatie, palaimink mūsų brolių Džefrisą, kai jis išvyks su savo sūnumi ir žmona, ir suteik jam didelį prieaugį. Tegul jis prakiurdo tamsą, kol visur plačiai nušvis Evangelijos

šviesa. Išgirk mus, Tėve, nes mes pateikiame šį prašymą Viešpaties Jėzaus, Tavo Sūnaus, Vardu. Amen.

¹⁴ Taigi, šįvakar skaitysiu iš savo mažos Skofildo Biblijos. Man visai neseniai sukako dvidešimt penkeri metai... [„Antrą kartą“, – anksčiau yra juokavęs brolis Branhamas. – Vert.] Ir aš vis dar galiu skaityti, bet regėjimas jau silpsta, todėl įsigijau skaitymo akinius, kad galėčiau ruoštis pamokslams, ir šįvakar išbandysiu jus pirmą kartą.

Taigi, aš turiu tokias temas kaip: „Ar bažnyčia privalo...“ O, daug dalykų, jei tik iki jų prieisime. Vienas iš jų: „Kodėl mes vadinamės bažnyčia? Kodėl mes ne denominacija? Kodėl... kodėl mes tikime amžina tikinčiojo sielos apsauga? Kodėl mes smerkiame pamokslaujančias moteris? Kodėl mes krikštijame panardindami? Ir ar bažnyčia pereis sielvartą?“ Ir daug panašių temų turiu čia, manau, penkiolika ar aštuoniolika – keliems artimiausiems vakarams.

¹⁵ Taigi, šįvakar galvoju visų pirma pradėti nuo... Atrodo, būtent šią temą Viešpats įdėjo man į širdį: „Kodėl mes ne denominacija?“ Priežastis, dėl kurios... Mes neturime nieko prieš kitus žmones, kurie yra denominacija. Mes nieko neturime prieš juos, bet noriu paaiškinti, kodėl mes niekuomet nėjome išvien su jokia denominacija. Kaip žinote, aš buvau įšventintas nedidelėje baptistų bažnyčioje. O baptistai nėra denominacija, nebuvo dar visai neseniai, bet dabar jie tampa tokia pačia denominacija kaip ir visos kitos. Tačiau priežastis, dėl kurios mes niekuomet netapsime denominacija...

¹⁶ Taigi, mes esame organizacija. Mes esame organizacija, kuri čia įregistruota valdžios kaip organizacija – žmonių grupė, organizuota garbinti Kristų, – bet mes nesame denominacijoje. Niekas mums neviešpataus. Suprantate? Tai ne denominacija. Tai... tai tik organizacija, krikščionių tikinčiųjų bendruomenė. Žmonės čia ateina į bažnyčią ir ji tampa jų vietine bažnyčia, jeigu jie nori ją lankyti visą savo gyvenimą.

¹⁷ Ir jie gali čia ateiti ir nesutikti su viskuo, ką mes pamokslaujame. Tai visiškai nieko blogo. Vis tiek jūs... Jei esate krikščionis, siūlome jums bendravimą ir pagalbą ranką kaip ir visiems kitiems. Suprantate? Jei pasakyčiau, kad tikiu krikštu panardinant vandenyje, o jūs tikėtumėte apšlakstymu ir to laikytumėtės, viskas būtų taip pat, kaip ir abiems sutariant. Galbūt mūsų matymas nebus vienodas, bet kol jūs esate krikščionis brolis ar sesuo, jūs čia labai laukiami, suprantate? Visi.

¹⁸ Taigi, mes neturime jokios denominacijos, nes aš manau, jog denominacija skaldo brolybę. Kai kurie sako: „Mes neturime nieko bendro su šiuo prabudimu – tai juk metodistų prabudimas.“ „Na, tai juk baptistai. Mes neketiname... Mes metodistai. Tai ne mūsų reikalas.“ Broli, jei tame yra Kristus, mes turime... tai mūsų visų reikalas. Mes turime atidėti savo... Juk nuo to kenčia būtent Kristaus Kūnas. Ir aš matau, jog šiandien šalyse labai daug to, kad mes... Taigi, Kristus niekuomet, jokių laikotarpiu, neorganizavo jokios denominacinės bažnyčios. Tiesiog tvirtai įsitikinkime tuo.

sandora! Gimęs iš Dvasios, nuplautas Krauju, išgelbėtas Dievo paveldą turiu.“

²⁸⁰ Jis atsakė: „Tai puiku, Bili, tačiau pagal jį kapinėse tavęs nepalaidos.“

²⁸¹ Atsakiau: „Jis išves mane iš jų.“ [Susirinkusieji juokiasi – Red.] Aleliuja! Nesijaudinu, kaip ten pateksiu, svarbu iš jų išeiti.

²⁸² Taigi, turiu draudimą, kuris man sako: „Aš pakelsiu. Visi, kuriuos Tėvas Man davė, yra Mano.“ Nesvarbu, ką darė mano tėtis, ką darė mano mama – kas bebūtų. „Visi, kuriuos Tėvas Man duos, ateis pas Mane, ir niekas negali ateiti, jei Mano Tėvas jo neatveda.“ Aleliuja! Kodėl Jis pažinojo juos? „Aš pažinojau juos iki pasaulio sutvėrimo. Kai Aš nužudžiau Avinėlį, nužudžiau jį kartu su Juo.“ Amen! „Aš iš anksto paskyriau Bažnyčią.“ Kas turi išankstinį paskyrimą? Bažnyčia. Kaip patekti į Bažnyčią? „Viena Dvasia mes visi pakrikštyti į vieną Kūną.“ Prieš pasaulio sutvėrimą Jis žinojo, kad mes būsime ten. „O kuriuos Jis iš anksto paskyrė, tuos ir pašaukė; kuriuos pašaukė, tuos ir išteisino; kuriuos išteisino, tuos jau pašlovino.“

²⁸³ Dievo Knygose Jis jau pasakė, kad susitiks su manimi būtent ten. Jokie demonai iš pragaro nesugebės sulaikyti jų kokioje nors kitoje vietoje ir sutrukdyti jiems patekti būtent ten, nes Dievas taip jau pasakė ir taškas. Jei prieš šimtą milijardų metų iki pasaulio sutvėrimo ryto žvaigždės giedojo kartu ir Dievo sūnūs šaukė iš džiaugsmo, dar prieš pasaulio sutvėrimą (suprantate?), prieš sutvė... ir tie angelai ir visi džiūgavo, šaukė apie tai dar prieš pasaulio sutvėrimą, tai kaip gi velnias galėtų sulaikyti mane žemės dulkėse? Tiesiog neįmanoma. [Brolis iš susirinkimo sako: „Šlovė Viešpačiui!“ – Red.] Tu teisus.

²⁸⁴ Taigi, pažiūrėkime. Man čia rodo tokį demokratišką laiką. Dabar ne be dvidešimt vienuolika, o tik be dvidešimt dešimt. Teisingai, broli Vudai? [Brolis Vudas sako: „Taip.“ – Red.] Teisingai, be dvidešimt dešimt. Visi laimingi? [Susirinkusieji sako: „Amen.“ – Red.]

Noriu keliauti toliau,
Noriu keliauti toliau,
Šviesūs namai laukia danguje,
Noriu keliauti toliau.

Noriu keliauti toliau,
Noriu keliauti toliau,
Šviesūs namai laukia danguje,
Noriu keliauti toliau.

²⁸⁵ Jums patinka tokios senos giesmės? Seniau mes giedodavome seną giesmę, kur buvo kažkaip taip: „Malonė ir gailestingumas pas mane atėjo, kai nušvito ta žvaigždė.“ Kokia tai, sese Gerti? Palaukite. Kaip... Kokia tai, broli Nevili? Suprantate, kažkaip taip: „Malonė ir gailestingumas pas mane atėjo, Ryto spindinti žvaigždė.“ [Brolis Nevilis gieda tą posmelį ir sako: „Tai „Kristaus Kryžius.“ – Red.] Aha. Taip. „Kryžiuje“. Sugrok mums jos akordą, sese. Tai „Prie kryžiaus“. [„Taip.“] Ateik čia, broli Nevili. O, man jos taip

sulaikytų mane nuo prisikėlimo. Aš turiu Dievo pažadą. Aš turiu Šventąją Dvasią. Aš turiu Zoe – amžinąjį Dievo Gyvenimą, glūdintį čia viduje. Šie seni griaučiai atėjo iš ten ir Dievas išvedė mane iš žemės. Ir jeigu Tas, kuris išvedė mane iš žemės...

²⁷³ Kai aš tapau suaugusiu, kiekvieną kartą, kai girdėdavau bažnyčios varpą, kažkas man kuždėdavo, tylutėlis balselis. Angelas prakalbo iš krūmo, tarė:

– Niekada negerk ir nerūkyk. Aš turiu tau darbo. Nesuteršk savo kūno ir neprasidėk su moterimis ir panašiai. Tu... Turiu tau užduotį, kai tapsi vyresnis.

– Kas tu? Kas tu?

– Vėliau sužinosi apie tai daugiau.

²⁷⁴ Po kurio laiko Jis pasirodė. Jis ten kybo krikšto metu. Jis parodo Save, Jis išreiškia Save, Jis atsako. Matau Jį ten stovintį – visur, iš visų pusių. Kaip gi jūs...

²⁷⁵ Jeigu Jis mane sukūrė tokį, koks esu, nesuteikdamas jokios pasirinkimo galimybės... Aš juk gilioje praeityje nesakiau: „Dabar, Čarli Branhamai, vesk Elą Harvi ir pagimdyk mane iš žemės.“ Visiškai ne. Niekomet neturėjau pasirinkimo. Dievas tai padarė!

Ir jei Jis mane sutvėrė tokį, koks esu, nesuteikdamas pasirinkimo, tai tuo labiau, kai ta Šventoji Dvasia ima sklęsti virš manęs ir aš sakau: „Taip, Viešpatie, Tu mano Kūrėjas. Aš myliu Tave ir priimu kaip savo Išgelbėtoją“, – kaip gi sulaikysite mane dulkėse? Tai tiesiog neįmanoma, broli. Tiesiog neįmanoma.

²⁷⁶ Dievas nesutvėrė nei vieno gabalėlio kalcio ar potašo, ar dar ko nors veltui. „Visi, kuriuos Man davė Tėvas prieš pasaulio sutvėrimą, ateis pas Mane!“ O! Man norisi šaukti, nuoširdžiai sakau. „Visi, kurios Tėvas Man davė, ateis pas Mane ir nei vienas iš jų nepražus, bet vėl prikelsiu juos prisikėlime.“ Aš girdėjau Jo kvietimą, kai atėjau pas Jį. Kaipgi gali mane sulaikyti žemės dulkėse? Jokie duobkasiai pasaulyje, kiek bepliaukšėtų kastuvu man virš veido, vis tiek nesulaikys manęs žemės dulkėse. Vieną dieną aš prisikelsiu ir tapsiu panašus į Jį, nuplautas Jo Kraujyje, gimęs iš Jo Dvasios! Aleliuja! Pasilikite sau visas denominacijas, kurias tik norite – aš renkuosi Jėzų. Amen!

²⁷⁷ Pas mane atėjo draudimo agentas, Vilberis Snaidėris, mano geras draugas. Jis tarė: „Bili, noriu parduoti tau draudimo polisą.“

²⁷⁸ Aš atsakiau: „Aš jį jau turiu.“ (Mano žmona apsidairė, tarsi sakydama: „Ir kodėl gi tu meluoji, ką?“)

Klausia: „Tu turi draudimą?“

Sakau: „Tikrai taip.“

Paklausė: „O kas tai per kompanija? Kokia?“

²⁷⁹ Aš atsakiau: „Kas per draudimas Jėzus yra, o ta šlovinga dangaus

¹⁹ Dabar aš noriu jūsų paprašyti, kad rytoj vakare, jei norėtumėte ką nors sužinoti iš viso to, pavyzdžiui, iš istorijos, kuria remiuosi, ar ko kitko.... Aš neturiu laiko visa tai pilnai išnagrinėti – kitaip neprieisiu prie kitos temos, nes prie tos pačios temos galima praleisti savaites. Bet jei norite sužinoti vietą, bet ką – tiesiog paklauskite manęs vėliau ir palikite čia, ant... ant stalo, ir aš jums atsakysiu.

²⁰ Taigi, seniausia denominacija ir pirmoji denominacinė bažnyčia iš visų, yra katalikų bažnyčia. Ir ji buvo organizuota po trijų šimtų su trupučiu metų nuo paskutinio apaštalo mirties. Tai tiesa. Galite rasti tai tarp ankstyvųjų „Nikėjos tėvų“ ir pamatyti Juozapo Flavijaus ir, o, daugelio didžiųjų istorikų raštuose. Suprantate? O kalbant apie tai, kas buvo bet kuriame iš bažnyčios laikotarpių iki pat paskutinio apaštalo mirties ir trijų šimtų metų po apaštaly, nebuvo jokių denominacinių bažnyčių. Ir katalikai buvo pirmoji bažnyčios denominacija.

²¹ Ir protestantų bažnyčios yra denominacijos, kurios ištrūko iš tos denominacijos. Pirmoji pasirodžiusi reformacija buvo Liuterio, po Liuterio – Cvinglis, po Cvinglio – Kalvinas, ir taip toliau, ir toliau buvo Veslio prabudimas, o paskui Aleksandro Kempbello, Džono Smito, ir dar daugiau, matote, taip tęsėsi. Ir paskutinis judėjimas, kuris dabar yra – tai skirtingos sekmininkų laikotarpio fazės.

²² Ir aš tikiu, kad Dievas veikė kiekviename amžiuje. Bet ar pastebėjote, jog kiekvieną kartą, kai bažnyčia nupuola... kai tik jie tampa denominacija, iš karto prasideda žlugimas? Ir kai tik jie žlunga, Dievas niekada nebeatgaivina tos bažnyčios, ji iš karto smunka? Dabar jūs tiesiog... Jei jums įdomi visa ta istorija, mes... mes galime tai parodyti, kad jokia bažnyčia per visą bažnyčių istoriją, jokia denominacija, kuri kažkada žlugo, nebepakilo. Baptistai, metodistai, presbiterionai, liuteronai, kad ir kas bebūtų – kai jie žlugo, jiems atėjo galas. Taigi, tai tiesa. O tai... Aš jums sakiau „prisisegti diržus“, nes mes kaip reikiant tai išaiškinsime. Suprantate? Taip nebuvo niekada, nei karto, kai žmogus išeidavo kaip individas ir organizuodavo bažnyčią, prasidėdavo...

²³ Dievas turi reikalą su individais, ne su denominacija. Jokiam amžiuje Dievas neturėjo reikalo su denominacija. Jis visuomet kreipiasi į individą. Senajame Testamente Jis bendravo su individais. Naujajame Testamente Jis bendravo su individais. Bet kuriame amžiuje Jis visuomet kreipėsi į individus, o ne į denominacijas. Tuomet jeigu jau Dievo nėra denominacijoje, tai kokia man nauda turėti ką nors bendro su ja kaip su denominacija? Na, aš nekalbu apie žmones toje denominacijoje, kalbu apie pačią denominaciją, nes Dievo žmonių yra visose tose denominacijose.

²⁴ Taigi, Dievas neleidžia kažkam įvykti, jei prieš tai neperspėja. Netikiu, kad yra kas nors...

²⁵ Taigi, pavyzdžiui, kai bažnyčiose iškyla tokios situacijos, kaip neseniai buvo dėl kraujo ir aliejaus ir taip toliau. Ir jūs žinote apie tą laišką: „Brangus broli Branhamai“, – ir taip toliau. Bet aš tam prieštaravau todėl, kad

to nėra Žodyje. Ir štai kodėl aš esu prieš denominacijas – nes to nėra Žodyje. O mes juk turime kuo nors pagrįsti savo tikėjimą. Ir, jei negalime to paremti kokia nors denominacija, turime remtis Dievo Žodžiu. Juk tai vienintelis pamatas – Dievo Žodis.

²⁶ O tuomet, jei Dievo Žodis nekalba apie denominaciją, o kalba prieš denominaciją, tuomet mes turime kalbėti išvien su Žodžiu. Nepaisant to, ką vyskupas, ką bet kas sako, ką kas nors galvoja, ką sako koks nors geras žmogus, kas dar ką kalba, jeigu tai neatitinka Dievo Žodžio – tuomet tai neteisinga. Suprantate? Tai turi būti... Žodis turi turėti galutinį balsą. Dievo Žodis turi būti galutinis „amen“.

²⁷ Dabar atmintkite, denominacijose aš nei vieno nebraukiu iš krikščionių tarpo (jūs tai suprantate). Visose tose denominacijose yra dešimtys tūkstančių brangių sielų, kurios yra Dievo vaikai. Bet aš prieštarauju tam, kad juos suskaldytų ir izoliuotų, ir tam prieštarauja Dievo Žodis.

²⁸ Ir aš tikiu, kad šiandien žemėje nėra tokio -izmo, kad žemėje niekuomet ir nebuvo tokio -izmo, kuris nebūtų Dievo Žodžio išpranašautas. Aš tikiu, kad Dievo Žodis aprūpina viskuo, ko mums reikia, būtent čia, Žodyje. Nuo pradžios iki pabaigos, viską galima rasti būtent Dievo Žodyje. Ir tuomet aš... aš tikiu, kad jei tai yra Dievo Žodyje, tuomet mes turėtume... Jis iš anksto pasako. O Dievo Žodis yra perspėjimas.

²⁹ Taigi, jūs neskaitykite Dievo Žodžio taip, kaip skaitote laikraštį. Jūs skaitote Dievo Žodį Šventąja Dvasia (suprantate?), nes pati Šventoji Dvasia kalba per Kristų. Kristus dėkojo Dievui, kad Šis paslėpė visa tai nuo išmintingųjų ir gudriųjų žmonių akių, o apreiškė mažutėliams, kurie nori mokytis. Taigi, matote, išsilavinimu to niekaip nepasieksime, tapdami denominacija to niekaip nepasieksime. Yra tik vienas būdas būti teisiais – būti vedamiems Šventosios Dvasios, ir jūsų išgyvenimai turi sutapti su šiuo Žodžiu. Suprantate? Tuomet turite, ko reikia. Suprantate?

³⁰ Pavyzdžiui, po kelių minučių mes tuo užsiimsime, kalbėsime apie žmones, kurie yra... kai kurie iš jų – radikalūs kalvinistai, kai kurie – radikalūs arminijonai ir įvairių kitų krypčių. Taigi, visuomet, kaip plonai bepjaustum, bus dvi pusės. Tai tikra tiesa. Ir tie, ir anie turi ginčytinų klausimų. Bet svarbiausia – kur slypi tiesa? Štai prie ko mes artėjame – manome, kad per Dievo malonę parodysime jums Tiesą apie tai. Taigi, tiesiog paimkime... O čia aš kaip tik turiu pasirašęs kai kuriuos iš šių bažnyčios mokymų.

³¹ Dabar atsiverskime savo Biblijas kelioms minutėms, visi drauge, ir pradžia pažvelkime į Apreiškimų 1-ąjį skyrį, tiksliau Apreiškimų 17-ąjį skyrį. Ir tiesiog pradėkime skaityti ir pažiūrėkime, kur prasidėjo šios bažnyčios, ir nuo ko... nuo ko jos prasidėjo.

Taigi, Biblija įspėja apie viską. Ji perspėja apie dienas, kuriomis mes... mes gyvename. Taigi, prašome, Apreiškimo 17-as skyrius. Aš pasakiau 13-as, bet ne tai norėjau pasakyti, tai... Mes neužilgo prieisime ir prie jo – tai pranašystėje apie Jungtines Valstijas. Bet dabar paklauskite labai įdėmiai:

nuodėmėje ir nusižengimuose. O mes buvome, bet paskui atgijome. Štai taip. Ką sakysime, nusiėmę savo vainikus? „O, ar tu gerbiamasis toks ir toks?“ Ne, ne, ne, ne, ne. Visa šlovė Jam! Štai taip. Štai, prašom.

Mes tada papasakosim, kaip gi nugalėjom,
Tai suprasim vis geriau kasdieną.

²⁶⁸ Tuomet... tuomet be viso to, kas tuomet nutiko? Ar Dievas tuomet iškart pasakė: „Na, imsiu ir tiesiog sunaikinsiu visą Savo potašą ir kalcį, viskas sugadinta?“ Ne, ne. Jis žinojo, kad taip bus.

Taigi. Dabar, jei Šventoji Dvasia sukūrė mane būtent tokį, koks esu... O aš valgau maistą ir dedu į savo kūną, ir formuojuosi toks, koks dabar esu. Aš... Vis dėlto buvau sukurtas tam tikros išvaizdos. Kiekvienas vaizdas, kurį Dievas matė prieš pasaulio sutvėrimą, mate... materializuojausi. Suprantate? Tai išėjo iš moters, kaip Jis ir sakė, o kitą kartą tai pasirodo iš Dievo. Tą kartą tai pasirodė per moterį, o šį kartą per Vyra. Suprantate? Tą kartą pasirodė per lytinį potraukį, o šį kartą pasirodo per ištartą Dievo Žodį. Suprantate? Ir tuomet...

²⁶⁹ Taigi, niekas negali man pakenkti. Niekaip. Mums niekas negali pakenkti. Paulius pasakė: „Nei tai, kas vyksta dabar, nei liga, nei mirtis – niekas negali mūsų atskirti nuo Dievo meilės, kuri yra Kristuje.“ Visiškai niekas negali mūsų atskirti.

²⁷⁰ Kaip aš pasakojau trumpą istoriją. Dar turiu kokius penkis plaukus, o paskui liksiu visiškai plikas. Ir neseniai šukavausi tuos kelis plaukus, o mano žmona tarė: „Bili, tu beveik plikas.“

Aš atsakiau: „Bet aš nepraradau nei vieno iš jų.“
Ji paklausė: „Tai kur gi jie?“

²⁷¹ Aš atsakiau: „O kur jie buvo prieš tai, kai juos gavau?“ Matote? „Ten, kur ir buvo prieš man juos gaunant.“

Taigi, vienu metu, prieš šimtą metų, šių plaukų apskritai nebuvo, tačiau jie čia buvo dulkėse. Teisingai? [Susirinkusieji sako: „Amen.“ – Red.] Tuomet, maždaug prieš penkiasdešimt metų, jie ėmė rasti ant mano galvos. Iš kur jie atsirado? Iš dulkių. O dabar jie grįžta ten, kur ir buvo. Teisingai? Jų nebuvo, paskui jie atsirado, o dabar jų nebėra. Kas tai? Kas juos padarė tokius, kokie jie yra? Dievas, Būtent Jis! Jis nutapė paveikslą, tarė: „Noriu jį matyti tokį.“

²⁷² „O mirtie, kurgi tavo geluonis? Mirtie, kurgi tavo pergalė?“ Viena gražią dieną jums gali tekti mane palaidoti, aš nežinau. Bet, broli, aš nebūsiu miręs – galiu jus užtikrinti. [Brolis Branhamas juokiasi – Red.] Tikrai ne. O!

Kilsim mes! (Aleliuja!) Kilsim mes!

Tą prisikėlimo rytą mirties pančius nusimesim,

Kilsim mes! (Aleliuja!) Kilsim mes!

Niekas nesulaikys manęs nuo prisikėlimo. Visame pragare nepakaks demonų, kad sulaikytų mane nuo prisikėlimo. Niekur nieko nepakaks, kad

²⁶⁰ Matote? Jis ištisia savo didelę ranką, o ji atsigula ant tos rankos, ir jis paguldo tigą ir liūtą, ir visus miegoti, taip ramiai.

²⁶¹ Ir štai Dievas nusileidžia ir atsiveda, visą būrį angelų: Gabrielių, Savo dangaus kūrinį. Taigi, jie nusileidžia ir patyliukais įsliūkina į miegamąjį (suprantate?), apsidairo. Gabrielius sako: „Eikš, Tėve. Ateik čia. Pasižiūrėk. Štai jis. Štai... štai čia guli Tavo vaikai.“

²⁶² Kas iš jūsų esate kada nors priėję prie lovų, jūs, motinos, kartu su tėčiais, ir žiūrėję į sūnelį, į dukrelę, ir vienas kitam tiesiog primindavę: „Ar... argi jis nepanašus į tave šitaip ar anaip?“ Ar kada nors taip darėte? O, aš dažnai ateinu ir sakau Medai, sakau apie Juozapą. Ji pasakys:

– Bili, jo kakta aukšta kaip tavo.

– Taip, bet, Meda, jo akys didelės kaip tavo.

²⁶³ Kodėl? Jis dalis mūsų vai-... Jis mūsų... mūsų sąjungos vaisius.

²⁶⁴ Taigi, o Tėvas pasakė... gali taip pat pasakyti apie tai. Tarė: „Žinai...“ Ir Gabrielius pasakė: „Žinai, jis atrodo visai kaip Tu.“ Štai kaip atrodo Dievas. Pasižiūrėkite į save – štai taip atrodo Dievas. Jis atrodo kaip jūs. Jūs esate Jo atžala. Kas iš jūsų tai žinote? [Susirinkusieji sako: „Amen.“ – Red.] Matote?

²⁶⁵ Dabar žiūrėkite. Kokia žemiausia gyvybės forma? Varlė. Kokia aukščiausia gyvybės forma? Žmogus. Žinoma. O kas yra aukščiausia forma? Ji tiesiog kilo nuo žemiausios aukštyn, nuo varlės iki vieno, paskui kito, iki paukščio ir... na, ir taip toliau, į aukštesnes gyvybės formas, kol atsirado aukščiausia forma iš visų atsiradusių, tuomet ji buvo sukurta pagal Dievo atvaizdą. Štai, prašom. O moteris nebuvo sutverta pagal Dievo atvaizdą, bet pagal vyro atvaizdą. Suprantate?

Taigi, štai jie guli. Ir Dievas pažvelgia į juos ir sako: „Taip, jie tokie... tokie mieli.“

²⁶⁶ Kas tai buvo, broli? Jiems niekuomet nebūtų reikėję mirti. Tai buvo pirmoji sauja kalcio, pirmasis potašas ir viskas nuo to prasidėjo. Argi tai ne nuostabu? Tačiau atslinko nuodėmė ir subjaurojo paveikslą. Taigi, Dievas... Ką Dievas jai leido padaryti? Kodėl Dievas leido tam įvykti, kaip mes neseniai aptarėme? Jis tai leido tam, kad galėtų įrodyti, jog yra Išgelbėtojas. Jis tai padarė. Jis leido atsirasti ligai, kad įrodytų, jog Jis – Išgydytojas. Jis leido atsirasti mirčiai, jog įrodytų, kad Jis yra Gyvenimas. Suprantate? Jis leido įvykti visoms toms blogybėms, kad įrodytų, jog Jis geras, koks Jis ir yra. Mes...

²⁶⁷ Čia dar imsi ir neteisingai apdainuos atpirkimo istoriją! Broli, kai ateis Jėzus, ši... ši bažnyčia stovės ten, pačiame šios žemės pakraštyje ir giedos atpirkimo istorijas, o angelai nulenks galvas, nesuprasdami, apie ką mes kalbame. Juk jie niekuomet nebuvo prarasti. Jie nežino, per ką mes perėjome. Mes žinome, ką reiškia būti prarastiems ir surastiems. O, kaip mes šauksime Jam gyrių! Jiems Jis nėra Išgelbėtojas. Jiems niekada nereikėjo išgelbėjimo. Jis nebuvo jiems Išgydytojas. Ne. Šlovė! [Brolis Branhamas ploja delnais – Red.] Jis nėra... jiems Jis nėra Gyvenimas. Žinoma, ne. Jie nebuvo mirę

Tuomet atėjo pas mane vienas iš septynių angelų, turėjusių septynis dubenis, ir prakalbino mane, sakydamas: „Eikš, aš parodysiu tau teismą didžiosios paleistuvės, sėdinčios ant daugybės vandenų.“

³² Taigi, atminkite, tai skamba paslaptinai. Taigi, čia begėdė moteris. Na, jei mes apie tai mokysime, pirmiausia reikia išsiaiškinti, ką reiškia šie simboliai. Taigi, moteris Biblijoje simbolizuoja bažnyčią. Kas iš jūsų žino tai, kad mes esame Nuotaka? Bažnyčia yra Nuotaka.

³³ „Eikš, aš parodysiu tau teismą.“ Taigi, didžiajai paleistuvei bus paskelbtas teismas, tai nedorai moteriai, kuri sėdi ant daugybės vandenų. Taigi, moteris simbolizuoja bažnyčią, o vanduo simbolizuoja žmones. Jei atkreipsite dėmesį, taip pat pažvelgsite į 15-tą eilutę, kol esate atsivertę, to paties skyriaus 15-ta eilutė:

Angelas toliau man sako: „Vandenys, kuriuos regėjai, kur sėdi paleistuvė, yra žmonės, minios, tautos ir kalbos.“ (Matote?)

³⁴ Taigi, ši didi bažnyčia, didi moteris (atminkite) – ji begėdė moteris. Ir jei moteris simbolizuoja bažnyčią (o Kristaus bažnyčia yra Nuotaka, šventa Nuotaka), tuomet čia yra nešventa moteris, vadinasi, tai nešventa, apsimetėlė nuotaka. Suprantate? Taigi, ir ką gi ji daro? Ji „sėdi ant“, arba... „būti virš“ reiškia, kad ji vadovauja daugybei vandenų. Kitaip tariant, ji turi valdžią visose tautose, kalbose bei tautose. Tai galinga asmenybė, ši moteris. Taigi:

Su ja ištvirtavo žemės karaliai...

³⁵ „Nes su ja ištvirtavo žemės karaliai“ – turtuoliai, garsūs žmonės. Kaip jūs galite būti... kaip gali karalius ištvirtauti su bažnyčia? Tai dvasinis ištvirtavimas. Dvasinis! Kas yra ištvirtavimas? Tai... Na, tai kai moteris yra neištikima savo vyrui. Ji gyvena su kitu, nors ir turi vyrą. Ir tuomet ši bažnyčia apsimeta esanti Kristaus Nuotaka, o pati ištvirtauja su pasaulio karaliais savo netyru gyvenimu, nešvaria profesija. O, tai gilų ir sodrų! Aš tiesiog myliu Žodį. Dabar atkreipkite dėmesį:

Su ja ištvirtavo žemės karaliai, ir jos ištvirtavimo vynu pasigėrė žemės gyventojai.

³⁶ Jos „vynas“ yra tai, ką ji dalina, jos sužadėtinys: „Mes esame bažnyčia! Būtent mes tai turime.“ Matote? Taigi, dabar tiesiog įsivaizduokite tai. Gerai. „Taigi, jis nu-...“

³⁷ Taigi, angelas pasakė Jonui: „Aš parodysiu tau teismą, kuris artinasi šiai didžiajai bažnyčiai.“ Dabar žiūrėkite:

Ir jis Dvasia nunešė mane į dykumą. Ir aš išvydau moterį, sėdinčią ant skaisčiai raudono žvėries...

³⁸ Skaisčiai raudona Biblijoje simbolizuoja karališką. Skaisčiai raudona spalva reiškia ryškiai raudoną, o žvėris simbolizuoja jėgą.

Ar pastebėjote, kad žvėris išnirio iš jūros, kuri buvo Apreiškimų 13-ame skyriuje? Ir kai matote, kad žvėris išnyra iš jūros, tai reiškia, kad ta jėga kilo žmonių tarpe.

Bet Apreiškimų 13, kai pasirodė šis avinėlis, Jis pasirodė iš žemės, žmonių nebuvo – Jungtinės Valstijos. Bet jau vėliau jam užaugo du maži ragai: civilinė ir bažnytinė valdžios. O tuomet jis gavo valdžią ir prašeko kaip prieš jį kalbėjęs slibinas. Taigi, jūs tiesiog privalote pasižymėti – mes artinamės prie religinio persekiojimo, kai vyks tie patys dalykai, kuriuos jie darė pagoniškoje Romoje prieš daugelį metų, – nes TAIP SAKO VIEŠPATS.

Taigi, žiūrėkite – sėdi ant žvėries, jėgos.

³⁹ Ar atkreipėte dėmesį į Rebeką? Kai Eliezeras ją rado, buvo vakaro metas ir ji pagirdė kupranugarį, nes Eliezeras sakė: „Jei mergaitė ateis ir pagirdys šį kupranugarį, tai bus ta... ir duos man atsigeriti, tai ir bus toji, kurią Tu pasirinkai, Viešpatie, būti tavo tarno Izaoko nuotaka.“ Ir jam dar besimeldžiant Rebeka atėjo, pasėmė vandens ir davė jam gerti, ir pagirdė kupranugarį. Atkreipkite dėmesį, kupranugaris – tai gyvulys. Ir tas pats žvėris, kurį ji pagirdė, buvo tas, kuris ją nugabeno pas jos nuotaką [jaunikį – Vert.] – Izaoką.

⁴⁰ Ir šiandien, Šventosios Dvasios jėga, kurią bažnyčia girdo ir garbina, ir yra Tai, kas paims ją iš šios žemės į susitikimą su Nuotaka [Jaunikiu – Vert.]. Žinoma, vakare Izaokas buvo lauke. Mes susitiksime su Viešpačiu ne Šlovėje, Efeziečiams 5-ame skyriuje sakoma, kad „mes susitiksime su Juo ore“. O, nuo to net metodistai pasiruošę džiaugsmingai šaukti. Tik pagalvokite apie tai! Matote? Viešpats...

Izaokas išėjo iš savo tėvo namų ir buvo lauke, kai išvydo Rebeką, atvykstančią ant kupranugario. Ir ji pamilo jį iš pirmo žvilgsnio, nušoko nuo kupranugario ir nubėgo su juo susitikti. Teisingai. Štai kaip mes susitiksime su Viešpačiu. Ir tas pats kupranugaris, kurį ji pagirdė, nunešė ją pas jos vyrą.

Ir ta pati Jėga, kurią bažnyčia garbina, kurią pasaulis vadina fanatizmu, kurią bažnyčia garbina, ta pati Jėga ir pakels bažnyčią į orą „susitikti su Viešpačiu ore“ – Šventoji Dvasia! Suprantate? Yra...

⁴¹ Ir pažvelkite, Rebeka buvo skaisti, o ši moteris – prostitutė, apie kurią mes čia kalbame. Taigi, dabar suprantate, kas yra jėga? Jėga, kuri reiškia, kad žvėris... Ji buvo ant skaisčiai raudono. Taigi, koks tai žvėris galėtų būti? Skaisčiai raudona yra turtinga jėga. Tuomet kokia bažnyčia ji yra? Ji turtinga bažnyčia, ir didinga bažnyčia, ir galinga bažnyčia, ir jos įtaka aprėpia daugybę žmonių. Ir žemės karaliai su ja dvasiškai ištvirtavo – didieji žemės žmonės. Na, o po minutėlės išsiaiškinsime, kas ji tokia, ir išsiaiškinsime apie šias denominacijas.

Moteris buvo apsivilkusi purpuru (karališkai)... apsivilkusi purpuru ir škarlatu, išsipuošusi auksu, brangakmeniais... perlais. Ji laikė rankoje aukso taurę, pilną savo ištvirtavimo šlykštybių ir nešvarumų.

⁴² Ką ji laikė rankoje? Savo mokymą, kurį dalina žmonėms: „Mes toji bažnyčia. Mes esame tokie.“ Ir ji privertė žemės karalius girtauti su ja štai taip. „Mes esame tokie. Mes – didžioji valdžia. Mes aprėpiame visas tautas. Mes didžiausia bažnyčia iš visų. Ateikite, gerkite iš mūsų... Va, įsipilk šiek

moterišką, gerą, švelnią. O vyrišką dvasią paliko Adome. Taigi, o jei kažkas nėra taip, tuomet tai kažkur iškreipta. Taigi, o tuomet jiedu buvo viena.

²⁵¹ Taigi, sukurkime nedidelę dramą prieš baigdami. Štai pasirodo... Štai, Adomas ima Ievą už rankos ir jie eina pasivaikščioti. Man taip patinka ši istorija. Ir jie vaikštinėja, žinote, ir Ieva sako:

– O, mielas, nori pasakyti, kad tu...

– Taip, aš jį pavadinau.

– O kaip vadini šitą?

– Jis vadinamas arkliu. Mhm.

– O kas čia?

– Tai karvė. Mhm.

– Tu ir ją pavadinai?

– Taip, aha.

²⁵² – O kaip vadini štai tuos, jie tupi ten suglaudę galvas?

– Tai papūgos „neišskiriamieji“.

²⁵³ – A, supratau. Aišku. (Ir taip toliau.) O kas štai čia?

²⁵⁴ – Vadinu juos taip ir štai šitą čia.

– A, aišku, aha. Gražu. (Ir suriaumoja liūtas.) O kaip jį pavadinai?

– Tai liūtas.

– O šitas?

– Tigras. (Ir, o, kaip...)

– A, aišku.

Kaip kažikada, žinote, vaikštinėja ir miauksi.

²⁵⁵ Taigi, po kurio laiko ji apsidairo, ji sako: „Mielasis, pažvelk ten, leidžiasi saulė. Laikas eiti į bažnyčią.“

²⁵⁶ Žinote, yra kažkas ypatingo saulėlydyje – tiesiog norisi garbinti. Jei tą vakarą neinate į bažnyčią, tai norisi nueiti į kambarį, paskaityti Bibliją. Kam iš jūsų patinka taip daryti, pabūti vienumoje? Matote? Tai tiesiog yra žmoguje – taip elgtis. Jūs turite taip daryti.

„Metas eiti į bažnyčią.“

²⁵⁷ Jie nesakė: „Nagi lukterk minutėlę, juk Jonaičiai priklauso Asamblėjoms, o mes priklausome...“ Ne, tuomet nebuvo nieko panašaus, taigi jie tiesiog nuėjo. Jie neturėjo bažnyčios, patogių vietų, kad taip prisestų. Jie tiesiog eidavo po didžiule girios katedra ir atsiklaupdavo.

²⁵⁸ O ta Aureolė kabojo ten krūmuose. Suprantate? Aš girdžiu, kaip suskamba balsas ir sako:

– Ar Mano vaikams patiko žemėje šią dieną, kurią Viešpats, tavo Dievas, tau davė?

²⁵⁹ – Taip, Viešpatie, mums šiandien buvo gera. Tiesa, mieloji?

– Taip, taip, mielas, buvo gera.

– Viešpatie, mes labai tau dėkingi. Dabar aš einu miegoti.

maišosi su potašu. Kas iš to formuojasi? „Gyvybe, pasirodyk!“ Ir vėlykinė gėlytė iškišo savo galvą iš po akmens.

- Ateik čia, Tėve, tik pažvelk į tai.
- Atrodo neblogai. Perėk toliau.

²⁴⁴ Ji išperėjo gėles, Ji atskleidė visą augmeniją, Ji atskleidė gyvūniją. Paukščiai išskrido iš dulkių. Po kurio laiko pasirodė vyras ir moteris, pasirodė žmogus, o žmogus buvo ir vyras ir moteris. Tik ne hermafroditas. Tiesiog... tiesiog jame buvo moteriška dvasia.

²⁴⁵ Jei paimsime vyrą, kuris toks lepūnėlis – jam gal ir viskas gerai, gerai subalansuotas, bet kažkas ne taip. Ir jei paimsite moterį, kuri [Brolis Branhamas kalba grubiu vyrišku balsu – Red.] nori nusikirpti plaukus ir nešioti kombinezoną, pasirodo tokia ir sako: „Dievaži, tik paklausyk!“ – kažkas negerai. Moteris turi moterišką dvasią, o vyras yra vyriškas. Mes tai žinome, ir jūs tai žinote. Argi moteris atrodo normaliai, kai stengiasi būti... elgtis kaip vyras?

²⁴⁶ Vieną kartą sėdėjau (buvau čia eiguliu), ir sėdėjau autobuse, važiauvau ir ranka patapšnojau moteriai per koją, kalbėdamasis su ja, ir nežinojau, kad ten moteris. Ji buvo užsidėjusi tokią suvirintojo kaukę, štai tokius didelius apsauginius akinus ir aš sėdėjau kaip tik ten, o ji pasakojo kažkokį atsitikimą. Ji sakė: „Žinai, – sako, – vakar vakare...“ – atrodė tokia grubi, kokia tik begalėjo būti, rūkė cigaretę. Ji tarė: „Vakar vakare, įsivaizduok, vienas vyras paslydo ten viršuje. Ir kad užriko: „Aaa!“ Ir kad ėmė risti žemyn.“ Pasakė: „Niekada gyvenime taip nesijuokiau.“

²⁴⁷ O aš juokiausiu, žinote, štai taip [Brolis Branhamas sukuria pliaukšintį garsą – Red.] Aš atsakiau: „Niekas sau, čia tai bent, ką?“ Sėdėjau ir kalbėjau štai taip. O paskui ji nusiėmė tą daiktą, papurtė galvą, o ten buvo kuokštas plaukų – pasirodo, ten buvo moteris. Niekad gyvenime nesijuokiau taip nejaukiai. Aš... aš paklausiau: „Jūs ką, moteris?“

Atsakė: „Na žinoma.“

²⁴⁸ Aš tariau: „Atleiskite.“ [Susirinkusieji juokiasi – Red.] Dar to nebuvau matęs. Tai... tai tiesa.

²⁴⁹ Neseniai mačiau iškabą, kuri vos neprivertė manęs džūgauti. Ten buvo didžiulė iškaba, kurioje parašyta: „Moterys, pasiruošusios apsirengti“. Aš pamaniau: „Šlovė Dievui už tai.“ Matote? [Susirinkusieji juokiasi – Red.] Tačiau paaiškėjo, kad tai tiesiog kažkokie drabužiai, kuriuos jau ir anksčiau siuvo, žinote. O aš maniau, kad jos ištis ketino apsirengti. Tikrai galvojau. Buvo parašyta: „Moterys, pasiruošusios apsirengti“. Aš tariau: „Šlovė Dievui už jas. Puiku. Tai... Aš iš tiesų dėkoju už tai Viešpačiui.“ Tačiau, matote, tai tebuvo kažkokie rūbai, kuriuos jau anksčiau pasiuvo. Aš... Kažkas... Kitaip būtų neįprasta šioje šalyje, ar ne? Na gerai.

²⁵⁰ Kai pasirodė Adomas, paskui Adomas atrodė vienišas, taigi Jis išėmė iš jo šono šonkaulį ir sukūrė jam Ievą, šalutinį produktą. Ir Jis sukūrė... Jis išėmė iš Adomo moterišką dvasią ir įdėjo ją į moterį, – meilės dvasią,

ties. Paimk ir tu, ir tu.“ Štai prašom, matote? Ir „ji laikė savo rankoje taure“. Žiūrėkite:

Moteris buvo apsilvikiusi purpuru ir škarlatu, išsipuošusi auksu, brangakmeniais ir perlais. Ji laikė rankoje aukso taure, pilną savo ištvirkavimo šlykštybių ir nešvarumų.

⁴³ Taigi, draugai, mes neskaitytume dienraščio. Mes skaitome amžiną ir palaimintą Dievo Žodį! Visi dangūs ir žemė praeis, bet tas Žodis liks. Tai tiesa.

Ant jos galvos užrašytas buvo vardas... tiksliau, buvo užrašytas vardas: „Paslaptis, didysis Babilonas, ištvirkėlių, žemės šlykštybių motina.“ [Vertimas iš Biblijos anglų kalba – Vert.]

⁴⁴ Taigi, šiek tiek seniau, (nemanau, kad čia, bažnyčioje, bet) aš pamokslavau tema „Užrašas ant sienos“ ir pateikiau istorinę Babilono reikšmę. Taigi, visi kada nors atsiradę -izmai, visos religijos ir visi -izmai, kurie šiandien yra pasaulyje, prasidėjo Pradžios knygoje. Taigi, jei jūs susirasite Hislopo „Du Babilonus“ (jei norite pasitikslinti iš istorijos), ar kurią kitą puikią knygą, jūs netgi rasite kokį tik norite -izmą. Po kelių minučių pakalbėsime iš ten apie pamokslininkes (suprantate?) ir aš parodysiu jums, kur tai pirmiausia prasidėjo (suprantate?) – dar Pradžioje. Ir apie visus tuos skirtingus dalykus, kaip jie atsirado būtent Pradžioje. Pradžia reiškia genezė. Kiek iš jūsų žinote, kad tai tiesa? Genezė yra pradžia. Taigi, viskas, kas yra, turėjo turėti pradžią.

⁴⁵ Kai aš žiūriu į medį... Aš buvau miškuose porą, tris... apie du mėnesius. Aš matau medį, koks šis gražus. Matau, kaip jis sunyksta; kitas užauga jo vietoje – nuolatinė gyvybė. Ir aš susimąstau: bet kažkada tas medis juk turėjo pradžią, jis turėjo turėti pradžią. Ir būti medžiu – ar ąžuolu, ar buku, ar tuopa, ar palme, ar dar koku nors – jam galėjo būti paskirta tik tuo atveju, jei tai buvo padaryta aukščiausiojo Proto. Arba, jei būtų tik vienas, būtų tik vienas ąžuolas, tuomet visame pasaulyje augtų vien ąžuolai. Bet kažkas, didingas aukščiausias Protas, turėjo tai sutvarkyti.

Tebūna palaimintas Jo šventas Vardas! Būtent Jis saulės sistemoje sudėliojo mėnulį ir žvaigždes. Jis viską sudėlioja sava tvarka. Ir Jis sutvarkys Savo bažnyčią! Ji suksis taip, kaip Jis nori, kad ši suktųsi: į rytus, į vakarus, į šiaurę ar į pietus, ar kur Jis benorėtų – kai mes išmesime iš galvų tuos denominacinius supratimus ir visiškai pasinersime į Kalvariją. Jis visa tai sutvarkys, jei tik būsime tokie paklusnūs kaip medžiai bei kita Jo kūrinija. Niekuomet nepamatysite mėnulio, sakančio: „Šianakt aš nešviesiu. Tegul vietoj manęs pašviečia kokios nors žvaigždės.“ Bet mes – ne, – mes kitokie. Suprantate?

⁴⁶ Taigi, Babilonas. Pažiūrėkite, kaip atsirado Babilonas. Jis pasirodo Biblijos pradžioje, jis pasirodo Biblijos viduryje ir jis pasirodo Biblijos pabaigoje. Taigi, čia kai kas yra. O prasidėjo jis nuo Nimrodo. Nimrodas įkūrė Babiloną Šinaro slėnyje, kaip tik tarp Tigro ir Eufrato upių. Ir ten tekėjo

Eufyras. O juk visi tos šalies keliai vedė tiesiai į Babiloną. Ir kiekvienis iš tų vartų buvo maždaug šešiasdešimties metrų pločio, tie vartai pagaminti iš vario. Ir kai užeidavai į Babilono miestą, visos gatvės vedė tiesiai prie sosto.

⁴⁷ Taigi, šiandien galite nuvykti į Romą ir visi keliai ves į Romą. Ir ant kiekvieno kampo, prie kelio posūkio, pastatyta mergelė Marija su kūdikėliu Jėzumi ant rankų, rodanti kelią į Romą. Matote? Jis pasirodo Biblijos pradžioje, jis pasirodo Biblijos viduryje, ir štai – Biblijos pabaigoje.

Dabar kelias minutes aš tiesiog noriu toliau paskaityti, kad pamatytumėte bendrą vaizdą. Suprantate? Gerai.

Ir aš išvydau moterį...

Dabar pažvelkite – tai bažnyčia. Kai matote moterį, iš karto galvokite apie bažnyčią. Suprantate?...

Mačiau tą moterį, girtą nuo šventųjų kraujo...

⁴⁸ O iš kur kyla žodis „šventasis“? Žodis šventasis kilo iš „šventas“, arba „pašventintas“, „šventas“. Gerai.

...mačiau ją, girtą nuo šventųjų kraujo...

⁴⁹ Taigi, jei ši moteris yra bažnyčia, ji persekiojo šventuosius. Ir ji yra didžiausia bažnyčia. Ji turi valdžią visoje žemėje. Ji virš daugelio vandenų. Ir ji... Pasaulio karaliai ištvirtauja su ja. Tai kas gi ji? Tam tikra paslaptis. Taigi, Dvasia ketina... Žinote, bažnyčioje turėtų būti devynios dvasinės dovanos: išminčiai, ir viena supratimui, ir viena išgydymui, ir viena dar kitkam.

...ir nuo Jėzaus liudytojų kraujo...

⁵⁰ Panašu, kad jiems nelabai rūpėjo, ką sakė Jėzus, svarbu, ką sakė bažnyčia. Taip yra. Ir tai taip pat tiesa.

Ją matydamas aš stebėte stebėjaisi...

⁵¹ „Aš stebėte stebėjaisi. Aš... Štai kas joje kėlė nuostabą, stebėjaisi, kaip ji...“ Dabar leiskite man tiesiog užimti Jono vietą ir pamėginti tai šiek tiek atverti, suprantate? Jonas tarė: „Štai ji sėdi. Ji apsimeta krikščionių bažnyčia. Ji turi priėjimą prie visų pasaulio pinigų. Pasaulio karaliai prie jos kojų. Ji turtinga ir pasipuošusi – ir kaip gi ji gali pasigerti nuo Jėzaus liudytojų? Kaip gi ji gali persekioti šventuosius? Kaip ji gali žudyti tuos Kristaus liudytojus? Ir tuo pat metu ji tvirtina, kad ji pati yra krikščionė, krikščionių bažnyčia.“ Dabar žiūrėkite.

O angelas man tarė: „Ko stebiesi? Aš tau pasakysiu paslaptį moters ir ją nešančio žvėries, ir kuris turi septynias galvas ir dešimt ragų.“

⁵² Taigi, šioje ištraukoje viskas parašyta labai paprastai. Jūs tai suprasite, bus labai paprasta.

Žvėris, kurį regėjai, buvo, bet jo nebėra; jis ruošiasi įlipti... išlipti iš bedugnės, tačiau eina į pražūtį. Žemės gyventojai, kurių vardai nėra įrašyti gyvenimo knygoje nuo pasaulio sutvėrimo, stebėsis, matydami... žiūrėdami į žvėrį, kad jis buvo ir jo nebėra, ir jis vėl pasirodys.

⁵³ Taigi, dabar tai žnybtelės! Tai štai kokia prasmė. Jis pasakė (dabar

Išgelbėtoju. Jis leido atsirasti ligai, kad būtų Išgydytoju. Jis leido atsirasti neapykantai, kad būtų Meilė! Žinoma. Jis yra Dievas ir tai Jo atributai. Ir Jis turi kažkaip išreikšti Savo atributus.

²³⁹ Kaip apskritai žinotumėte, kad yra naktis, kaip iš viso ką nors žinotumėte? Jei būtų tik dienos šviesa, kaip jūs sužinotumėte, kada naktis? Naktis yra tam, kad įrodytų dienos šviesą. Žinoma, kad taip. Amen. Matote, ką Jis padarė?

²⁴⁰ Tačiau kai Jis buvo dar tuomet, prieš pasaulio sutvėrimą, prieš tai, kai Jis paėmė tą senąją saulę ir suko ją aplink tą seną žvaigždę, kurioje dabar gyvename, – šią žemę, – ir Jis suformavo ją čia, prie saulės, ir apsupo ją saule.... Tarkime, čia yra saulė. Jis formuoja ją iš šitos pusės ir leidžia jai čia kaboti šimtą milijardų metų. Ką Jis kūrė? Dujas. Tuomet pasuko šia puse ir kūrė dar kai ką. Ką jis tada kūrė? Potašą. Jis apsuko ją į šitą pusę, ir ką Jis darė ten? Kūrė kalcį. Ką Jis darė? Jis kūrė tave ir mane! Ką Jis darė? Kaip rangovas dėliojo visus savo rąstus, lentas, lakštus, dailylentes; Jis tiksliai žinojo, kiek pastatų pastatys. Ir mes sukurti iš šešiolikos žemės elementų ir Jis mus visus kūrė ir dėliojo ten dar prieš pasirodant žemei. Ir Jis... Galbūt ji buvo šiek tiek pailga tuo metu – aš nežinau, kokia ji buvo. Kam Jis kūrė auksą, varį, žalvarį ir vandenį ir visus tuos dalykus? Jis Rangovas. Jis gali... Statytojas, Jis viską ten dėliojo, viską lygino ir formavo. Kai Jis viską baigė, įvyko didžiulis vientisas ugnikalnio išsiveržimas. Jis leido tiems ugnikalniams išsiveržimams tęstis šimtą milijonų metų, kad susidarytų kalcis. Kas tai? Tai jūsų dalis.

²⁴¹ Ir tuomet, kol šioje žemėje dar nebuvo nė lašelio gyvybės, mūsų kūnai jau gulėjo čia. [Brolis Branhamas beldžia į sakyklą – Red.] Aleliuja! Dar prieš pirmam drėgmės lašeliui pasirodant žemėje mes glūdėjome čia. Kai Adomas vaikštinėjo po Edeno sodą, aš jau gulėjau čia. Amen! Cha-cha-cha-cha! Tikrai taip! Hm-hm. O, šlovė! Kai cherubai, ryto žvaigždės, giedojo kartu, ir Dievo sūnūs šaukė iš džiaugsmo, aš gulėjau čia, tiesiog laukiau, kol įeis gyvybės kvapas. Aš buvau čia. Jis mane sukūrė čia, mano kūnas slypėjo čia. Tikrai taip. Kitaip, iš kur gi jis atsirado? Nagi? Kaip jis čia pateko? Dievas jį čia patalpino. Dievas jį sukūrė. Mes sutverti iš šešiolikos elementų: naftos, potašo ir kosminės šviesos, ir kitko. Matote, mes glūdėjome čia.

²⁴² Kas nutiko paskui? Paskui Dievas tarė Šventajai Dvasiai (tiesiog pažiūrėkime simbolių forma): „Dabar tu pasirodyk ir imk reikšti žemei meilę, nes Aš esu Meilė ir Aš tave pagimdžiau, taigi dabar keliauk ir išreikšk žemei meilę.“ Ir didžioji Šventoji Dvasia, įsivaizduokime, pasirodė ten... Tiesiog įsivaizduokime visa tai. Buvo ne taip. Žinoma, Šventoji Dvasia ir Dievas yra tas pats tikslas, tas pats... tas pats tikslas... Asmuo (atleiskite). Ir įsivaizduokime, kad Ji išskleidė savo sparnus virš žemės ir pradėjo perėti. Ką reiškia perėti? Kaip višta savo viščiukus, burkuoja, rodo meilę: „koo-koo-koo.“

²⁴³ „O, gyvybe, pasirodyk!“ – sušuko Jis. Jis apsidairė: „Noriu, kad šioje žemėje būtų gražu. Pasirodyk, šviesa!“ Šventoji Dvasia ėmė judėti. Ir kai Ji tai darė, aš žiūriu, o ten nuo kalvos upeliu atiteka kalcis, tiesiai iš ten liejasi ir

galingiausias šaunamasis ginklas, 22-tro kalibro kulka, trijų gramų kulka. Ji galima užtaisyti ranka. Taigi, gamykloje sako: „Nedarykite to – per daug pavojinga.“ Tačiau tą kulką galima užtaisyti rankiniu būdu taip, kad ji skris tūkstančio penkių šimtų metrų per sekundę greičiu, ir vis dar išlaikys trajektoriją. Tūkstantis penki šimtai metrų per sekundę – tai juk pusantro kilometro per sekundę. Kitaip tariant, vanagas tupi už dviejų šimtų metrų. Tu šauni į vanagą ir matai, kaip pabyra plunksnos dar prieš ginklo atatrąną. Suprantate? Tai...

Bet jei paimsite ir plokščiuoju dantų krapštuko galu pasemsite parako ir įbersite ten dar štai tiek (lygiai tiek, kiek telpa ant dantų krapštuko) ir šausite į švilpiką, tupintį šio pastato gale, jis taip ir liks tupėti ir žiūrėti į jus. Kur bėda? Kulka subyra, nes skrenda taip greitai. Ir galima tarp šių dviejų taškų ištiesti paklodę ir jūs nepamatsite nė mažiausios dulkelės, nukrentančios ant jos. Ji tiesiog grįžta į pradinį būvį, – ne į pelenus, vulkaninius pelenus, bet keliauja dar toliau. Ji pereina į pradines rūgštis, kurios sudaro varį ir šviną, esančius ten. Sugrįžta į tą būseną, kurioje buvo prieš šimtą milijardų metų. Taigi, štai nedidukė kulka, trijų gramų kulka, kurią laikau rankoje, o po sekundės ji pavirsta tuo, kuo buvo prieš šimtą milijonų metų. Ir jei žemė egzistuočiau dar kokių šimtą milijonų metų, tai iš to vėl galima būtų padaryti kulką, galėtų būti sugrąžinta į tą būseną, nes vėl pavirstų į varį.

²³⁶ Dabar pažiūrėkite, ką Dievas padarė ir tuomet pamilsite Jį, paskui grįšite namo ir ryte šiek tiek ilgiau pamiegosite; ir jūs.. jūs mylėsite Jį labiau nei kada nors.

Taigi, Dievas yra Rangovas. Kas iš jūsų žinote tai? Jis Statytojas. Gera. Klausykite labai įdėmiai. Taigi, Dievas, dar tuomet, kai sako... Dabar pasinaudosime chronologų supratimu. Dievas, prieš šimtą milijardų metų, kai Jis ketino sukurti žemę, Jis tiesiog ėmė ir pradėjo... Jis... Mintyse Jis turėjo sumanymą.

²³⁷ Dabar jūs pasakysite: „Jei Jis toks didis, broli Branhamai, kaip gi Jis leido velniui padaryti nuodėmę?“ Na, dar prieš sukurdamas velnią Jis žinojo, kad anas bus velnias. Šlovė! Dabar jaučiuosi pakylėtas. O, čia tai bent! Prieš tai, kai velnias buvo sukurtas, Jis žinojo, kad šis bus velnias. Dabar paklausite: „O kaip dėl šito?“ Sakysite: „Kodėl Jis leido jam tapti velniui?“ Kad įrodytų, jog Jis – Dievas. Štai kodėl Jis tai padarė. Kodėl apskritai atsirado neteisisis? Kodėl?

²³⁸ Kas buvo pirmas – Išgelbėtojas ar nusidėjėlis? Kuris buvo pirmas? Išgelbėtojas. Kas buvo pirmas – Išgydytojas ar ligonis? Kodėl buvo leista atsirasti nusidėjėliui? Nes Jo atributai – tai Išgelbėtojas. Jei niekuomet nebūtų nusidėjėlio, niekas Jo nežinotų kaip Išgelbėtojo. Aleliuja! Jis gali priversti viską pasitarnauti Jo Šlovei. „Ar gali puodžius sakyti...“ Tiksliau: „Ar gali puodas sakyti puodžiui: „Kodėl mane tokį sukūrei?“ Kas sėdi prie žiestuvo? Kas turi molį? Kieno jis rankose? Paulius sakė: „O, kvaily, argi Jis nepasakė, jog iškėlė faraoną tuo pačiu tikslui?“ Žinoma. Jis tai žinojo. Dar tuomet, kai nebuvo žemės, Jis žinojo, kas bus kas. Ir Jis leido atsirasti nuodėmei, kad būtų

atkreipti dėmesį), kad visi, – ne tik keli, bet – visi žemės gyventojai stebės. Jie visi stebės. Visas pasaulis stebės šia moterimi. Yra tik viena grupė, kuri nesistebės tuo, ir tai yra tie, kurių vardai įrašyti Avinėlio Gyvenimo Knygoje.

⁵⁴ Taigi, galiu kaip tik čia įterpti dar ir tai, nes po kelių minučių į tai įsigilinsime. Suprantate? Kada jų vardai buvo įrašyti į Avinėlio Gyvenimo Knygą? Nuo tada, kai... nuo paskutinio prabudimo, kuriame jie lankėsi? To vakaro, kai atėjo prie altoriaus? To vakaro, kai prisijungė prie bažnyčios? Aš nesistengiu jūsų įžeisti, bet sakau jums, Biblijoje pasakyta: „Jų vardai buvo įrašyti Avinėlio Gyvenimo Knygoje nuo pasaulio sutvėrimo.“ Būtent! Kai Dievas pradžioje matė, kad Jis siųs Savo Sūnų ir Šis užims nusidėjėlio vietą, kai Dievo Sūnaus Kraujas buvo pralietas... Biblijoje pasakyta, kad Jo Kraujas buvo pralietas dar prieš pasaulio sutvėrimą. Kas iš jūsų žinote, kad Biblijoje taip pasakyta, jog Kristaus Kraujas buvo pralietas prieš pasaulio sukūrimą? Kai tas Kraujas buvo pralietas, kiekvieno Kūno nario vardas buvo įrašytas tuo Krauju Avinėlio Gyvenimo Knygoje pasaulio sutvėrimo metu. Ko gi jūs taip bijote? O, broli! Tai atrakina duris, ar ne?

⁵⁵ Ką gi, dabar tiesiog perskaitykime štai čia ir pažiūrėkime, ar tiesa tai, kas čia parašyta. Suprantate?

Ir angelas man tarė: „Ko stebiesi...“ (Man regis, tai 8-ta eilutė)

Ir žvėris, kurį regėjai... (Gera, štai ji)

Žvėris, kurį regėjai, buvo, bet jo nebėra; jis ruošiasi išlipti iš bedugnės...

Taigi, mes sugrįšime prie to, bet noriu paliesti ir kitką, nes apie tai pakalbėsime.

...tačiau eina į pražūtį. Žemės gyventojai, kurių vardai nėra įrašyti Gyvenimo Knygoje nuo pasaulio sutvėrimo, stebės...

⁵⁶ Kitaip tariant, žemėje bus tokia grupė, kuri bus apgauta, nes jis apgavo juos. Ir tik viena grupė nebuvo suklaidinta, ir tai buvo tie, kurių vardai įrašyti Gyvenimo Knygoje nuo pasaulio sutvėrimo. Šiek tiek vėliau pažvelgsime į tai.

⁵⁷ Dabar atkreipkite dėmesį į moterį, į bažnyčią – ji buvo „Paslaptis, Babilonas“. Matome, kad ji pasirodo per Nimrodą. Koks buvo Nimrodo tikslas? Nimrodas įkūrė miestą ir priverstė visus kitus miestus mokėti šiam miestui duoklę. Ar galime tą patį pamatyti šiandien? Ar šiandien yra tokia vieta? Ar yra tokia bažnyčia, kuri viešpatauja visoms pasaulio valstybėms? Žinoma. Ar šiandien yra tokia vieta, kuri kiekvieną tautą verčia mokėti jai duoklę? Ar yra tokia vieta?

Keliaukime toliau ir perskaitykime likusią dalį, dar truputį, kad pamatytumėte visą vaizdą. Gera.

...pamatė žvėrį, kuris buvo... nebėra; jis ruošiasi išlipti...

Čia reikia proto, kuris turi išmintį!

⁵⁸ Taigi, o kas žinote, kad išmintis yra viena iš Dvasios dovanų? Tuomet su kokia grupe Jis kalba? Vadinas, Jis kalba su grupe žmonių, kurie turi Dvasios dovanas, veikiančias šioje bažnyčioje.

Čia reikia proto, kuris turi išmintį!

⁵⁹ Dabar stabtelėkite, paieškokite to visuose bažnyčios laikotarpiuose. Pašaukia... Šventoji Dvasia aiškiai kalba, kaip tos dovanos turi veikti paskutinėmis dienomis. Taigi, išgydymo dovanos veikia tarp mūsų. O, tai veikia puikiai. Bet, broli, juk yra ir kitų dovanų! Tai tik viena iš jų, be to, visai nereikšminga. Štai čia yra gerokai didesnė dovana. Kas būtų geriausia: Šventosios Dvasios išminties dovana, apjungianti Dievo Žodį ir parodanti bažnyčiai mūsų padėtį, ar tiesiog kažkieno išgydymas? Mes visi norime būti sveiki. Tačiau, bet kuriuo atveju, aš mieliau turėsiu sveiką sielą, nei sveiką kūną. O, tai bent!

Išgirskite, kaip Šventoji Dvasia kalba per Joną Patmę, pasakė: „Čia išminčiai. Tegul jis to pasiklauso.“ Taigi, čia matome tokį vaizdą:

Čia... Čia reikia proto, turinčio išmintį! Septynios galvos reiškia septynis kalnus, ant kurių sėdi moteris.

⁶⁰ Pasaulyje yra tik vienas miestas, kiek man žinoma... Yra du miestai, kurie man žinomi, kuriuose septyni ar daugiau kalnų. Cincinatis yra vienas iš jų, apie kurį yra kažkoks fantastinis pasakojimas — apie Cincinatį, kad motina vilkė, žinote tai... ir taip toliau. Tačiau čia yra daugiau prasmės. Bet juk Cincinatio nevaldo viena bažnyčia.

Yra tik viena vieta visame pasaulyje, kurioje bažnyčia sėdi ant septynių kalvų ir viešpatauja visam pasauliui.

Taigi, aš ką tik iš ten grįžau. Visi tie dalykai... Ir mačiau tai, apie ką parašyta: „Ir čia slypi išmintis.“ Apreiškimo 13: „Kas turi išmanymą, teapskaičiuoja žvėries skaičių, nes tai žmogaus skaičius.“ Ne žmonių krūvės, žmonių grupės, bet vieno žmogaus. „Ir jo skaičius yra šeši šimtai šešiasdešimt šeši.“

⁶¹ Dažnai girdėjau, kad virš Romos popiežiaus sosto parašyta: „VICARIVS FILII DEI“. Dažnai susimąstydavau, ar tai tiesa. Nubrėžkite liniją, ir užrašykite skaičiais, romėniškais skaitmenimis, ir pamatysite, ar taip yra. Tai visiškai tiesa. Aš stovėjau visai prie pat popiežiaus trigubos karūnos, esančios už stiklo: „Pragaro, dangaus ir skaistyklos valdžia“. Matote? Taigi, tie dalykai... Aš ką tik grįžau iš ten, iš Romos, ir žinau, kad tai tiesa. Taigi, mes žinome, kad visa tai yra gerai pavaizduota.

Taip pat yra septyni karaliai; penki žlugo (kurie buvo tuo metu), vienas tebėra (tai tas, kuris tuo metu turėjo ateiti – Cezaris), o vienas dar neatėjo (tai yra Erodas – nedorasis)...

⁶² Dabar žiūrėkite. Žiūrėkite, kaip viskas tikslu.

...kai jis ateis, turės trumpam pasilikti.

⁶³ Ar kas nors žino, kiek laiko valdė Erodas? Šešis mėnesius. Tempė savo motiną gatve ant rasto, pririšto prie arklio ir sudegino miestą bei suvertė tai krikščionims, o pats grojo smuiku ant kalvos, kol jie... kol degino miestą. Šešis... šešis mėnesius! Ir matote:

²³⁰ Taigi, kaip... kokiais žmonėmis mes turime būti? Taigi, atkreipkite dėmesį, kaip vyksta tie dalykai. Kuriuos Jis iš anksto numatė, tuos pašaukė, kuriuos Jis pašaukė, tuos ir išteisino. Kada? Prieš pasaulio sutvėrimą, prieš pasauliui prasidedant. Taigi, jei paimtume šią Rašto vietą ir išties įtvirtintume ją, tai užtruktume daugelį valandų, bet nesinorėtų to daryti. Tačiau visas šitas neteisumas – tai teisumas, iškreiptas į neteisumą. Štai ką daro velnias.

Taigi, kai jūs pasiekiate atsakomybės amžių ir žinote, kas blogai, o kas gerai, jūs turėtumėte nusigręžti nuo blogio, nes esate gimę nuodėmėje, pradėti neteisume, atėjote į pasaulį kalbėdami melą. Tai yra, jūs... jūs iš tiesų gimėte iš lytinio potraukio, o paskui turite atgimti iš naujo tam, kad gautumėte naują gimimą, kad patektumėte į dangų. Nes tas gimimas, kuriuo gimstate čia...

²³¹ Matote, kaip smarkiai Jehovos liudytojai gali klysti manydami, kad naujasis gimimas yra kūno prisikėlimas? Matote, taip negali būti. Suprantate? Tai turi būti kažkas...

²³² Jūs... jūs esate laiko erdvėje. Ir amžina yra tik tai, kas neturėjo nei pradžios, nei pabaigos. Viskas, kas amžina, niekuomet neturėjo pradžios ir niekuomet neturės pabaigos. Suprantate? Taigi, jei jūs esate Dievo dalis, tai Dvasia, kuri jumyse, niekuomet neturėjo pradžios ir niekuomet neturės pabaigos, ir jūs esate amžini kaip ir ta Dvasia, kuri jumyse. Suprantate? Kaip agape meilė paskui nusileidžia iki fileo meilės ir paskui iki geidulingos meilės. Ji pastoviai leidžiasi vis žemyn ir žemyn išsikreipdama tol, kol tampa tiesiog sankaupa (ko?) vieno purvo. Jėzus negalėjo ateiti kitaip, kaip tik nusileisti tomis pačiomis kopėčiomis žemyn, kad pakeltų ir sugrąžintų į aukščiausią formą iš žemiausios formos – iš mirties į gyvenimą, iš ligos į sveikatą, iš neteisumo į teisumą. Suprantate? Jis perėjo nuo aukščiausio prie žemiausio, kad galėtų žemiausią atvesti prie aukščiausio. Jis tapo manimi, kad aš per Jo malonę galėčiau tapti Juo ir būti Šlovės Sosto įpėdiniu. Suprantate, ką noriu pasakyti? Tokie dalykai.

Dabar pažiūrėkite. Dar prieš šiam pasauliui prasidedant tuose atomuose, tolimoje praeityje, kai Dievas pamatė, kas įvyks, jau tuomet Jis pamatė jus, Jis pamatė mane, Jis pamatė kiekvieną blusą, kiekvieną musę, kiekvieną varlę, kiekvieną uodą. Jau tada Jis matė viską, kas kada nors pasirodys žemėje. Žinoma, matė.

²³³ Taigi, Jis niekuomet nesakė: „Aš siųsiu Savo Sūnų, kad Jis numirtų, ir gal kas nors Jo pasigailės ir tai bus toks graudus reginys, kad ko gero kas nors bus išgelbėtas.“

²³⁴ Jis iš anksto žinojo, kas bus išgelbėtas! Tikrai taip. Jis tarė: „Ezavo neapkenčiu, o Jokubą myliu“, – kol dar nei vienas iš jų neturėjo progos įrodyti, kas jie tokie, nes Jis žinojo, kas jie buvo. Jis žinojo. Jis viską žino. Jis žinojo, ką jūs darysite dar jums negimus, arba prasidedant pasauliui.

²³⁵ Dabar pažiūrėkite. Kaip žinote, aš... aš esu šaulys, man patinka ginklai. Ir viena moteris iš Teksaso, man atrodo, iš Teksaso, nupirko man „Sviftą“, 22-to kalibro „Sviftą“. Visuomet tokio norėjau. Noriu jį išnagrinėti. Tai pats

Be to, mes zinome, kad mylintiems Dievā viss išeina ī gera, būtent Jo tikslu pašauktiesiems.

O kuriuos Jis ī anksto numatē...

²²⁵ Tai jums suteikia... Jūs skaitote su manimi?

O... Jis... O kuriuos Jis ī anksto numatē, tuos ī anksto īr [Brolis Branhamas daro pauzē īr sesuo īs susīrinkusījū sako: „...tuos īr paskyrē.“ – Red.] paskyrē (gerai) tapti panašīus ī Jo Sūnaus atvaīzdā, kad šīs būtū pirmagīmīs tarp daugelio broliū.

O kuriuos Jis ī anksto paskyrē, tuos īr pašaukē; kuriuos pašaukē, tuos īr īsteīsīno; kuriuos īsteīsīno, tuos īr pašlovīno.

²²⁶ Nuo pasaulio sutvērīmo, kai Dievas pažvelgē žemyn... Taīgi, Dievas taīp netvarko Savo reīkalū, nesako: „Gerai, dabar aš... Oī, o kā dabar dārsīm?“ Suprantate? Nēra nīeko...

²²⁷ Atmīnkīte: nēteīsumas... nuodēmē – taī īskreīptas teīsumas. Velnīas negalī kurtī. Ar vīsī vīsī taī suprantate? Taī šīs bažnīčīs mokymas. Velnīas negalī kurtī. Jīs galī īskreīptī taī, kā sukūrē Dievas. O kas yra īskraīpymas? Žīūrēkīte. Panašu, kad dauguma īs jūšū suaugē. Paklausykīte šīto. Mes susītuokē žmonēs. Ir jūs, vedē vyraī īr īstekējusīos moterīs, galīte gyventī kartū kaīp vyras īr žmona, īr tos moterīs tokīos pačīs, tarsi nīkad... jos skaisčīs – jēī tīk gyvenote su savo vyru. Teīsingaī. Taīgi, taī legalu īr neprieštarauja īstatymū, īr vīskas čīa gerai. Taīp Dīevo nustatyta. Kīta moterīs galī padarytī tā patī veīksmā, kaīp īr jūšū žmona; su vīena īs jū jūs esate teīsūs Dīevo akyse, bet tas pats veīksmas su kīta moterīmī – īr jūs pīrē Dīevā pasmerktī mīrčīaī. Kas taī? Įskreīptas teīsumas (suprantate?), īskreīptas teīsumas. Taīgi, velnīas negalī kurtī, bet jīs īskreīpia taī, kā Dīevas jau sukūrē.

²²⁸ Kas yra melas? Įskreīpta tiesa. Kažkas pasakē: „O, žīūrēkīte, taī buvo šeštādīenī, devīntā valandā vakaro, – na taīp, – Bīlas Branhamas buvo Džefersonvīlyje, – teīsingaī, – Enco bare gīrtas“, – melas. Kas čīa buvo? Aš buvau Džefersonvīlyje, taī tiesa. Taī tiesa, īskreīpta ī melā. Suprantate, kā turīu omenyje? Matote, melas īskreīpia tiesā – kas buvo pasakyta apie taī, kur aš buvau. Taīgi, jēī būtū pasakyta: „Pamokslavo bažnīčioje“, – teīsingaī. Taī teīsumas. Jīs pasakē tiesā. „Užēigoje gērē“, – melas. Įskreīpta, matote, īskreīptā tiesa. Suprantate, kā turīu omenyje? Bet koks nēteīsumas yra īskreīptas teīsumas.

²²⁹ Mīrtīs – kas taī? Įskreīptas gyvenīmas. Līga? Įskreīpta sveīkata. Jūs turētūmēte būtī stīprūs sveīkas vyras. Gerai. Jēī jūs sergate – kas taī? Jūšū sveīkata yra īskreīpta. Suprantate? Štaī īr vīskas. Kas taī? Ankščīau jūs buvote jaunos gražīs moterīs īr stīprūs gražūs vyraī, o dabar atsīranda raukšlīū, senstate. Kas taī? Įskreīptas gyvenīmas (suprantate?) ratū sugrīžta atgal. Suprantate? Ir jīs turī sugrīžtī! Tēbūna palaimīntas Vīēšpatīs Vardas! Dīevas pažādējo jī sugrāžīntī. Ir taīp pat, kaīp kad... Jēī jīs yra... Mes jūk žīnome, jog jīs yra. Taīgi, taīp pat tīkraī, kaīp īr taī, kad jīs yra, Dīevas jī sugrāžīns. Jīs pažādējo īr prīsīkē, kad taī padārs. Štaī, kas jī duoda.

O žvērīs...

Dabar žīūrēkīte, pažiūrēkīte, koks jīs buvo nedorēlīs. Matote? Dabar žīūrēkīte.

O žvērīs, kurīs buvo īr kurio nebēra, – taī aštuntasīs, bet vīenas īs septīnīū (septīntojo grīgīmītīs), īr jīs eīna ī pražūtī.

⁶⁴ Vīsī žīno, kad „pražūtīs“ reīškīa „pragaras“. Ir pažiūrēkīte, īs kur jīs pakīlo – īs pragaro. Kas taī? Bedugnēs šulīnys. Katalīkū mokymas neturī pamato. Bīblījoje nīkur nepatvīrtīntas katalīkū mokymas. Bīblījoje nēra nīeko panašaus ī katalīkū mokymo patvīrtīnīmā, vīsīškai. Jēī īr nēteīgīa, kad yra. Vīenas kunīgas sēdējo tēn, atvažiavo kunīgēlīs īs Šventosīs Šīrdīs bažnīčīs. Jīs pasakē: „O, jīs...“ Aš jam pasakojau apie taī, kad pakrīkstījau Marījā Elžbīetā Freīzer. Jīs sakē: „A, tu jā pakrīkstījai taīp, kaīp krīkstījo ankstyvoji katalīkū bažnīčia.“

Aš paklausīau: „Kada gī taīp buvo?“

Jīs atsakē: „Bīblījoje, jūšū Bīblījoje.“

⁶⁵ Aš tarīau: „Argī katalīkū bažnīčia taīp krīkstījo? Argī taī katalīkū bažnīčīs mokymas?“

„Taīp.“

⁶⁶ Aš atsakīau: „Taī kodēl gī neklystančīoji katalīkū bažnīčia taīp smarkīaī pasīkeītē?“ Suprantate?

⁶⁷ Jīs atsakē: „Na, matote, jūs vīsī tīkīte Bīblīja. Mes tīkīme bažnīčia.“ Matote? „Mums nerūpī, kā sako Bīblīja. Svarbu, kā sako bažnīčia.“ Būtent taīp īr yra. Jēī kada nors dalyvausīte lemīngame pokalbīyje apie taī, – pamēgīnkīte sykī. Suprantate? Jīems nerūpī, kā sako Bīblīja – jīems taī nīeko nēreīškīa. Jīems svarbu, kā sako bažnīčia. Suprantate?

⁶⁸ Tačīau mums nesvarbu, kā sako bažnīčia! Mes tīkīme tuo, kā sako Dīevas! Amen. Jūk Bīblījoje parašīta: „Tebūs kīekvīeno žmogaus žodīs melas, o Mano – Tiesa.“ Štaī kodēl mes nesame denominacīa.

⁶⁹ Dabar pažiūrēkīte. Paklausykīte dabar mīnutēlē. Penkī karalīaī (o taīp īr buvo) žlugo, penkī karalīaī. Jēī norīte to īs īstorījos, aš jums parodysīu. „Ir vīenas tēbēra, o kītas ateīs.“

Dabar žīūrēkīte: žvērīs. Taīgi, žvērīs nebūvo karalīus. Jīs buvo tas, „kurīs yra īr jo nebēra; kurīs tarsi yra īr kurio tarsi nēra, kurīs tarsi yra īr kurio nebēra.“ Kas taī? Popīežīū īpēdīnystē, valdžia, valdantis žvērīs. Štaī kuomet pagonīū Roma pavīrto popīežīū Roma. Pagonīū Roma tapo „atsīvertusī“ īr tuomet tapo popīežīška, kurīoje vīetoj karalīaus būvo popīežīus, o popīežīus īr yra dvasīnīs karalīus. Štaī kodēl jīs yra karūnuotas dvasīnīu karalīumī, tvīrtīna esāš Jēzaus Krīstaus vīetīnīnkas. Štaī jums, prašom. Dabar atkreīpkīte dēmēsī.

⁷⁰ Ir mes īs tēn īskelsīme katalīkū mokymā īr parodysīme jums, kaīp jīs prasīskverbē tīesīaī ī protestantū bažnīčīas, matote, kaīp jīs vīs dar glūdī protestantū bažnīčioje (daugelīs īs to), vīsīškai prieštarauja Bīblījai – absolūčīaī prieštarauja. Dabar: „Žvērīs, kurīs būvo īr kurio nebēra.“ Dabar

atminkite: „Žemėje bus suklaidinti visi tie, kurių vardai neįrašyti nuo pasaulio sutvėrimo.“ Pažiūrėkime:

O žvėris, kuris buvo ir kurio nebėra (11-ta eilutė), ir yra tarsi aštuntasis, bet... iš septynių, ir jis eina į pražūtį. (Jis tęs tol, kol galiausiai atsidurs bedugnėje.)

Tie dešimt ragų, kuriuos matei, yra dešimt karalių...

Dabar pažiūrėkite čia. Jei norite pamatyti kai ką pribloškiančio, pažiūrėkite čia.

...yra dešimt karalių, kurie dar negavo karalystės, bet jie gaus valdžią kaip karaliai vienai valandai kartu su žvėrimi.

⁷¹ Jie nėra karūnuoti karaliai – jie diktatoriai! Suprantate, jie niekuomet nebuvo karūnuoti karaliais, bet jie gauna valdžią „kaip karaliai“ vienai valandai karaliauti su žvėrimi. Būtent dabar, šiuo trumpu tamsiu laiku, kyla diktatoriai. Suprantate? „Gavo valdžią kaip karaliai vienai valandai kartu su žvėrimi.“ Taigi, gerai:

Jie turi vieną tikslą ir savo jėgą bei valdžią atiduos žvėriui.

Jie kovos su Avinėliu, bet Avinėlis juos nugalės (Šlovė!), nes Jis yra viešpačių Viešpats ir karalių Karalius, ir su juo visi pašauktieji, išrinktieji ir ištikimieji.

⁷² Norėčiau tiesiog dabar pamokslauti tema „Išrinktieji prieš pasaulio sutvėrimą ir liekantys ištikimi savo pašaukime“. Aleliuja! Štai taip. „Jie pašaukti, išrinkti ir ištikimi.“ Ir – tai jungtukas, (suprantate?) „išrinktieji ir ištikimieji“. Jie nugalės jį, kokie stiprūs anie betaptų.

⁷³ Ir tas didysis komunizmas, komunistinis judėjimas, kurį matome šiandien – nesijaudinkite dėl jo. Tai veikia tiksliai Dievui į naudą. Galiu tai įrodyti pagal šią Bibliją. Jis privers ją kentėti už kiekvieną kankinį, kurį ji nužudė. Tikrai taip. Pažiūrėkite, kaip tie karaliai susitars tarpusavyje ir ims jos neapkęsti. Ir visą tautą, visą pasaulį aprėpia komunizmas. Juk tai neabejotinai Dievo judėjimas, kad ją nubaustų. Pasakysite: „Palauk minutėlę, broli Branhamai. Komunizmas – Dievo judėjimas?“ Absoliučiai taip, žinoma, tai Dievo judėjimas. Biblijoje taip pasakyta. Bet jis juda, kad paskelbtų teisumą nuodėmingiems, negarbingiems pavainikiams. Kas liko šiame pasaulyje? Ką mes turime?

⁷⁴ Neseniai... (minutėlei atsitraukiau nuo savo temos, jei pavyks) ...skaičiau Rašto ištraukoje, kad nesantuokinis vaikas neįeis į Viešpaties tautą iki keturioliktos kartos. Kas iš jūsų tai žino? Teisingai, Pakartoto Įstatymo 23 – pavainikis. Jei moteris pagaunama lauke, tai yra, toli nuo vyro apsaugos, ir koks nors vyras nugali tą moterį – jis turės vesti ją. Ir net jei ši tampa prostitute, jis turi gyventi su ja iki pat mirties. Ir jei ta moteris išteka už jo, apsimesdama, kad yra skaisti, o taip nėra – ji gali būti nužudyta už tai. Ir jei vyras ir moteris susituokė, ir jiems gimsta nesantuokinis vaikas, tuomet jis neįeis į Viešpaties susirinkimą iki keturioliktos kartos. O karta yra

prasidėjo Pradžioje ir taip toliau.

²²¹ Ir tuomet pamatysite, kaip... (patikrinkite nuo pat pradžios) ...kad Dievas – prieš pasaulio sutvėrimą, kol dar nebuvo sprogęs nei vienas atomas, dar tuomet, kai neegzistavo nei vienas šviesos meteoritas – Dievas žinojo kiekvieną kūrinį ir viską, kas kada nors pasirodys žemėje. Jei čia yra kas nors... Jūs negalėtumėte paaiškinti, ką žodis... išanalizuoti ir pasakyti, ką reiškia žodis „begalinis“. Tai tas pats, kaip savo fotoaparate nustatyti begalybę. Tiesiog... tiesiog nuo čia ir toliau, štai ir viskas. Suprantate? Begalinis! Ir mes negalime ribotu protu suprasti to, ką gali suvokti beribis Protas. Suprantate, mes negalime to padaryti, jūs... jūs negalite to padaryti. Suprantate? Bet jei tik būsite atidūs, laikysitės Dvasioje, jūs pajusite tai iš tolo, o paskui sugrįšite čia prie Rašto ir pamatysite (suprantate?), dar gerokai iki to, kai buvo sutvertas pasaulis...

²²² Taigi, Biblijoje pasakyta, kad Jėzus Kristus buvo Dievo Avinėlis. (Dabar paklauskite labai įdėmiai. Juk kai kurių iš jūsų rytoj nebus ir jūs neišgirsite pabaigos.) Biblijoje pasakyta, kad Jėzus Kristus buvo Dievo Avinėlis, užmuštas nuo pasaulio sutvėrimo. Teisingai? [Susirinkusieji sako: „Amen.“ – Red.] Kada Jis buvo užmuštas? – Nuo sutvėrimo. Tai yra, prieš tai, kai žemė (o ji sukurta iš daugelio suskilusių atomų) atitrūko nuo saulės – prieš tai. Tuomet, prieš tai, kai pirmasis atomas apskritai skilo saulėje, jei tai buvo meteoras nuo saulės, o tai būtų prieš šimtą milijardų, trilijonų, trilijonų, trilijonų metų prieš atsirandant pirmam šviesos meteorui – Kristus buvo užmuštas. Kai didis Dievo protas ką nors nusprendžia – tai užbaigtas reikalas. Kai Dievas pasakė: „Tebūnie“, – tai jau užbaigta. Net jei tam pririnktų šimto milijardo metų – tai užbaigta iškart po to, kai Jis pasakė. Ir kai Avinėlis buvo užmuštas nuo pasaulio sutvėrimo, – toje pačioje Biblijoje ta pati Dvasia parašė ir pasakė, – mūsų vardai buvo įrašyti Avinėlio Gyvenimo Knygoje prieš pasaulio sutvėrimą.

²²³ Taigi, žmogus, kuris parašė giesmę: „Yra naujas vardas, įrašytas Šlovėje“, jo ketinimai buvo geri, tačiau jis prieštaravo Raštui. Suprantate? Tas vardas buvo įrašytas Šlovėje, kai pasaulis... prieš tai, kai pasaulis apskritai prasidėjo. Kai Avinėlis buvo užmuštas, mūsų vardai buvo įrašyti Avinėlio Gyvenimo Knygoje.

²²⁴ Leiskite jums parodyti vieną nedidelę Rašto vietą. Ar dar pakentėsite minutėlę? [Susirinkusieji sako: „Amen.“ – Red.] Tiesiog... tiesiog dabar tai atėjo į galvą. Manau, galėsiu iškart ją atsiversti. Nesu tikras. Štai, atleiskite, kad taip ilgai jus laukau, bet sakiau jums, kad užtruksime iki vidurnakčio, o dar ne taip jau ir vėlu. Bet aš tiesiog norėčiau tai paliesti, tik vieną Rašto vietą apie tai.

Atsiverskite dabar su manimi Laišką Romiečiams ir noriu, kad paskaitytume tai kartu. Taigi, pažiūrėkime Romiečiams, jei rasiu, tai maždaug čia. Atsiverskime Romiečiams 8 ir... ir pradėkime 28-tąją eilutę 8-tojo skyriaus Romiečiams. Noriu, kad dabar pamaldžiai perskaitytumėte tai su manimi. Paklauskite, ką būtent Dievas pasakė:

neteisinga! Štai kodėl mes neturime sekti jų tradicijomis. Ir mes dar turime pakviesti kokį nors vyskupą, pamenate, kokį nors... (Kaip gi jį vadina, tos srities žmogumi šioje sekmininkų bažnyčioje?) ...srities presbiteris, pasikviečia jį, kad šis pažiūrėtų į to žmogaus elgesį.

²¹⁶ Biblijoje pasakyta, ką mums daryti. Štai kodėl mes neprasidedame su tomis jų denominacijomis. Mes liekame laisvi nuo to. Amen! Juk nepykstate ant manęs, tiesa? Nedarykite to. Gerai. Rytoj vakare turbūt gausiu siaubingai gerų klausimų. Bet mes... Taip ir yra. Suprantate? Atminkite. Žinokite...

²¹⁷ Dabar pasakysiu štai ką. Tie, kurie esate čia iš skirtingų denominacinių bažnyčių, jūsų denominacija... Ir, broli, aš neteigiu, kad tu nesi krikščionis. Aš nesakau, kad jūsų denominacijoje nėra tūkstančio nuostabių krikščionių. Aš mėginu paaiškinti, kodėl mes nesame denominacija, nes aš su tuo tiesiog nesutikčiau (niekaip), aš tikrai nesutikčiau ir nesistengčiau jums nurodinėti, ką daryti. Jei Dievas pašaukė mane skelbti Evangeliją, tuomet aš Ją skelbsiu taip, kaip Dievas man liepia (būtent taip), kaip parašyta šioje Biblijoje. Jei nesilygiuosiu į Ją, tuomet tai... tai... Dievas teis mane už tai. Bet jei aš... jei aš... jei aš matau atsėlinantį vilką, ar besiartinantį priešą ir jų neperspėju, tuomet Dievas pareikalaus iš manęs. Bet jei jus perspėju, tuomet tai jau jūsų reikalas. Suprantate?

²¹⁸ Atminkite: „Paskutinėmis dienomis užeis sunkūs laikai, žmonės bus savimylės, pagyrūnai, išdidūs, piktžodžiautojai.“ Matote, piktžodžiautojai: „Ai, ta idiotų kompanija. Stebuklų dienos praėjo. Taip nebūna.“ Tai tas pats netikras pranašas. „Mes žinome, kad mūsų moterys ne kvailesnės nei mūsų vyrai.“ Nei kiek dėl to nesiginčiju, tačiau Dievo Biblija liepia neleisti jos už sakyklos. Man to... to pakanka. Suprantate? Teisingai. Gerai. Matote?

Ir sako: „O mūsų denominacijose tiek pat malonių žmonių, kiek ir toje jūsų maldykloje.“ Neprieštarauju tam nei kiek, bet Biblija smerkia denominacijas. Tai tiesa. Ir... Taigi, aš neteigiu, kad jūsų bažnyčioje nėra puikių narių. Tai nuostabu. Jie puikūs žmonės. Visose jose sutinku nuostabių žmonių – tarp katalikų ir kitur. Visose sutinku nuostabių narių.

²¹⁹ Taigi, draugai, kaip mes tai pateiksime, jei Viešpats leis, kitų poros pamokų metu, galbūt... Pranešiu jums rytoj ryte, ar mums teks tęsti rytoj vakare, ar ne (suprantate?), kad pabaigtume. Mes mėginame tai padaryti, nes aš noriu prieiti tam tikrą vietą. Jei norite atsivesti ką nors kartu, esate labai kviečiami tai padaryti. Bet atsiminkite, ne... neišeikite ir nesistenkite rasti vien trūkumų. Ateikite čia... Aš kreipiuosi tik į savo susirinkimą. Suprantate? Nemokau to už savo susirinkimo ribų, nes tai kito žmogaus reikalas. Tai... Jis yra tos kaimenės piemuo. O aš tik... [Tuščia vieta juostoje – Red.]

²²⁰ ...atgal prie Pradžios knygos, pasekite tai iki galo, pamatysite iš kur visa tai. Taigi, mes grįšime prie Pradžios knygos, kad pamatytume, kodėl gi pavainikis vaikas neįeis į Viešpaties tautą iki keturioliktos kartos. Kaip reikia... Juk reikia keturių šimtų metų, kad ta nuodėmė išnyktų. Mes išsiaiškinsime, kaip už tėvų neteisumą baudžiami vaikai ir tie vaikai, kaip tai

keturiasdešimt metų. Turės praeiti keturi šimtai metų, kol ta nuodėmė dings iš Izraelio.

⁷⁵ Dievas nekenčia nuodėmės! Kaip galite kažko tikėtis, peržengę šventą Viešpaties Jėzaus Kraują, vien todėl, kad priklausote kokiai nors denominacijai, tikėtis, kad įžengsite? Arba įeisite pagal Dievo sąlygas, arba apskritai neįeisite. Teisingai. Diakonas, pamokslininkas – kas bebūtume, tai neturi nieko bendro su tuo. Įeinate Dievo sąlygomis.

⁷⁶ Keturiolika kartų. Dabar čia sėdi žmogus, kuris su manimi apie tai kalbėjosi. Sakė: „Kaip tuomet žinoti, kas iš vis bus išgelbėtas?“

⁷⁷ Aš atsakiau: „Štai kuomet tu turi būti geras kalvinistas.“ Jūsų vardas buvo įrašytas į Knygą prieš pasaulio sutvėrimą. Dievas rūpinasi šia kraujo linija, tai Jo reikalas. Suprantate?

„Bet ką tai turi bendro?“

⁷⁸ Paklauskite. Jūs, šiandienos jaunime (nežinau, ar jūs vaikštote į šią bažnyčią, ar kur vaikštote), jaunuoliai ir merginos: ar jūs suvokiate, jog tai, ką darote, jei bus dar viena karta, jūsų vaikai bus teisiami už tai, ką darote? Nejaugi visai neturite pagarbos ar padarumo? Jūs, merginos, kurios čia vilkite tuos šortukus ir kitką, ar žinote, kad tai atsispindės jūsų dukroje? Ar nežinai, kad tavo močiutė buvo pasileidėlė, o tavo mamytė – estrados choristė ir todėl tu šiandien užsiimi striptizu? Žinoma. Kokie gi bus tavo vaikai? Tikrai taip. Dievas pasakė, kad baus už tėvų nusikaltimus jų vaikus ir jų vaikų vaikus iki trečios ir ketvirtos kartos.

⁷⁹ Ir ar tu suvoki, mano broli, kad kiekvieną kartą, kai darai gera, tai bus įskaityta tavo vaikams?

⁸⁰ Pasižiūrėkite, paimkime 7-tą skyrių Žydams. Biblijoje pasakyta, kai... kai Melchizedekas pasitiko Abraomą, grįžtantį po pergalės prieš karalių, ir palaimino jį, ir ten pasakyta: „Levis...“ (Jis kalba apie dešimtinės mokėjamą.) Pasakyta: „Levis turėjo įsakymą nuo Viešpaties gauti dešimtinės iš savo brolių.“ Ir Levis, kuris gaudavo dešimtinės, sumokėjo dešimtinę, nes vis dar buvo Abraomo strėnose, kai šis susitiko su Melchizedeku. O Abraomas buvo jo prosenelis. Abraomui gimė Izaokas, Izaokui gimė Jokūbas, Jokūbui gimė Levis; Levio tėvas, senelis, prosenelis. Ir kol Levis buvo Abraomo strėnose, Biblijoje pasakyta, kad jis sumokėjo dešimtinę Melchizedekui. Aleliuja!

⁸¹ Neleiskite, kad kas nors jums sakytų, jog koks nors judėjimas pasaulyje gali įsiterpti į Dievo didįjį sraigą. Jis sukasi toliau! Tai buvo suplanuota dar pačioje pradžioje. Nėra tokių demonų, arba, neužteks demonų, kurie galėtų sukliudyti Jo programai.

⁸² Taigi, Biblijoje nepasakyta, kad jis sumokėjo ją potencialiai. Biblijoje pasakyta, kad jis sumokėjo dešimtinę, kai buvo savo prosenelio strėnose. Šlovė! Tai mano Viešpats! O, Jis tai žinojo, kai pasaulis dar nebuvo suformuotas. Jis viską žinojo. Ir Abraome jis sumokėjo dešimtinę.

⁸³ Ir sese, broli, kaip tu gali čia lakstyti, ir žmonės gyvena ir laksto su svetimomis žmonomis, ir žmonos išskiria šeimas, ir jūs gyvenate šitaip, – tai ko jūs tikėtės iš kitos kartos? Štai kas yra – dabar visa tai tapo ne kuo kitu, kaip tik krūva pavainikių, gimsta painiavoj, grynas iškrypimas, ir jiems liko tik viena – tai atominis amžius, kuriame mes gyvename. Tai visiška tiesa. Mes laikų pabaigoje.

⁸⁴ Šįryt toli Kentukio kalvose sėdėjo vienas vaikinukas, prie kurio vos galėjai prisitarti trijų metrų atstumu, kadangi jis darė sorgo sirupą. Greičiausiai nei nežinojo, kuri ranka dešinė, o kuri kairė. Kai jis išgirdo... Aš netyčia užėjau į pažymėtas žemes. Nežinojau, kur esu. Tiesiog buvau kažkokiam slėnyje. Ir aš keliavau ten medžioti voverių. Ir kai ten prisėdau, įsišnekėjau su juo, ir tas vaikinukas papasakojo, kad eis į kariuomenę. Ir galiausiai išsiaiškinome... Mes pradėjome kalbėtis apie Viešpatį ir jis pasakė: „Pamokslininke, argi tu netiki, kad mes esame laikų pabaigoje?“ Toli tuose kalnuose.

⁸⁵ Aš atsakiau: „Žinoma, esame. Žinoma, sūnau, mes laikų pabaigoje.“

⁸⁶ Štai prašom. Tokią valandą mes gyvename, broli. Mes jau vietoje. Argi nematote, kaip motinos ir tėvai tuomet gyveno, ir senelis su močiute? Argi nematote, kaip gyveno tėtis su mama? Nenuostabu, kad šiandien tarp mūsų toks sugedimas. Nenuostabu, kad galima pamokslauti iki pulso netekimo, o jie vis tiek nešios šortus ir spjaudys tau į veidą. Jie rūkys cigaretes ir pūs dūmus tiesiai į tavo sakydami: „Nekišk nosies į svetimus reikalus.“ Kodėl? Nes jie kilę iš tokios giminės! Aš prieisiu prie to tiesiogiai, prie „Gyvatės sėklos“. Pamatysime, kur ji įsibrauna, pažiūrėsime, kodėl jie taip elgiasi. Jie yra velnio vaikai nuo pasaulio sutvėrimo. Teisingai. Ir mums nieko nebeliko, tik vienintelis teismas likęs. Negali būti nieko kito, tik teismas. Dievas tiesiog viską nušluos. Ir žmonės patys tai padarė. Dievas nenorėjo, kad viskas taip būtų, bet Jis žinojo, kad taip bus. Štai kodėl Jis pasakė, kad anas suklaidins visus žemės gyventojus, išskyrus tuos, kurių vardai įrašyti Avinėlio Gyvenimo Knygoje prieš pasaulio sutvėrimą.

⁸⁷ Pažiūrėkime. Dabar paskaitykime šiek tiek toliau. Taigi, man atrodo, mes ties 12-ta eilute:

Tie dešimt ragų, kuriuos matei, yra dešimt karalių, kurie dar negavo karalystės, bet jie gaus valdžią kaip karaliai vienai valandai kartu su žvėrimi.

Jie turi vieną tikslą ir savo jėgą bei valdžią atiduos žvėriui.

Jie kovos su Avinėliu, bet Avinėlis juos nugalės, nes Jis yra viešpačių Viešpats ir karalių Karalius, ir su juo visi pašauktieji, išrinktieji ir ištikimieji.

Angelas toliau man pasakė: „Vandenys, kuriuos regėjai, kur sėdi paleistuvė, yra žmonės, minios, tautos ir kalbos.

...dešimt ragų, kuriuos matei ant žvėries – jie ims nekęsti paleistuvės...“

⁸⁸ Dabar pažiūrėkite: tie dešimt ragų, tos dešimt karalysčių. Suprantate, čia viskas atitinka, kas yra tie diktatoriai. Pažiūrėkite, prie ko linksta

mes... Aš papasakojau bažnyčiai.“

²¹⁰ Jis tarė:

– Mano paties sūnus, Veslis, atsisako manęs klausyti šiuo klausimu. Jis atsisako klausyti diakono. Ir, tu, broli toks-ir-toks, esi liudytojas.

– Taip, esu.

– Gerai. Lygiai po keturių savaitių, sekmadienį, aštuntą valandą, jei jis nesutvarkys to reikalo su bažnyčia, mes atiduosime Veslį, mano sūnų, velniui, kūno sužlugdymui. Jo Kraujas, Jėzaus Kristaus Kraujas, ir ši bažnyčia jo daugiau nebesaugos.

²¹¹ Ir tas vakaras atėjo, atsistojo už sakyklos, pasakė: „Jam dar liko dvi minutės.“ Atėjo laikas ir jis tarė: „Taigi, kas dėl mano sūnaus Veslio Rasmuseno, – tarė tam susirinkimui, – prieš Tave, visagali Dieve, mes padarėme viską, ką galėjome pagal Tavo Žodį ir nurodymus, kuriuos Tavo... Tavo Sūnus, mūsų Išgelbėtojas, mums paliko. Dabar mes, aš kartu su šia bažnyčia, atiduodu savo sūnų sužlugdymui... velniui, kad sužlugdytų jo kūną, o jo siela būtų išgelbėta.“ Tik tiek tebuvo pasakyta. Niekas nepasikeitė savaitę ar dvi, galbūt mėnesį ar du.

²¹² Vieną vakarą tas Veslis susirgo. Ir susirgus jam darėsi vis blogiau. Jis išsikvietė gydytoją. Gydytojas atvyko ir jį apžiūrėjo. Jo temperatūra buvo keturiasdešimt laipsnių. Negalėjo nustatyti tam jokios priežasties. Tiesiog darėsi vis blogiau. Gydytojas tarė: „Klausyk, aš nežinau, kas tau nutiko.“ Jis nežinojo, ką daryti. Pasakė: „Iškviesime specialistą.“ Jie iškvietė specialistą ir specialistas atvyko ten. Jie nuvežė jį į ligoninę, ištyrė, viską padarė ir tarė: „Tiesiog nieko negaliu tau pasakyti. Panašu, kad vaikas tiesiog... tiesiog miršta.“ Jo žmona stovėjo ten, verkė ir taip toliau. Ir vaikai stovėjo aplink lovą ir panašiai. Jis tarė: „Jis miršta, štai ir viskas.“ Pasakė: „Jo pulsas ir kvėpavimas tiesiog visą laiką silpsta.“

²¹³ Jis tarė: „Pakvieskite tėtį.“ O, taip! Štai taip reikia daryti. Taip. „Pakvieskite tėtį.“ Ir jo tėtis galvotrūkčiais atvyko pas jį į ligoninę. Jis tarė: „Tėti, dabar aš negaliu, bet Dievas girdi mano žodžius. Aš viską ištaisysiu. Aš viską sutvarkysiu. Taip, tikrai.“ Tikrai taip, broli. Iš karto jo kvėpavimas pradėjo normalizuotis.

²¹⁴ Ir kitą sekmadienį jis stovėjo prieš bažnyčią. Jis tarė: „Aš nusidėjau prieš Dievą šios bažnyčios akivaizdoje. Aš atsisakiau klausyti pastoriaus žodžių, aš atsisakiau klausyti diakono.“ Ir tarė: „Prašu šios bažnyčios atleisti man už tą blogį, kurį padariau“, – štai taip. Pasakė: „Dievas pasigailėjo mano gyvybės.“ Galiu jus patikinti, jis iškart susitvarkė. Taip. Štai, ką jūs turite daryti. Suprantate? Matote? Jūs... Jei tik elgsitės pagal Dievą! Suprantate?

²¹⁵ Matote, o mes elgiamės taip: pas mus vyksta tarybos susirinkimas ir mes sakome: „Ar turėtume palikti...“ (Aš nekalbu apie šią maldyklą, bet turiu omeny mus, protestantus.) Vyksta tarybos susirinkimas ir: „Ką jūs manote apie Jonaičius? Ką, jūsų nuomone, turėtume su jais daryti? Aš manau, kad metodistams jis bus geresnis narys, nei mums.“ Nieko sau. Tai... tai

Branhamas demonstruoja – Red.] „O, anksčiau mes buvome tokie dvasingi.“ Na, tai kas gi nutiko? Pradėjote gerai – kas gi nutiko? Matote? Jūsų nuodėmė jus skiria. Ir jūs atsakysite už tai prieš Dievą, broliai, seserys. Sutvarkykite tai.

²⁰⁴ Man viskas gerai, Leo viskas gerai – tiesiog tarp mūsų įsiterpė velnias. Taip. Sutvarkykite šį reikalą. Nueikite pas jį. Tuomet, jei jis nepaklausys, ar aš nepaklausysiu, kad ir kaip bebūtų, tuomet papasakokite apie tai bažnyčiai. Jei jis neateis susitaikyti su bažnyčia per trisdešimt dienų, tuomet jis nebėra Jėzaus apsaugoje. Mes jį paleidžiame. Būtent taip ir yra. Tuomet pamatysite, kas nutiks. Tuomet leiskite Dievui auklėti. Patys daugiau nebesikiškite – jūs padarėte viską, ką galėjote. Leiskite Dievui užsiimti juo šiek tiek, Jis atiduos šį velniui. Tuomet jis tikrai ateis. Jei ne, tuomet jam liko gyventi visai nebedaug.

²⁰⁵ Ar pamenate, kad Biblijoje buvo vienas brolis, kuris nenorėjo susitaikyti su Dievu? Kas prisimenate tą atvejį? Jis gyveno su savo pamote ir jie niekaip negalėjo ano atvesti į doros kelią. Paulius pasakė: „Atiduokite jį velniui, kad sužlugdytų...“ Antrame Korintiečiams pamatysite, kad jis pradėjo gyventi dorai.

²⁰⁶ Vienas brolis, mano geras draugas, aš su malonumu čia paminėsiu jo pavardę, brolis pamokslininkas. Ir šis pamokslininkas brolis, jo pavardė brolis Rasmusenas. Šįvakar daugelio čia esančių tarnautojų užrašuose yra ši pavardė. Tai tasai tarpdenominacininkas iš Čikagos. Ir žiūrėkite, jis turėjo sūnų, tarnautoją, kuris ėmė ir vedė katalikę ir nuo to viskas prasidėjo. Ir jie ketino daryti viena, antra ir trečia, ir ko tik... prasidėjo kažkokie nemalonumai. Ir jo tėtis nuėjo pas jį ir tarė: „Paklausk, sūnau, ar tu susitaikysi?“

Atsakė: „Tėti...“

Jis pavadino jų bažnyčią (jo tėčio) šventuolių kompanija. Jis tarė: „Paklausk, ar tu ketini sutvarkyti šį dalyką su šia bažnyčia?“

²⁰⁷ Jis atsakė: „Klausyk, tėti, tu esi mano tėtis ir aš nenoriu turėti su tavimi jokių problemų.“ Gerai.

²⁰⁸ Jis nuėjo, pasikvietė vieną diakoną ir nuėjo pas jį į namus. Tarė... tarė: „Vesli, noriu pasikalbėti su tavimi.“ Paklausė: „Ar tu ketini išsiaiškinti dėl šio dalyko su bažnyčia?“ Ir šis jam grubiai atsikirto štai taip. Tarė: „Atmink, Vesli, aš esu šios bažnyčios pastorius. Aš tavo tėtis, tačiau padarysiu tai, ką Dievas liepia daryti. Aš tau duodu trisdešimt dienų susitaikyti su bažnyčia, kitaip mes atskirsime tave nuo Dievo Akivaizdos. Tu esi mano paties sūnus, o tai mano Išgelbėtojas.“ Sakė: „Aš myliu tave. Ir tu žinai, kad myliu tave, Vesli. Mirčiau už tave nors tuoj pat. Bet turi pasitaisyti pagal Dievo Žodį.“ Suprantate? Jis tarė: „Aš pastorius, esu šios kaimenės piemuos. Ar tu mano vaikas, ar kad ir kas bebūtum, turi lygiuotis į Dievo Žodį. Jei to nepadarysi, tuomet aš netinkamas būti jo piemeniu.“

²⁰⁹ O, va čia tai pastorius. Čia tai vyras. Nemanote taip? [Susirinkusieji sako: „Amen.“ – Red.] Štai kur vyras. Jis pasakė tai savo sūnui: „Ir įžeidė jį“, – sakė jis. Bet pasakė: „Ką? Ką tu įžeisi – žmogų, ar savo Išgelbėtoją? Taip kad, – pasakė jis, – tuomet mes išėjome.“ Ir tarė: „Jis neketino nieko daryti. Ir

diktatoriai. Kur link jie linksta? Parodykite man nors vieną diktatorių, kuris nelingsta prie komunizmo. Matote? Ir jie ims (ką?) nekęsti paleistuvės (moters, bažnyčios). Bet kas? Pažiūrėkite, kas tai padarys:

...jie ims nekęsti paleistuvės, apiplėš ją ir paliks ją nuogą, es jos kūną ir ją pačią sudegins ugnyje.

⁸⁹ Jie visa tai susprogdins ir ištrins iš žemėlapių – tai taip pat tikra, kaip kad aš čia stoviu. Jei tik turėtume laiko išnagrinėti temą apie tą bažnyčią ir peržiūrėti Rašto vietas, kur pasakyta, skaitome: „Visi šios žemės karaliai ir visi vairininkai, ir visi raudoji, nes didysis Babilonas per vieną valandą buvo apleistas.“ Per vieną valandą jos laikas atėjo! Ir, o, kaip pasakyta: „Džiūgaukite, šventieji, ir jūs, šventi pranašai, nes Dievas atkėsio jai už šventųjų ir jūsų brolių kraują.“ Matote, taip ir yra. Žinoma, komunizmas veikia tiesiai Dievui į naudą, lygiai taip pat, kaip karalius Nebukadnecaras veikė tiesiai Jam į naudą – atėjo ir nugalėjo tuos žydus, kai jie traukėsi nuogi.

⁹⁰ O nuodėmės iškrypimas gali ir toliau didėti, teisieji sėkla gali likti ten, o sėkla gali toliau pūti ir pūti, ir pūti, kol galiausiai jos nebeliks. Jie iki to nusirito, nes jų motinos ir tėveliai, ir kiti gyveno iki mūsų taip ir tokiu būdu, kad mums nieko nebelieka. O žinote, ką pasakė Jėzus? Jei darbas nebūtų sutrumpintas, tai joks kūnas neišsigelbėtų.

⁹¹ Ar matote? Matote, kodėl mes turime šiuos (aš nereiškiu priekaištų) Artūrus Godfrius ir kitus, žinote (taip?) ir Elvius Preslius ir apsmukusios kelnės, kombinezonai, ir plaukai iki kaklo, ir visas tas paauglių elgesys? Nuo ko visa tai? Kas tai? [Brolis Branhamas beldžia į sakyklą – Red.] Nes tai atėjo iš anksčiau gyvenusių pavainikių žmonių. Nieko nelieta! O, jie atsistos ir giedos: „Dieve, arčiau Tave“, kaip tas nenaudėlis Ernis ir visi kiti kaip jis, giedos kokį nors himną ir taip toliau, ir panašiai. Broli, žinai ką? Tai... tai visiška veidmainystė. Tikrai taip.

⁹² Žmogui, kuris eina ten ir užsiima rokenrolu ir bugi-vugi bei panašiu šlamštu, nėra ką veikti už šios sakyklos. [Brolis Branhamas beldžia į sakyklą – Red.] Jam čia visiškai nėra ką veikti. Tai skirta kunigams, Dievo pašauktiesiems. Čia, priekyje, vieta Dievo pašauktiesiems tarnautojams. O tokiems čia ne vieta. Štai kas nutiko šiandien – padarė iš bažnyčios viso labo kažkokią ložę. Ložė – gerai, jei norite tai daryti, jums spręsti. Bet leiskite jums pasakyti: yra didžiulis skirtumas tarp pastangų... tarp ložės ir bažnyčios. Tikrai taip. Jei norite daryti tuos dalykus ložėje bei rinktis į įvairiausių vakarėlių ir taip toliau – jums spręsti. Bet, broli, bažnyčia turi būti iššluota nuo sakyklos iki pat rūšio. Būtent! Sakydamas „išvalyta“ aš neturiu omenyje įstatytų naujų langų ir taip toliau. Turiu omenyje senamadišką Dievo siųstą prabudimą, kuris visa tai išmėtys į skirtingas puses. Būtent. Kaip tuomet, kai nukreipi šviesą, elektros šviesą į būrį tarakonų, susirinkusių prie obuolio graužtuko (būtent) – jie išsilakstys, kai pasklis šviesa.

⁹³ Dabar žiūrėkite: „Jie turi vieną tikslą, atiduos valdžią.“ Aš jau žemiau. „Dešimt ragų.“ Taip, štai:

Nes Dievas įkvėpė jų širdis vykdyti Jo tikslą (štai, prašom), vykdyti vieną tikslą, – kad jie atiduotų savo karalystę žvėriui, kol išsipildys Dievo žodžiai.

Taigi, ta moteris, kurią regėjai, yra didysis miestas, valdantis visus žemės karalius.

⁹⁴ Taigi, nėra reikalo vaikščioti ratais – mes žinome, jog tai katalikų hierarchija. Nereikia, kad kas nors... Aš tuo tikiu taip pat tvirtai kaip ir tu, jog gavau Šventąją Dvasią. Esu tuo taip pat įsitikinęs kaip ir tu, kad šiandien čia stoviu ir esu krikščionis, kad ta katalikiška hierarchija – tai... Vatikano miestas – tai miestas, išsidėstęs ant septynių kalvų. Bažnyčios hierarchija yra žvėris, kuris buvo ir kurio nebėra. Ji yra Babilonas. Viskas tiksliai, kuo puikiausiai iliustruota visame Rašte. Tai katalikų bažnyčia.

⁹⁵ Taigi. O tai jus priblokš. Pasakysite: „Na, tu manęs čia visai neužgavai, broli Branhamai.“ Bet leiskite kai ko paklausti. Sugrįžkime dabar tiesiai prie 5-tos eilutės:

Ant jos galvos buvo užrašyta: „Paslaptis, didysis Babilonas, šlykštybių motina... ištvirtėlių ir žemės šlykštybių motina.“

⁹⁶ Kas ji buvo? Pa-leis-tu-vė. Ir ji buvo mo-ti-na. Kas? Mo-ti-na. Ji kažką pagimdė. Sūnų motina? Paleistuvių! Kas yra paleistuvė? Tas pats, kaip... kaip kekšė – amorali moteris. Kas padarė ją amoralia? Jos mokymas. Ji apsimetė esanti krikščionių bažnyčia, tačiau skleidė žmonių sukurtą dogmą. Ir čia ji teigė, kad turi... Jei ji buvo pirmoji organizacija, tuomet panašu, kad iš jos išėjo dar kelios organizacijos. Ji buvo paleistuvių motina. Teisingai? [Susirinkusieji sako: „Amen.“ – Red.] Paleistuvių motina. Ji negalėjo būti sūnų motina, negalėjo būti motina... Ji turėjo būti moterų motina. Ir jei jos buvo moterys – jos buvo bažnyčios. Dabar išsiaiškinkime. Kas išėjo iš...

⁹⁷ Kas buvo pirmoji organizacija? Katalikų bažnyčia. Kas buvo antroji organizacija? Liuteris. Kas buvo trečioji organizacija? Cvinglis. Prie ko tai priėjo? Prie Kalvino. O paskui tai peraugo į anglikonus, anglikonai į metodistus. Metodistai, ką pagimdė metodistai? – Iš jų atėjo Aleksandras Kembelas. Iš Aleksandro Kembelo kilo Džonas Smitas. Iš... Aleksandras Kembelas – tai krikščionių bažnyčia, tuomet atsirado keturios ar penkios: Kristaus bažnyčia ir atsišakojo visi tie maži -izmai. Tuomet pasirodė baptistų bažnyčia, iš kurios buvo daug atsišakojimų. O iš metodistų bažnyčios kilo... iš metodistų bažnyčios pirmiausia kilo... atsirado Veslio metodistai, o tuomet jie skilo keturis ar penkis kartus. Tuomet jie peraugo į kito tipo metodistus, o paskui vėl skilo, kol peraugo į laisvuosius metodistus. O paskui nuo to perėjo prie nazariečių. O nuo nazariečių prie šventumo piligrimų, o nuo šventumo piligrimų keliavo toliau. Tiesiog nedideli -izmai šakojosi, štai taip vis sklido, visi tie nedideli persipynimai tada sklido vis toliau. Ir ką jie visi padarė? Ir galiausiai jie baigėsi Sekminėmis.

⁹⁸ O ką padarė sekmininkai? Tą patį ką ir jų mamytė: grįžo atgal ir organizavosi. Ir kuo jie tapo? Denominacija. Užeikite į kurią nors ir pirmas dalykas: „Koks tavo tikėjimas?“ Hm. O, jie išnarstys tave po kauklę

¹⁹⁶ Jei žmogus klysta, nueikite pas jį ir susitaikykite. Jei negalite susitaikyti, pasiimkite ką nors kartu. Nenuostabu, kad Dievas negali auklėti savo bažnyčios, nes jūs nesielgiate teisingai. Vietoj to, kad skambintumėte ir kalbėtumėte apie tai, kas įvyko, sudarydami nedidelius kultus ir kitus panašius dalykus, vietoj to, kad taip elgtumėtės, kodėl nedarote, kaip sako Biblija? Jei koks nors brolis apimtas tam tikros ydos, nueikite pas jį ir pabandykite su juo susitaikyti. „Bet juk jis man tai padarė!“ Man nesvarbu, ką jis padarė – vis tiek nueikite pas jį. Nepasakyta, kad jis ateitų pas jus. Jūs nueikite pas jį, jei šis klysta. Pasakysite: „Bet juk jis klydo. Jis turi ateiti pas mane.“ Biblijoje ne taip pasakyta. Biblija liepia jums nueiti pas jį. Jeigu jis klysta, jūs nueikite pas jį.

¹⁹⁷ Ir jei jis jūsų nepaklausys, tuomet pasiimkite ką nors kartu kaip liudytoją.

¹⁹⁸ O paskui, jei jis nepriims to liudytojo, tuomet sakykite: „Dabar atvesiu tavo pastorių.“ Tuomet sakykite jam: „Aš papasakosiu apie tai bažnyčiai, ir lygiai po trisdešimties dienų, jei jūs, broliai, nesutvarkysite to... Šis brolis nori susitaikyti, o tu nesutinki. Ir jei tu nesutvarkysi to per trisdešimt dienų (kas tuomet nutiks?), tu nebebūsi vienas iš mūsų.“

¹⁹⁹ Biblijoje pasakyta: „Jei jis neklausys bažnyčios, tebūna jis jums kaip pagonis ir muitininkas.“ Matote, kol brolis yra šioje bažnyčios apsaugoje, Kristaus Kraujas jį sergsti. Štai kodėl bažnyčia nepasistūmėja taip, kaip turėtų. Na taip, toks mokymas bap-... ne baptistų bažnyčios mokymas, tiksliau, šios Branhamo maldyklos, bet kad tik jūs to laikytumėtės. Matote, kodėl negalima...

²⁰⁰ Pavyzdžiui, sakykime, kad jūs čia matote du žmones, tarkime Leo ir mane. Na, aš imsiu ir pasakysiu jums: „Juk jis pasiėgė su manimi neteisingai.“ Tai visiškai nesvarbu. Aš turiu nueiti pas jį. Juk jis yra šios bažnyčios narys, jis... jis tapo krikščionimi, jis priima čia komuniją su manimi prie atramos. Ir mes buvome pakrikštyti Viešpaties Jėzaus Vardu, gyvenome teisingai kaip broliai vienas prieš kitą. Tuomet kažkas įvyksta.

²⁰¹ Tai ne žmogus. Devyniasdešimties procentų atvejų tai velnias prasiskverbia tarp žmonių. Tai ne žmonės, tai velnias. Ir kol jūs leidžiate velniui taip daryti, jūs kenkiate savo broliui. Taip yra.

²⁰² Jei kažkas negerai tarp Leo ir manęs, eikime ir tai išspręskime. Ir jei jūs matote, kad kažkas yra, tai jūsų pareiga ateiti ir pasakyti: „Nagi, vyrukai, abu ateikite čia ir viską išsiaiškinsime.“ Taigi, jei jis ateis ten ir mes vis dėlto susitiksime, aš sakysiu: „Na, pirmiausia, mums... mums nepavyksta sutarti“, – ir jūs štai taip ateinate į bažnyčią.

²⁰³ Be to, jei jūs nieko nesiimsite, Jėzaus Kristaus Kraujas saugos mus abu. Suprantate? Tačiau paskui, iš šito vėžio atsiras kitas vėžys, o nuo to vėžio prasidės dar vienas vėžys ir viskas visur susirgs, visa bažnyčia. Ir galiausiai užėjus į bažnyčią bus taip šalta, kad teks paprašyti valytojo numušti varveklis, kad susirinkusieji galėtų patekti vidun. Juk jūs žinote, kad taip ir yra. Toks šaltis! Kažkas, žinote, stovi šalia ir visiškai nieko nesako [Brolis

Vardu, kad gautų Šventąją Dvasią. Tai tiesa. Tai nėra „Vien Jėzaus“ mokymas. Aš žinau „Vien Jėzaus“ mokymą. Čia nėra tai. Tai būtent Biblijos mokymas. Teisingai.

¹⁹¹ Bet štai, prašom. Ką jūs su tuo darote? Juk tai jūsų mamytė. Štai tų tikėjimo mokymų mamytė.

¹⁹² Dabar paieškokite Biblijoje ir pasakykite man, kur kas nors buvo apšlakstytas. Metodiste, presbiterione, katalike, pasakykite man, kur Biblijoje bent vienas žmogus buvo apšlakstytas. Pasakykite, kur bent vienas Biblijoje buvo aplietas nuodėmių atleidimui. Įsiminkite tai. Ar randate tai? Jei taip, ateikite pas mane ir aš vaikščiosiu šia gatve su užrašu ant nugaros: „Netikras pranašas. Aš klydau.“ Arba raskite nors vieną vietą visoje Biblijoje, kur kas nors buvo pakrikštytas Tėvo, Sūnaus ir Šventosios Dvasios vardu – kaip buvo pakrikštyta aštuoniasdešimt procentų jūsų. Suraskite man bent vieną Rašto vietą, kur kas nors šitai buvo pakrikštytas ir aš pasikabinsiu ant nugaros užrašą: „Netikras pranašas“ ir štai taip vaikščiosiu gatve su juo. Ir parodykite man, kur kas nors buvo pakrikštytas naujoje bažnyčioje, ir kuriam nebūtų tekę persikrikštyti iš naujo ne tik Jėzaus Vardu, bet mūsų Viešpaties Jėzaus Kristaus Vardu. Teisingai. Patikrinkite, ar tai tiesa, ar ne.

¹⁹³ Taigi, kas gi tai? Ji buvo paleistuvių motina. Kas ją padarė paleistuve? Kas pavertė ją kekše? Jos mokymas. Kas pavertė ją paleistuve? Jos mokymas!

¹⁹⁴ Štai kodėl mes netoleruojame tų denominacijų ir jų dogmų. Mes tyrai laikomės šios Biblijos. Nežinau, kiek jūs tuo gyvenate, tačiau vis tiek esate to išmokyti. Teisingai. Jums spręsti. Negaliu priversti jūsų tuo gyventi. Aš tegaliu pasakyti jums, kas yra Tiesa. Štai kodėl mes nesame denominacija. Aš ne... nenorėčiau, kad mes susiterštume tokiais dalykais, kad nusilenktume kokiam nors dogmai. Geriau jau eisiu su keliais paniekintais Viešpaties vaikais. Geriau liksiu švarus ir tyras prieš Žodį ir Dievą, laikysiuos to sakydamas: „Ant mano drabužių nėra niekieno kraujo.“ Štai kodėl mes liekame Branhamo maldykoje. Štai kodėl mes ne Asamblėjos, štai kodėl mes ne vienybininkai, štai kodėl mes ne „Vien Jėzus“, štai kodėl mes ne metodistai, štai kodėl mes ne baptistai. Čia tiesiog nedidelė maldykla. Mes apskritai neturime jokios denominacijos. Mes laisvi Kristuje. Štai kodėl liekame tokie, kokie esame. Ir Dievas mus palaimino, Dievas mums padeda.

¹⁹⁵ Taigi, mes jums aiškiname, kodėl priimame komunią, aiškiname jums, kodėl atliekame kojų apiplovimą, kodėl neleidžiame to daryti nariams, kai žinome, kad jie nuodėmėje. Štai kodėl pastarąsias dvi ar tris savaites aš lankiau vieną narį po kito, – juk ir jūsų tarpe buvo nedidelių nesutarimų. Vaikščiojote čia, nenorėjote kalbėtis vienas su kitu, prasilenkdami gatvėje nesusukdavote į kitą pusę. Gėda jums, kurie ėmėte palaimintą Dievo taurę prie šio altoriaus ir vadinatės broliais ir seserimis, o paskui sėdate prie telefono ir apkalbinėjate vieni kitus – jūs neverti vadintis krikščionimis, kai taip elgiatės. Taip. Net nesiartinkit prie tų telefonų; jei negalite gerai kalbėti apie ką nors, nekalbėkite apskritai. Nepamirškite, jūs atsakysite prieš Dievą. Kol tokia dvasia yra jumyse, jūs žinote, kad esate neteisūs prieš Dievą. Jei nejaučiate...

(suprantate?), kad išsiaiškintų, kas tu toks, kuo tu tiki. Ir jei nors šiek tiek nesutampi su jais, broli, tave tuoj pat atskirs nuo bažnyčios. Taip ir yra.

⁹⁹ Ir nemanykite, kad esate saugūs vien todėl, jog vadinatės sekmininkais. Broli, šalikelėje bus tiek pat sekmininkų, kiek ir pačiame kelyje – neabejoju. Suprantate?

¹⁰⁰ Taigi, visos tos organizacijos – jei tik jos būtų leidusios tam Sekminių palaiminimui judėti, nebūtų jo organizavusios, tiesiog būtų saugojusios jį brolybėje ir leidusios Šventajai Dvasiai imtis atskyrimo... Juk Šventoji Dvasia atskiria. Ananijas ir Sapfya vieną kartą atėjo, pasakė taip-ir-taip, o Šventoji Dvasia tarė: „Kodėl pamelavote?“

¹⁰¹ Bet mes sakome: „Juk tai brolis Džounsas – nesakyk apie jį nieko blogo – jis bažnyčiai moka didžiausią sumą. Žinau, kad jis gavo Šventąją Dvasią – girdėjau jį kalbantį kalbomis ir mačiau šaukiantį Dvasioje.“ Tai tas pats kaip barstyti žirnius į sausą karvės odą. Suprantate? Neturi su tuo nieko bendro. Sprendžia Dievas. Jis pasako, ar anas turi, ar ne. Tik taip. Bet mes jį priėmėme į savo denominaciją. Na, mes jį išspyrėme iš... iš Asamblėjų, jį priėmė vienybininkai. Vienybinkai jį šiek tiek pasilaikys, o paskui ir jie išvarys jį, todėl, kad su juo taip pasielgė, ir jį perims „Vien Jėzus“ grupė. „Vien Jėzus“ priglauk jį trumpam, o paskui jį perims kiti – „Dievo Bažnyčia“ priims jį. „Dievo Pranašystės bažnyčia“ jį perims, o toliau seka Tomlinsono judėjimas. O, nieko sau! Broli, argi mes dar neišsisėmėme? Tai yra sekmininkuose – paskutiniame prabudime. O dabar jie turi žydrąją ugnelę, turi aliejaus garbintojus, ir kraują ant veido, ir (O, Dieve!) aš jau nebežinau, prie ko jie jau priejo.

¹⁰² Viskas tapo iškreipta – kitaip ir nepasakysi. Ar žinote, jog Biblijoje pasakyta, kad viskas bus iškreipta? Ar žinote, kad Biblijoje sakoma, jog ateis tokia diena, kai net Viešpaties stalai bus pilni vėmalų? Ir pasakyta: „Ką Aš galiu pamokyti? Kam Aš galiu tai paaiškinti? Taisyklė turi būti po taisyklės, po taisyklės, po eilutės, po eilutės.“ Ką Jis pamokys? „Nujunkytus nuo krūties“, – nuo mamytės. Suprantate?

¹⁰³ Taigi, nėra... nėra tokios moters, nedorovingos moters šiame mieste, kuri nepagimdytų skaisčios dukros. Ji skaisti, kai gimsta – štai, ir jai gali puikiai sektis, bet, nespėjus nė apsidairyti, kadangi jos motinos tokia prigimtis, tai ta mergaitė, devyniais atvejais iš dešimties, elgsis lygiai taip pat kaip ir jos motina. Juk žinote, kad taip yra. Netikusi moteris, vadovaujanti viešnamiumi, gali pagimdyti mergaitę. Ji gali būti šešiolikos metų, tokia pat tyra ir morali, kaip bet kuri lelija, bet, tik jei ji ir liks tokia. Tačiau bėda ta, kad ji grįžta prie to paties ir elgiasi kaip jos motina.

¹⁰⁴ Taigi, katalikų bažnyčia buvo pirmoji prostitutė, kuri atėjo su pačios susikurtais mokymais, prietarais, apie kurią Biblijoje sakoma: „Ji atėjo iš bedugnės ir grįš į pražūtį.“ Biblijoje taip pasakyta. Taigi, jei jie to moko – tai neteisinga. Tai neteisinga pagal Dievo Žodį. Ir tuomet pasirodo metodistų bažnyčia, kuri gimė iš jos – graži mergina – bet ką ji padarė? Ji pasuko atgal ir

darą tą patį, ką ir jos mamytė: leidžia savo susirinkimui dėvėti šortus, leidžia jiems rūkyti cigaretes, viską jiems leidžia ir leidžia elgtis, kaip nori. Nesako apie tai nei žodžio. Pusžalis pastorius ten priekyje, už tos sakyklos, bijo, kad vieną dieną neteks algos ar skardos sausainių.

¹⁰⁵ Leisk tau pasakyti, broli: aš verčiau pamokslaučiau Evangeliją ir valgyčiau sausą davinį bei gerčiau vandenį iš upelio, ir pasakočiau apie tai Tiesą. Jei visas mano susirinkimas atsistotų ir išeitų, aš jiems kalbėčiau Tiesą. Taip, tikrai.

¹⁰⁶ Kas nutiko? O, tai juk maisto talonas: „Na, žinai, aš juk didžiausios šio miesto bažnyčios pastorius.“ Jūs, baptistai ir metodistai, klausote netikro pranašo. Tai grubu, bet kiekvienas, kurio mokymas prieštarauja šiai Biblijai, yra netikras pranašas. Nesvarbu, kaip tai bebūtų nušlifluota – tai melaginga pranašystė. Teisingai.

¹⁰⁷ „O, viskas tvarkoje, kol tavo vardas yra sąrašuose.“ Jūsų vardas gali būti begalėje knygų – jei jo nėra Gyvenimo Knygoje – jūs žuvę! Galite būti labai geri, galite būti tokie ištikimi, tyri ir moralūs kaip niekas kitas – tai neturės jokios reikšmės.

¹⁰⁸ Ezavas buvo dvigubai geresnis už Jokūbą, kai reikėjo būti tikru vyru, rūpintis savo senu aklu tėveliu ir visa kita. O Jokūbas buvo mažas sukčius, visuomet įsikibęs mamos prijuostės, mažas lepūnėlis. Bet Dievas pasakė: „Jokūbą pamilau, o Ezavo nekenčiau“, – dar negimus nei vienam berniukui. Romiečiams 8 taip pasakyta. Visiškai teisingai.

¹⁰⁹ Dievas žino, kas žmoguje. Jis taip pat žino, kas bažnyčioje. Mes gyvename Gyvenimo Duona, Dievo Žodžio Duona. Taigi, štai kodėl mes ne denominacija.

¹¹⁰ Taigi, noriu pateikti jums dar vieną nedidelę... Noriu pateikti jums nedidelę iliustraciją, kurią čia pasirašiau – nuostabi. Dabar Apreiškimų 19:2. Esu čia kai ką pasižymėjęs. Noriu pažiūrėti ir pamatyti, kas tai:

Nes tikri ir teisingi Jo teismai! Jis nuteisė didžiąją paleistuvę, kuri suteršė žemę savo ištvirtavimais; Jis atkeršijo už Savo tarnų kraują, pralietą jos rankomis. (Tai katalikų bažnyčios pabaiga.)

¹¹¹ Taigi, taip pat norėtusi, kad ir čia atkreiptumėte dėmesį, jog denominacija... kad denominacija taip pat yra ir čia, Raštuose, kad... O Biblijoje niekuomet nekalbama apie denominacijas. Denominacijos kilo iš katalikų bažnyčios. Ji yra pirmoji denominacijos motina ir kiekviena denominacija atėjo iš ten. O dabar gąli šiek tiek nudiegti. Kaskart nudiegs vis smarkiau. Suprantate? Bet aš noriu, kad jūs suprastumėte, kad denominacijos negimė ir nebuvo Dievo paskirtos, jas paskyrė velnias.

¹¹² Dievo bažnyčia – tai:

Mes visi kaip vienas: neatskiriami,
Meilėje ir mokyme – viena mes visi.

Tai gyvojo Dievo bažnyčia. Nepaisant to, ką jie... tų dalykų, visi kartu

tūkstančio metų. Ir dabar ji pasirodo ne kaip Viešpaties Jėzaus Kristaus bažnyčia, bet kaip katalikų bažnyčia. Koks išėjo Liuteris? – Kaip liuteronų bažnyčia. Kokie išėjo baptistai? – Kaip baptistų bažnyčia. Ne Jo Vardas, ne Jo Vardas, o kitas vardas: „Tave vadina.“ „Nes neduota žmonėms po dangumi kito vardo, kuriuo galite būti išgelbėti, tik Jėzaus Kristaus Vardas.“ „Tave vadina gyvu, o tu esi miręs“, – tokia yra ta denominacija.

¹⁸⁶ „O, aš presbiterionas“, – ir tu miręs! „O, aš baptistas“, – ir miręs! Jūs esate gyvi tik tuomet, kai atgyjate Jėzuje Kristuje. Teisingai. Jūsų melagingi krikštai, melagingas vandens krikštas, apšlakstymas, aplieja vietoj panardinimo; naudoja „Tėvo, Sūnaus ir Šventosios Dvasios“ vietoj Viešpaties Jėzaus Kristaus Vardo – visi tie melagingi dalykai tęsiasi toliau. Biblijoje aiškiai sakoma, sumala juos į dulkes, o mes juos kuo ramiausiai pakenčiame: „Na, mano bažnyčioje tu tiki taip.“ O Biblijoje sakoma šitaip. Suprantate? Taip negali būti, nieko panašaus.

¹⁸⁷ Ir nėra Biblijoje tokios vietos, kur žmonės būtų iškišę liežuvius ir priėmę šventą eucharistiją, ir kunigas būtų gėręs vyną ir vadinęs tai Šventąja Dvasia. Niekur Biblijoje jie nespaudė rankų, neduodavo dešinės rankos draugystės ženklą vadindami tai Šventąja Dvasia. Niekas niekada neatsistojo ir nesakė: „Dabar aš tikintysis“, – tokiu būdu gaudamas Šventąją Dvasią. Jei taip būtų buvę, tai Apaštalų darbų 2 turėtų būti parašyta štai taip: „Atėjus Sekminių dienai, keliu prisiartinio katalikų kunigas atlenkta apykakle. Jis priėjo ir tarė: „Visi čia susirinkusieji, iškiškite liežuvius ir priimkite šventąją eucharistiją – pirmąją komunią.“ Argi taip būtų parašyta Apaštalų darbų 2?

¹⁸⁸ O jūs, protestantai, niekuo ne geresni – ateinate ir sakote: „Dabar prieisime prie jūsų, metodistai, duosime jiems dešinę ranką... duosime jiems dešinę draugystės ženklą ir pusės metų bandomąjį laikotarpį.“ Kur taip parašyta Apaštalų darbų 2? Matote? Iš kur tai ištraukėte? Matote?

¹⁸⁹ Ten pasakyta: „Kai jie visi buvo vienoje vietoje ir vieningi...“ Ten neatėjo joks vyskupas ir nepadarė taip, ir joks kunigas nepadarė šitaip. Bet: „Iš dangaus pasigirdo ūžesys, tarsi pūstų smarkus vėjas ir pripildė visą namą, kur jie sėdėjo.“ Štai kaip jie Tai gavo (būtent taip) – kaip pučiantį smarkų vėją, nužengusį iš Šlovės, ne atėjusį keliu ir ne iš kokios nors denominacijos.

...tave vadina gyvu, o tu esi miręs.

¹⁹⁰ Matote, jūsų tikėjimo mokymai ir denominacijos užstojo kelią Dievui tiek, kad: „Mes tikime tuo ir mes tikime, kad stebuklą dienos praėjo.“ Taip kalba netikras pranašas. Netikras pranašas jums sako, kad galite paspausti ranką ir gauti Šventąją Dvasią. Netikras pranašas jums sako: „Tu gauni Šventąją Dvasią kai įtiki.“ Netikras pranašas jums sako: „Tu turi būti aplietas ir apšlakstytas vietoj krikšto.“ Netikras pranašas jums sako krikštutis Tėvo, Sūnaus ir Šventosios Dvasios vardu, nors Biblijoje to nepatvirtina nei viena Rašto vieta. Taip. Nei viena Rašto vieta Biblijoje neliepia taip krikštutis, kur kas nors būtų pakrikštytas kitaip, nei Jėzaus Kristaus Vardu. Tik Pau... Jono mokiniai, ir jie turėjo ateiti ir būti perkrikštyti Viešpaties Jėzaus Kristaus

jei atkreipsite dėmesį, Apreiškimų 1 mes matome Jėzų, stovintį septyniuose bažnyčios perioduose, septynių aukšinių žibintuvų viduryje, kai jis pasisuko ir pamatė stovintį Tą, kuris panašus į Žmogaus Sūnų, apsirengęs taip, kaip buvo. Tai Nuotaka stovėjo pavaizduotuose žibintuvuose.

¹⁸¹ Taigi, Senajame Testamente imdavo vieną žibintą ir uždegdavo jį, imdavo kitą žibintą ir jį uždegdavo nuo to žibinto, paskui uždegdavo nuo šio, nuo jo kitą – štai taip, kol įžiebdavo visus septynis žibintus.

¹⁸² Jei atkreipsite dėmesį, pradžioje, kai Dievas ėmėsi žydų, jie pasiekė aukso amžių, o paskui tamsiausi metai, žydų santykiuose tarp Dievo ir žydų, buvo Ahabo valdymo laikotarpis. Ir jei pastebėsite skaitydami tuos bažnyčios periodus, Jis vėl grįžta prie to paties. Jis sakė: „Yra nedaug...“ Ir tarė... Taigi, būtent tuo tamsiuoju laikotarpiu (tie pusantrų tūkstančio metų, tiksliau, pirmausia Ahabo ir žydų laikais), jų tamsiausias periodas buvo tuomet, kai Ahabas vedė Jezabelę ir įvedė Izraelyje stambeldystę ir vertė visus žmones drauge su Ahabu garbinti Jezabelės dievą. Pamenate, jie ėmė ir įkurdino giraites ir nugriovė Dievo aukurus. O Eliziejus šaukė, kad jis vienintelis teliko, o Dievas turėjo septynis šimtus tų, kurie taip ir nesulenkė kelių prieš Balaamą. Pamenate tai? Tai ir yra išrinktosios bažnyčios išėjimo provaizdis. Štai, matote? Matote, kaip viskas yra?

¹⁸³ Taigi, šioje bažnyčioje, jei atkreipsite dėmesį į pirmąją bažnyčią, – pirmoji bažnyčia, Efezo bažnyčia, buvo didi bažnyčia. Jis sakė: „Tu dar turi gyvybės.“ Ir atkreipkite dėmesį, kiekviena bažnyčia vis temo, temo, temo, kol pasiekė Tiatyrus. Tuomet, po pusantrų tūkstančio metų, ji pasirodė kitoje pusėje: „Tu turi visai nedaug šviesos. Sutvirtink tai, ką turi, kad nebūtų patrauktas tavo žibintuvas.“ Paskui perėjo į Filadelfijos bažnyčios periodą, o po to į Laodikėjos bažnyčios periodą.

¹⁸⁴ Taigi, štai kur grožis. O, čia tai bent! Man tai taip patinka, broli Smitai. Matote? Pažvelkite į tai. Taigi, šiame bažnyčios periode, kaip mes matėme... Dabar pažiūrėkite. Pirmasis bažnyčios periodas buvo Efezas, efeziečių bažnyčios periodas. Taigi, kiekvienas iš tų bažnyčios periodų, kol neatėjo tie pusantrų tūkstančio metų, jei atkreipsite dėmesį... Perskaitykite tai, kai grįšite namo šįvakar, jei turėsite laiko, arba anksti ryte, prieš ateidami į bažnyčią, 1-ą, 2-ą ir 3-ią Apreiškimų skyrius. Pamatysite, kad kiekviename iš tų bažnyčios periodų Jis sakė: „Tu turi mažai jėgos ir tu neišsižadėjai Mano Vardo“, – kol nepriėjo prie to pusantrų tūkstančio Tiatyrų metų, tamsiojo laikotarpio. Tuomet Jis perėjo į kitą pusę ir pasakė: „Tave vadina gyvu, tačiau tu esi miręs.“

¹⁸⁵ Ir tie... nei vienas iš tų kitų bažnyčios periodų, nei tas, nei Filadelfijos bažnyčios periodas, taip ir nebeprisėmė to Vardo. Taip ir nebeturėjo to Vardo, nes šis dingo per tą laiką. Taigi, O, dabar galėtume kaip reikiant prispausti tuos melagingus mokymus, tiesiog čia, parodyti jums, kad ta motina... katalikų bažnyčia – viso to motina, kad ji yra „Motina, Paslaptis, Babilonas“. Ir tai... Pažvelkite, šiame bažnyčios periode, kai ji pasirodė, ji turėjo šiek tiek šviesos, tuomet ji vis geso, geso, o tuomet įžengė į organizaciją tiems pusantrų

mes viena! Teisingai. Ar jis metodistas, ar baptistas, brolau, jei jis atgimęs iš aukšto ir pripildytas Šventosios Dvasios – jis mano brolis, mes žengiame petys petin. Teisingai. Būtent taip. Nieko neišskiriant.

¹¹³ Mozė. Kartais aš apsidairau ir sakau: „Tu juk žinai, kad tai krūva fanatiškų sekmininkų, broli Branhamai, – kam tu apskritai susidedi su tokia kompanija?“ Hm. Žinote ką? Mozė žiūrėjo į Izraelio vaikus, jis dairėsi pro tą patį langą, kaip ir faraonas. Faraonas žiūrėjo į juos kaip į krūvą purvo maišytojų, bet Mozė žvelgė į juos kaip į Dievo išrinktuosius. Jis žinojo, kad šie turėjo pažadą. Kodėl? Žinojo tai iš Žodžio. Ir tikėjimu... Viena koja jis buvo soste – būsimas faraonas – visas pasaulis gulėjo jam po kojomis, sėdėjo ten ir pylė vyną sau į burną, o gražios moterys vedavo jį, kaip imperatorių ar diktatorių, ar karalių pasaulio, kurį jaunas Mozė, būdamas vos keturiasdešimties, laikė savo rankoje. Jis žvelgė į tą purvo maišytojų kompaniją, bet žinojo, kad ir pats yra vienas iš jų. Aleliuja! [Brolis Branhamas suploja delnais – Red.] Būtent. Jis žinojo, kad yra vienas iš jų. Ir vien tik tikėjimu jis pasirinko!

¹¹⁴ Kiekvienas turi pasirinkti. Jūs turite pasirinkti. Jūs pasirinksite dabar. Jūs pasirinksite ryte. Jūs pasirinksite rytoj vakare, jei būsite gyvi. Kažkada jums teks pasirinkti. Broli, aš pasirinkau labai seniai. Ši Biblija buvo mano žodynu. Ši Biblija buvo mano Gyvenimo Knyga. Ši Biblija buvo Dievo Žodžiu. Biblija yra tai, kuo aš gyvenu. Būtent šios Biblijos aš laikausi.

¹¹⁵ Todėl Mozė žvelgė į Izraelio vaikus. Ir jis ne tik sakė: „O, jie nuostabūs žmonės. Nieko neturiu prieš juos. O ne, nei vieno žodelio prieš juos nepasakyčiau.“ Taip šiandien elgiasi daugelis žmonių: „O, tie sekmininkai ir tie žmonės, kurie gavo Šventąją Dvasią, ir tie žmonės, kurie tiki dieviškuoju išgydymu, o, aš... aš nieko neturiu prieš tai.“ Bet Mozė buvo ne toks. Jis paliko Egiptą ir tapo vienu iš jų. Jis nuėjo pas savo brolius. Jis buvo vienas iš jų.

¹¹⁶ Brolau, štai kur aš būsiu. Aš būsiu tarp nedaugelio paniekintųjų Viešpaties vaikų, net jei tai viso labo saujelė, kad ir tiek. Jie gavo pažadą ir aš matau jų vardus Avinėlio Gyvenimo Knygoje. Jie mano broliai, seserys. Taip. Pasirinkite ir stokite su jais. Teisūs ar neteisūs – vis vien stovėkite su jais. Jei jie klysta – padėkite jiems pasitaisyti. Teisingai. Nepadarysite jų geresniais nuolat juos stumdydami. Suprantate, pasistenkite juos ištraukti.

¹¹⁷ Čarlis, kaip jie sakė apie brolių Aleną, apie ugnį, kurią jie.... apie kraują ant rankų. Aš pasakiau: „Aš visuomet, visuomet gerbiau A. A. Aleną.“ Pasakiau: „Jei mokėčiau pamokslauti kaip A. A. Alenas, tai pas mane net nevyktų išgydymo tarnavimų.“ Taigi, kai kyla nesutarimų, kad kraujas ant rankų yra Šventosios Dvasios įrodymas, su tuo aš nesutinku. Bet kalbant apie brolybę – jis mano brolis. Kovoje stoviu su juo petys petin. Taip. Jei jis klysta – stengsiuosi jam padėti. O jei jis neklysta, jei aš klystu, tuomet noriu, kad jis padėtų man. Ir štai taip mes... mes sugyvename.

Dabar pažiūrėkite.

Ji buvo Paslaptis, Babilonas... ištvirtėlių motina...

¹¹⁸ Ar dabar matote, kaip bažnyčia šiandien... Draugai, ar matote, kaip šiandien bažnyčios gyvena, kaip joms norisi? „Viskas gerai, taip galima“, – kiaušina vieni kitiems, nekreipia dėmesio. „Juk toks elgesys niekam nekenkia. Juk tu tiesiog stengiesi būti senamadiškas.“ Taigi, pažiūrėkite, koks jų mokymas. Aš dabar noriu... Dabar pažvelkite. Toks jų įprotis. Ar suprantate, kad prieš keletą metų vienintelei katalikų bažnyčiai buvo leidžiama vaikščioti į kiną? Metodistų bažnyčiai tai nebūtų šovę į galvą, ir visoms denominacijoms: „Neee! Juk tai velnio darbai.“ Hm. Cha. Įdomu, kas gi nutiko? Tikrai taip.

¹¹⁹ Ir žinote, paimkite tas katalikų merginas, kurios vaikšto su tais mažais... (kai kurie iš jūsų, vyresni vyrukai, esate mano amžiaus) ...vaikšto, atkreipkite dėmesį, su tokiais trumpučiais drabužiais iki kelių. Turbūt tas vyrukas dabar pragare – nežinau. Ne man spręsti. Bet kai jis sukūrė tą pirmąją bjaurią dainiūkštę, kuri prasmuko per radiją be jokios cenzūros, ta:

Paraitokit, mergužėlės, paraitokit,
Keliukus dailius pademonstruokit.

Kas pamenate, kaip pasirodė ta pirmoji prieš daugelį metų? Čia ir buvo pirmą kartą apsiriktas. Taip. Ir kai rado tą vaikinuką iš Teksaso, ir atrenka tas moteris ir naudoja jų apatinius drabužius, kad šios atrodytų tokios, kokios iš tiesų net nėra, ir panašūs dalykai, ir žiūri į tai pro pirštus. O kas vyksta dabar? Tai prasiskverbė, tai – dvasia!

¹²⁰ Neseniai vienas žmogus pasakojo, sakė: „Nežinau, ką reikės daryti. Aš turiu gerą, dorą sūnų, bet tas vaikinukas darosi toks, kad nugvelbia viską, kas papuola po ranka.“

Aš paklausiau: „Kodėl?“
„Jis bendrauja su vagimi.“

¹²¹ Susidėk su koku nors vagimi ir pats tapsi vagimi. Mano senoji kentukietė mamytė sakydavo: „Pagulėk su blusuotu šunimi ir taip pat prisirinksi blusų.“ Paimkite... paimkite, pavyzdžiui, nedorą moterį, ir tegul... mergaitę – jei ji ištėkės už gero, padoraus vaikino, tai nespėsitė nė mirktelėti, kaip jis taps bjauresnis už bet kokį nebrendylą; viskas apsivers. Jus atpažįsta pagal jūsų bičiulius. Atsiskirkite! „Išeikite iš jų, – pasakyta Biblijoje, – atsiskirkite!“ Teisingai.

¹²² Jei jų denominacijos grįžta prie tokio sugedimo, kad leidžia savo žmonėms... Čia neseniai vienoje didelėje, gražioje baptistų bažnyčioje jiems teko paleisti žmones – gąli pamokslauti tik dvidešimt minučių (tas žmogus galėjo), nes pastoriui reikėjo parūkyti. Visas susirinkimas išėjo į lauką, visi stovėjo ten ir vienas po kito rūkė, ir vėl sugrįžo – pastorius ir visi. Aš nuėjau į kongregacininkų bažnyčią, ten stovėjo vyras, apsivilkęs didelę ilgą maršką, stovėjo ten, kalbėjo štai taip pasirėmęs į sakyklą, pasakojo apie kažkokią gėlę, kurią rado ant kalvos. Praktiškai tik tiek tepasakė ir išėjo, o jo pirštai buvo geltoni nuo cigarečių dūmų (taip), ir kalbėjo apie tai, kad moterys... kad vyrai

¹⁷⁷ Todėl jis apipjaustė Abraomą ir tai buvo sandoros antspaudas. O dabar, mūsų laikais... Taigi, moteris negalėjo būti toje sandoroje – tik ištėkėjusi moteris. Išsiaiškinkite. Moters negalėjo apipjaustyti, taigi, tai turėjo būti įtraukta. Todėl ji su savo vyru yra viena. Jie nebėra du, jie viena. Kas iš jūsų žinote tai? Raštas taip sako. Taigi, kadangi ji buvo ištėkėjusi, tuomet ji... ji tampa viena. Ir ji... Paskaitykite čia toliau bei pažvelkite į Timotiejų – kalbėjo tą patį, sakė: „Bet ji bus išgelbėta, gimdydama vaikus, – jeigu ji išlaikys tikėjimą ir šventumą ir pilną susilaikymą.“

¹⁷⁸ Taigi, bet Senojo Testamento apipjaustymas buvo pagal kūną, tačiau Naujajame Testamente Joelis pasakė: „Aš išliesiu savo dvasios ant kiekvieno kūno ir jūsų sūnūs bei jūsų dukterys pranašaus.“ Taigi, žodis pranašauti nereikia „mokyti“. Pranašauti reiškia arba „pasakoti patirtį per įkvėpimą“, arba „išpranašauti kažką, kas įvyks“. Ir mes žinome, kad Senajame Testamente buvo pranašų. Joms nebuvo galima kalbėti pastate, kalbėti bažnyčioje, susirinkime kaip mokytojoms. Bet ji, Ona, ir daugelis kitų šventykloje – jos buvo pranašės. Ir jos buvo... Mirjama buvo pranašė, ar kažkas panašaus. Ant jos buvo Dvasia, tai tiesa, tačiau ji turėjo apibrėžtas ribas. Moterys ir šiandien gali būti pranašės, neabejotinai, bet ne mokytojos ir taip toliau ant šios pakylės. Kitaip išeis... išeis, kad Biblija prieštarauja pati sau. Biblijoje negali būti vienaip sakoma čia, ir kitaip ten. Joje visuomet turi būti kalbama tas pats, arba tai nėra Dievo Žodis. Suprantate? Taigi: „Jūsų sūnūs ir jūsų dukterys pranašaus“, – reiškia, kad jos arba nuspės, arba liudys. Patikrinkite tai ir pažiūrėkite Biblijos žodyne, ar tai nėra tiesa. „Jūsų sūnūs ir jūsų dukterys pranašaus.“

¹⁷⁹ Taigi, Biblijoje taip pat kalbama apie moterį, kuri pretendavo į tai, arba tvirtino, kad ji... Tai susiję ir su katalikų bažnyčia, ir taip pat su... su ta tema, kuria dabar kalbėsime. Atsiverskime Apreiškimų knygą ir pažvelkime berods į 2-ą skyrių ir 20-tą eilutę, kol esame visai šalia, kad jūs atkreiptumėte dėmesį ir pamatytumėte, koks velniškas gali būti tas dalykas – čia kalbama apie tai, kas vyks šiomis paskutinėmis dienomis, kaip tos... kokios bus tos moterys. Atminkite, katalikų bažnyčia yra moteris. Mes tai ką tik perskaitėme, ar ne? Dabar paklauskite, kaip čia sakoma. Apreiškimo 2:20:

Bet...

Jis kreipiasi į tą Tiatoryų bažnyčią. Suprantate?

Bet...

Kuri yra viduramžių bažnyčia, perėjusi tamsiuosius amžius.

Bet Aš turiu šį tą prieš tave: tu leidi moteriškai Jezabelei, kuri sakosi esanti pranašė, mokyti bei pavergti Mano tarnus, kad jie ištvirtautų ir valgytų stabams paaukotas aukas. (Matote?)

¹⁸⁰ Taigi, atkreipkite dėmesį, pažiūrėkite į tuos bažnyčios periodus, tuomet baigsime. Paskui ryte išsiaiškinsime kitus dalykus. Žiūrėkite. Po... Po auksiniais žydų šventyklos žibintuvais... Viduje, šalia padėtinės duonos ir kitko, buvo septyni auksiniai žibintuvai. Visi tai žinote. Ar ne? Tai septyni bažnyčios periodai. Tai taip pat kalba apie septynis bažnyčios periodus. Taigi,

jums rašau, yra Viešpaties įsakymai. Bet jei jis neišmano, tegul neišmano.“ Ir todėl ši maldykla nepalaiko ir nepaskiria pamokslininkų, diakonų, ar, kad moteris užimtų kokias nors pareigas šioje bažnyčioje – taip yra todėl, kad čia guli šis Raštas ir jis aiškiai atskleistas.

¹⁶⁸ Taigi, Biblijoje iš tiesų pasakytą: „Jūsų sūnūs ir dukterys pranašaus.“ O ką reiškia žodis pranašauti? Susiraskite jo reikšmę. Tai reiškia „sakyti kažką iš įkvėpimo“ arba „išpranašauti kažką“. Tai daugiareikšmis žodis.

¹⁶⁹ Taip kaip pašventinti reiškia „būti apvalytam ir atskirtam tarnavimui“. Suprantate? Tai yra, tai ne... Tai daugiareikšmis žodis, turintis daugiau nei vieną prasmę.

¹⁷⁰ Pavyzdžiui, anglų kalboje tokių žodžių labai daug. Pavyzdžiui, sakome žodį „moka“. Taigi, ką galėtų reikšti „moka“? Sakysite: „Na, jis norėjo pasakyti, kad jis moka savo tarybai.“ „Ne, visai ne. Jis turėjo omenyje, kad moka gręžti skyles.“ „Ne, visai ne. Jis turėjo omenyje, kad geria kavą Moka.“ Arba... Matote, tiesiog toks žodis, jūs turite žinoti, apie ką kalbama. Suprantate?

¹⁷¹ Ir taip yra su šiuo daugiareikšmiu žodžiu, kad: „Jūsų sūnūs ir dukterys pranašaus.“ Taigi, vienintelis būdas, kaip Dievas...

¹⁷² Tas baptistas tarė: „Na, mes gavome Šventąją Dvasią.“ Aš sakiau... „...tuomet, kai tuo įtikėjome.“ Pasakiau... Matote, jis sakė: „Dievas davė Abraomui...“

Pasakė: „Abraomas patikėjo Dievu.“ Štai taip jis pasakė. Jis tarė: „Abraomas patikėjo Dievu ir tai jam buvo įskaityta teisumu.“ Kas iš jūsų žino, kad tai tiesa? [Susirinkusieji sako: „Amen.“ – Red.] Dabar pažiūrėkite, kaip... kaip lengvai šėtonas gali pakišti tai broliui. Matote, kuo paprasčiausiai. Juk tai Raštas.

¹⁷³ Broli, sakau tau, be viso šito tu turi būti pateptas, kad artintumeis prie to. Turi įeiti į slaptą vietą ir melstis. Žmonės sako: „Kodėl gi neišėjai ir nepasimatai su žmonėmis?“ Broli, jei ketini kalbėtis su žmonėmis ar mokyti juos, geriau kurį laiką pasilik vienas pats su Dievu prieš žengdamas už šios sakyklos (žinoma, matote?), nes šėtonas apsukrus, labai apsukrus.

¹⁷⁴ Jis sakė... Štai, atkreipkite dėmesį, jis tarė: „Abraomas patikėjo Dievu ir tai jam buvo įskaityta teisumu.“ Teisingai. Jis sakė: „Ką gi daugiau gali padaryti Abraomas, kaip tik tikėti?“

Aš atsakiau: „Tai viskas, ką jis galėjo padaryti.“

¹⁷⁵ Jis paklausė: „Tuo labiau, ką gi galite padaryti jūs ar kas nors kitas, jei ne tiesiog tikėti?“

¹⁷⁶ Aš atsakiau: „Tai viskas, ką galime padaryti. Tačiau paklausyk, broli, tuomet Dievas susitaikė... tiksliau, pripažino Abraomo tikėjimą. Jis davė jam antspaudą, apipjaustymo ženklą kaip sandoros antspaudą. Supranti? Jis davė jam... Jis tarė: „Abraomai, aš pripažįstu tavo tikėjimą, taigi dabar duosiu tau ženklą, kad tave priėmiau.“

žais... Koks gi tas vokiškas žaidimas, kurį žaidžia, kur reikia dėti kortas – žinote? Jame... Oi, maniau, kad prisiminsiu. Binoklį, jie ruošėsi žaisti binoklį. Manau, kad taip. Taip, ten dalina kortas – įprastas žaidimas kortomis. Binoklio žaidimas rūsijoje! Dieve mano! Štai kur jų pamatas! Nenuostabu, kad jie užsiima tuo ir dar šaukia ant katalikų bažnyčios, kad dalyvauja tuose Rotary klubuose ir lošia loterijoje. Juk jūs, protestantai, tokie pat sugedę kaip ir jie – tai ką gi pasakysite? Juokiasi puodas, kad katilas juodas. Žinoma. Jūs tuo užsiimate ir dar sako: „Na, aš presbiterionas. Aš metodistas.“ Jūs esate niekas, kol negimstate iš naujo. Teisingai. O kai gimsite iš naujo, tuomet žinosite, kažkas jumyse pasakys, kad tie dalykai neteisingi, ir jūs išeisite iš to – kitaip nė negali būti. Jūs žinote, kad tai tiesa. Žinoma. Tikrai taip. Ten vyksta visi tie niekai. Kodėl? „Paleistuvių motina.“

¹²³ Vieną gražią dieną ta senoji motulė pasakys: „Žinai ką? Galiausiai, mieloji, mes abi tokios pačios.“ O jūs žinote, kas bus tuomet? Bažnyčių konfederacija suvienys visus kartu, kaip jau ir dabar daro. O žinote, kas nutiks tokiai mažai grupei kaip ši? Jums teks sumokėti už tai, vyručiai. Visiškai teisingai.

¹²⁴ Bet nesijaudinkite – Avinėlis jį nugalės! Nes Jis viešpačių Viešpats ir karalių Karalius, ir Dievas vadovavo Savo bažnyčiai, o ne denominacijai. Jis išlies auksinio Šventosios Dvasios aliejaus ant tos bažnyčios. Broli, ugnis kris iš dangaus, pasirodys ženklai ir stebuklai, kokių dar niekada neregėjote. Tikrai taip. „Nebijok, mažoji kaimene: jūsų Tėvas panorėjo duoti jums Karalystę.“ Tikrai taip. „Tas, kuris ištvers iki galo!“ Štai taip. Žygiuokit pirmyn, nenuleiskit akių nuo Kalvarijos. Ši Biblija teisi. Nesijaudinkite.

¹²⁵ Dabar pažiūrėkite. Jie turi kelis įpročius, tam tikras moralines normas. Galėtume vardinti ir vardinti. Nespėjus nei apsidairyti, tai prasiskverbė į protestantų bažnyčias. Tuomet katalikės pradeda... Juk nieko blogo apsilikti šortukus, kol vaikšto į bažnyčią, ir ant galvos užsirišti skarelę. Kažkokia tradicija: „Nevalgykite mėsos penktadieniais.“ Ir, o, kur gi jūs radote, kad reikia užsirišti skarelę prieš įžengiant į bažnyčią? Noriu, kad parodytumėte man Rašto vietą! Tai melaginga pranašystė. Kada gi taip buvo bažnyčioje, kad bažnyčioje reiktų nešioti skrybėlę? Kai esate ant galvos užsidėję skrybėlę – rodote nepagarbą Kristui (teisingai) – kalbu apie vyrus. Moteris, jūs turite apdangalą, bet parodykite, jei galite, kad tai turi būti skrybėlė ar skarelė. Tai jūsų plaukai. O jūs juos visiškai nusikirpote. Tai kaip gi dėl to? O, jie sako: „Tai senamadiška.“ Net jeigu taip – tai Biblija! O Dievo Žodis teisus.

¹²⁶ Neseniai čia kalbėjau apie moterį, kuri nuplovė Jėzaus kojas ir, žinote, ėmė ir savo plaukais jas nušluostė. Aš pasakiau: „Moteris galėtų tai padaryti tik atsistojusi ant galvos, kad pakaktų plaukų Jo kojoms nuplauti, nušluostyti.“ Taip ir yra. O taip, tai... tai gėda matyti, kaip... net per šalčius vaikšto su štai tokiu trumpučiu paltuku, matosi jų apnuogintas kūnas.

¹²⁷ Dabar sakysite: „Kodėl vis kimbi prie moterų?“ Prie jūsų reikia kibti.

¹²⁸ O jūs, vyrai, kurie leidžiate savo žmonoms taip elgtis – broli, aš

nežinau, kā ir galvoti apie tave. Tai tiesa.

¹²⁹ Ir jūs, pastoriai... Nemanau, kad esate čia. Bet jei tokį pamatysite, liepkite jam atvažiuoti, papasakoti... susitikti su manimi. Suprantate? Jei jis tiek teigiamai Kristų, kad leidžia savo susirinkimui taip elgtis be... Taigi, jis... Galbūt jie tai daro jam už nugaros, bet jei šis apie tai nekalba, jis nėra tinkamas Jėzaus Kristaus tarnas. Visiškai teisingai. Jis nėra tinkamas būti Kristaus tarnu. Kristaus tarnas turi būti bebaime, kai kalbama apie Bibliją. Žinoma. Bet štai jie: išeina ir vis tiek tai daro.

¹³⁰ O paskui, nespėjus nė mirktelėti, tai teko perimti ir protestantams. Jūs, gerieji metodistai ir baptistai ir, presbiterionai ar nazariečiai, šventumo piligrimai, ir visi jūs – tas pats: visi vienodi, skiriasi tik pavadinimas. Štai prašom: „paleistuvių motina.“ Jūsų denominacija: „Jei jie susikūrė mūsų centre, tai koks gi skirtumas?“ Matote? Yra didžiulis skirtumas. Tai prasidėjo visai ne tame Centre. Galbūt ir prasidėjo jūsų centre čia, bet ne tame, kuris viršuje. Priklausomai nuo to, iš kur jūs kilę. Tai tiesa.

¹³¹ Taigi, nemanau, kad turime laiko įsigilinti į dar vieną dalyką, gal geriau paliksiu tai rytui. Gerai, paimekime šitą trumpą klausimą. Turime čia „vandens krikštą“. Taip pat yra „išankstinis paskyrimas“ ir, o, daug dalykų. Taigi, paimekime šį... šį trumpą klausimą apie pamokslininkes ir peržiūrėkime jį.

¹³² Taigi, pamokslautoja, nenoriu tavęs ižvesti, bet noriu tau kai ką pasakyti. Tu neturi nei mažiausios Rašto ištraukos, nei vienos iš Biblijos. Taip, žinau, kuo jūs remsitės ir jau pakankamai prisiklausiau jūsų, taip: „Ir jūsų sūnūs bei dukterys pranašaus.“ Taigi, jei tavo pastorius nežino, ką reiškia žodis „pranašaus“, tuomet jis nieko nežino. Jam apskritai ne vieta už sakyklos, jei jis tau siūlo būti pamokslininke. Suprantate? Juk tai kategoriškai pasmerkta nuo Pradžios knygos iki Apreiškimų. Taigi, leiskite jums tai parodyti. Gerai?

¹³³ Dabar noriu, kad su manimi atsiverstumėte Pirmą Timotiejui 2:11. Tiesiog atsiverskite tai ir mes išsiaiškinsime, taigi, ir taip pat paliesime ir jūsų Apaštalų darbų 2. Taip. Ir tiesiog... tiesiog paklauskite, ką šia tema sako Raštas.

¹³⁴ Štai kažkas vis kartodavo: „Na, broli Branhamai, tu paprasčiausiai senas moterų neapkentėjas.“ Aš nesu moterų neapkentėjas. Aš... aš tiesiog nenoriu, kad moterys mėgintų užimti vietą, kuri joms nepriklauso.

Pamenate tą Hovardo laivų statyklą, vieną iš sėkmingiausių laivų statyklų palei Ohajo upę? Paskyrė vadovauti moterį – pažiūrėkite, kas įvyko.

Davė moteriai teisę balsuoti – pažiūrėkite, kas nutiko.

¹³⁵ Leiskite dabar jums pasakyti. Aš ne šiaip diriu kailį moterims. Aš noriu, kad ir vyrai suprastumėte, jog ir jus tai liečia. Bet leisk tau kai ką pasakyti, broli. Ši tauta – moters tauta. Įrodysiu jums tai pagal Raštą, įrodysiu, pagal ką tik norite. Tai yra... Kas pasirodo ant mūsų pinigų? Moteris. Kur ji yra čia, Apreiškimuose? Štai, matote ją. Taip pat ji yra skaičius trylika (ji viską pradėjo): trylika žvaigždžių, trylika juostų, trylika kolonijų, trylika... nuo

jūsų tikite, kad Paulius būtent taip pamokslavo? Argi ne taip jis čia pasakė? [Susirinkusieji sako: „Amen.“ – Red.] Ir Paulius pasakė...

¹⁵⁹ Jūs sakysite: „Bet palauk minutėlę, broli Branhamai. Vieną minutėlę! O mūsų vyskupas sako, kad taip galima. Pagrindinis asamblėjos prižiūrėtojas sako, kad taip galima. Vienybinių vyskupų sako, kad taip galima.“

¹⁶⁰ Man nesvarbu, ką jie sako. Tai melas! (Juk sakiau jums, kad mes tai gerai įkalsime.) Ir netikri pranašai taip sakys. Nes Biblijoje pasakyta: „Jei kas mano esąs dvasinis žmogus ar pranašas, tegu pripažįsta, kad tai, ką jums rašau, yra Viešpaties įsakymai.“ O jeigu jo dvasia neliudija apie šį Žodį, tai jis netikras pranašas nuo pat pradžių. Geriau jau būsiu moterų neapkentėjas, nei moterų mylėtojas, užsiimantis tokiais nesąmonėmis, besitaikstantis su tokiais nesąmonėmis Dievo Bažnyčioje, priešingomis Dievo įsakymams. O Paulius sakė... Atsiverskite Galatams 1:8. Paulius sakė: „Jei angelas iš dangaus jums skelbtų kitokią Evangeliją, negu aš jums paskelbiau, – tebūnie prakeiktas.“ Ką jūs dabar su tuo darysite?

¹⁶¹ Dabar jūs pasakysite: „O kaip dėl to, kur pasakyta: „Jūsų sūnūs ir dukterys pranašaus“, – Joelio knygoje ir... ir ką Petras citavo Sekminių dieną?“ Visiškai teisingai.

¹⁶² Ar žinote, kad vienintelis būdas Senajame Testamente ir vienintelis būdas dabar, kaip kas nors gali įeiti į sandorą, yra per Abraomą, kuriam buvo duotas pažadas, o pažado antspaudas buvo apipjaustymas? Kas iš jūsų tai žinote? Tai buvo Dievo patvirtinta.

¹⁶³ Kaip vienas brolis baptistas, jis sakė: „Broli Branhamai, juk mes, baptistai, gavome Šventąją Dvasią.“

Aš apklausiau: „Kada gi Ją gavote?“

Atsakė: „Tą valandą, kai įtikėjome.“

¹⁶⁴ Aš pasakiau: „Paulius sakė: „Ar gavote Šventąją Dvasią po to, kai įtikėjote?“ Matote? Aš pasakiau: „Baptistai, jūs pirmiausia gaukite Ją, o jau tada pasikalbėsime su jumis apie amžiną saugumą.“ Paklausiau: „Bet kur gi Ją gaunate štai taip?“ Matote?

¹⁶⁵ Jis paklausė: „Ar gavote Tai po to, kai įtikėjote?“ Jie buvo tikintys ir šaukdavo, ir džiaugdavosi, ir visa kita, o Šventosios Dvasios dar nebuvo gavę. Paulius sakė, kad nebuvo. Suprantate? „Ar gavote Šventąją Dvasią po to, kai įtikėjote?“

Jie atsakė: „Mes nė nežinojome, kad yra Šventoji Dvasia.“

Paklausė: „Tuomet kaip jūs buvote pakrikštyti?“

¹⁶⁶ Jie atsakė: „Mes buvome pakrikštyti“, – bet neteisingai, suprantate? Taigi jis turėjo pakrikštyti iš naujo. Gerai.

¹⁶⁷ Taigi, dabar atkreipkite dėmesį į tai, kad tos pamokslininkės, kai atėjo, jos manė, kad ir toliau vadovaus. Bet Dievas kategoriškai draudžia taip elgtis. Ir... tiesiog, kol kalbame šia tema, apie tokias moteris (suprantate?), ir tai... jis pasakė: „Jei kas tarp jūsų yra dvasinis ar pranašas, tegu pripažįsta, kad tai, ką

paklusnumas.“ Jei pažiūrėsite pagal nuorodas, jus nukreips tiesiai į Pradžios 3:16. Matote? Gerai.

Kaip...kaip besilaikant įstatymo...

Ir jeigu jos... ko nors išmoks, tepasiklausia... tepasiklausia... namie savo vyro, nes moteriai gėdinga bažnyčioje kalbėti.

Ką? [Vertimas iš Biblijos anglų kalba – Red.]

¹⁵³ Dabar pažiūrėkite kiekvienas savo Biblijoje į tą klausuką, po to žodžio „Ką?“. Kas privertė Paulių taip kalbėti ir taip elgtis? Taigi, jei jūs rasite laiškus, kuriuos korintiečiai rašė Pauliui... (o juos galite rasti bet kurioje geroje bibliotekoje. Matote?) ...kuriuos korintiečiai rašė Pauliui, jie rašė ir pasakojo, kad po tų moterų atsivertimo... Jie ten turėjo deivę, vardu Diana. Ir ji taip pat buvo Efezo deivė. Ir korintiečiai ją taip pat garbino, nes tai buvo pagoniškas garbinimas. Ir vieną dieną jie rado laukuose akmenį, kurio forma priminė moterį. Jie pasakė: „Dievas yra moteris, ir ji numetė mums savo atvaizdą.“ O jų šventyklą gerokai pranoko Saliamono šventyklą, kaip teigia istorikai. O, viskas buvo iš marmuro, padengta auksu, tuo tarpu Saliamono šventyklą buvo pastatyta iš kedro, padengto auksu. Matote? Ir ją gerokai pranoko. Ir tai... Jeigu Dievas buvo moteris, tuomet, žinoma, ji galėjo turėti šventikes. Žinoma, jei Dievas – moteris, tuomet gali būti ir pamokslininkė. Bet Dievas yra Vyras. Biblijoje pasakyta, kad Jis Vyras ir Jis iš tiesų Vyras. Suprantate? Ir, jei Dievas buvo Vyras, tuomet turi būti vyrai.

Dabar atkreipkite čia dėmesį: „Ką?“

¹⁵⁴ Taigi, kai kurios iš tų šventikių, kai jos atsiversdavo nuo pagonybės į krikščionybę, manė, jog ir toliau galės išlaikyti savo pamokslininkių tarnavimą, tiesiog pereidavo ten. Kadangi ten jos pamokslaudavo apie Dianą, tai ateidavo čia ir pamokslaudavo apie Kristų.

¹⁵⁵ Jis tarė: „Ką? Argi išėjo Dievo Žodis iš...“ Tik paklausykite to. Broli, kaip gi tarnautojai gali taip elgtis? 36-ta eilutė:

Ką? Argi iš jūsų išėjo Dievo žodis? Ar tik jus vienus pasiekė?

Jei kas mano esąs pranašas ar dvasinis žmogus (net nebūtinai pranašas, tiesiog dvasiškai mąstantis žmogus), tegu pripažįsta, kad tai, ką jums rašau, yra Viešpaties įsakymai. (Jūs tuo tikite?)

Bet jei jis... jei kas neišmano, tiesiog tegul neišmano.

¹⁵⁶ Na, čia kategoriškiau nė nepasakysi. Suprantate? Jis pasakė: „Jei žmogus dvasišką, ar pranašą, tai jis pripažins, kad tai, ką čia rašau, yra Viešpaties įsakymai.“ Bet pasakė: „Jei jis... jei jis neišmano, tiesiog tegul neišmano.“ Matote? Daugiau nieko nepadarysi. Jei jie nori toliau to laikyti, jums teks tiesiog palikti juos ramybėje, nes jis matė, kad tai prasidėjo jau tada.

¹⁵⁷ Ir viena moteris man sakė, pasakė: „Ai, Paulius buvo tiesiog senas moterų neapkentėjas.“

¹⁵⁸ Jis nebuvo joks moterų neapkentėjas. Žinote, Paulius buvo apaštalas taip pat ir pagonių bažnyčiai. Paklausykite. Ar žinote, kad Paulius... Kas iš

pat pradžių visur buvo trylika. Ji pasirodo tryliktame Apreiškimo skyriuje. Moteris – trylika.

¹³⁶ Ir 1933 metais, kai Viešpats... kai susirinkimai vyko čia, kur dabar stovi Kristaus bažnyčia, senuosiuose masonų namuose, čia ant manęs nužengė Viešpaties regėjimas ir numatė, kad Vokietija pakils ir pastatys ten Mažiną liniją. Daugelis tai pamenate. Ir kaip jie ten įrengs įtvirtinimus ir ten, toje linijoje, amerikiečius išstiks didelis pralaimėjimas. Taip pat buvo pasakyta, kas įvyks, ir apie Ruzveltą ir panašius dalykus, kaip jis iškels kandidatūrą ir pradės ketvirtą kadenciją – idealiai, būtent taip viskas ir įvyko.

Taip pat buvo pasakyta, kad automobilių forma vis labiau panėsės į kiaušinio, kol paskutinėmis dienomis galutinai įgaus kiaušino formą. Ir aš sakiau: „Bus taip, kad tų automobilių nebevaldys vairu, o kontroliuos kažkuo kitu.“ Būtent tokius automobilius dabar gamina: su nuotoliniu valdymu saugumui. Teisingai. Negalėsite įvažiuoti į miestą... Tuomet teritorijoje, kur leistina trisdešimt kilometrų per valandą, tegalėsite važiuoti trisdešimt kilometrų per valandą. Bus neįmanoma atsitrenkti į kitą mašiną, nes tai nuotolinis valdymas. Matote, ji važiuoja štai taip, ir tai jau vyksta.

Ir aš pasakiau: „Atminkite, tą dieną, prieš ateinant laikų pabaigai, prieš ateinant laikų pabaigai, ta moteris...“ (O jūs užsirašykite visa tai.) „Pakils didinga, įtakinga moteris, arba prezidentė, arba diktatorė, ar kokia kita įtakinga moteris Jungtinėse Valstijose. Ir jie skės moterų įtakoje. Taigi, atminkite, tai yra TAIP SAKO VIEŠPATIS.“ Suprantate?

¹³⁷ Ir jie neteisūs. Ir kam jie pasidavė? Leiskite jums papasakoti. Būkite dvasiški. Tegul... Atsiverkite. Pažiūrėkite. Kodėl jie taip elgiasi? – Kad katalikų bažnyčia turėtų galimybę prasiskverbti. Suprantate? Štai jūs garbinate visas tas kino žvaigždes ir panašius dalykus. Pamenate pamokslą, kurį pamokslavau (Mardži, tu pameni) prieš daugelį metų apie įsiveržimą į Jungtines Valstijas, kad nuverstų amerikiečių valdžią? O aš juk sakiau, kad jis pakilo Paryžiuje po to, kai mes juos ten išgelbėjome nuo tų moterų, vyno ir linksmybių, o nusileido jis teisiai į Holivudą. Dabar vietoj to, kad važiuotume modelių į Paryžių, jie važiuoja modelių čia.

Prie ko tai privedė? Tai... Mes neleistume jūsų vaikams eiti į kiną, tačiau tai prasiskverbė tiesiai į televiziją ir nuėjo toliau, viską užtersė, tai tęsiasi toliau. Ir štai kur mes šiandien: visos mergaitės ir berniukai – visi panašūs į televizijos aktorius. Kas tai? Tiesiamas kelias.

Juk viena pasileidusi moteris gali pasiųsti į pragarą daugiau žmonių, nei visi naminukės taškai mieste. Taip. Pažiūrėkite, kaip ji eina gatve išsirengusi, be drabužių – kad ir koks bebūtų vyras, jei jis sveikas normalus vyras, tai pažiūrėjus į moterį, ji tikrai kažkas nusmelkia. Tiesiog būkite nuoširdūs. Man nesvarbu...

¹³⁸ Aš turiu Šventąją Dvasią jau daugelį metų. Tu negali pažiūrėti į moterį, kai ji pusnuogė... Aš turiu automobilyje nedidelį kryželį, kurį daugelis matė. Kažkas paklausė manęs: „Ar tu katalikas?“ Nuo kada katalikai turi

išskirtinę teisę į kryžių? Kryžius reiškia „krikščionis“.

¹³⁹ Tos šventosios Cecilijos ir panašūs dalykai yra katalikybės ženklas. Mes netikime tokiais dalykais. Mes tikime Kristumi. Jie garbina visokiausius mirusius žmones. Tai aukšta spiritizmo forma – štai ir viskas – mirusiųjų garbinimas. Nieko panašaus, ne.

¹⁴⁰ Aš paklausiau to kunigo. Pasakiau: „Kodėl tada, jei... argi Petras buvo pirmasis popiežius?“

Jis atsakė: „Būtent.“

¹⁴¹ Aš paklausiau: „Tuomet kodėl Petras sakė: „Nėra kito tarpininko tarp Dievo ir žmogaus, tik Žmogus Jėzus Kristus?“ O jūs turite penkis tūkstančius mirusių moterų ir kitų, kuriuos darote tarpininkais. Tai kas gi nutiko?“ Štai, prašom. Jie neturi atsakymo į tai. Teisingai.

¹⁴² Taigi, kai kurie jų mokymai, jų melagingi mokymai, pasirodė krūva netikrų protestantų pranašų ir to moko, o jūs, protestantai, priimate tai išskėstomis rankomis. [Brolis Branhamas beldžia į sakyklą – Red.] Visiškai teisingai. Denominacijos bei krikšto formos, ir įvairūs įsakymai bei kitkas, ką jūs vykdate, – tai visiškai neatitinka Rašto. Tam prieštaraujama Rašte, tačiau jūs visam tam pritariate. Tai tiesa.

¹⁴³ Taigi, paklausykite apie pamokslininkes. Gerai. Pirmas Timotiejui, man reikia Pirmo Timotiejui 2:11. Dabar paklausykite, kas čia sakoma:

Jūsų moterys tesimoko tyliai, su visišku paklusnumu.

Neleidžiu, kad moteris mokytų nei kad vadovautų vyrui, – ji tesilaiko tyliai.

¹⁴⁴ Aš nesu atsakingas už tai, kas ten parašyta. Aš atsakingas už tai, kad pasakyčiau jums, kad tai yra ten. Suprantate? Suprantate?

Jūsų moterys tesimoko tyliai, su visišku paklusnumu. (Gal jūs kada nors buvote nuėję į stačiatikių bažnyčią ir matėte jas. Suprantate? Matote?)

Neleidžiu, kad moteris mokytų nei kad vadovautų (būtų pastorė, diakonė ar kas nors panašaus) vyrui... (matote?) ...vadovautų vyrui, – ji tesilaiko tyliai.

Juk pirmas buvo sutvertas Adomas, o paskui – Ieva.

¹⁴⁵ Ar žinote... Dabar paklausykite, moterys. Jūs, geros, doros krikščionės, esate geriausia, ką Dievas galėjo duoti vyrui, kitaip Jis būtų davęs ką nors kitką. Tikrai taip. Suprantate? Moteris net nebuvo originalus kūrinys. Moteris nėra Dievo kūrinys, ji – šalutinis vyro produktas. Dievas sukūrė žmogų – ir vyrą, ir moterį – ir Jis atskyrė juos. Ir po to, kai žmogus jau gyveno žemėje ir pavadino žvėris, ir gyveno čia jau ilgą laiką, Jis išėmė iš Adomo šono šonkaulį, kaip šalutinį produktą, ir padarė iš to moterį.

Pirmas buvo sutvertas Adomas, o paskui – Ieva. (Dabar žiūrėkite.)

Ir ne Adomas buvo apgautas, o moteris buvo apgauta ir nusidėjo.

¹⁴⁶ Dievas pasirinko vyrą, o velnias pasirinko moterį. Pažiūrėkite tiesai į akis – kas darosi šiandien. Pažiūrėkite į tikrąją Dievo bažnyčią – sakys:

„Jėzau!“ O antikristas sakys: „Marija!“ Pažiūrėkite į tas dvasias. Matote? Štai jos. „Sveika Marija, Dievo motina, tu pagirta tarp moterų, ir melsk už mus nusidėjėlius dabar ir mūsų mirties valandą. Amen. Marija, melsk!“ O, Dieve! Štai, prašom: moteris – velnio pavaldinė. Kristus – šlovinimo objektas ir Jis Vienintelis! Štai taip. Štai taip.

¹⁴⁷ „Pirmas buvo sutvertas Adomas, o paskui – Ieva.“ Adomas nebuvo apgautas. Tai kaip gi jūs galite turėti pastorę, diakonę? Adomas nebuvo apgautas, bet moteris buvo apgauta. Ji tikrai buvo... Nors nemanė, kad klysta, bet klydo. „Moteris buvo apgauta ir nusidėjo“, – nes jos... kiekvieną kartą, kai gatve eina laidotuvių procesija – tai dėl moters. Kiekvienas kūdikio verksmas – dėl moters. Kiekviena žmogaus mirtis – dėl moters. Kiekvienas žilas plaukas – dėl moters. Viskas, taip pat ir mirtis – dėl moters. Viskas, kas neteisinga – dėl moters. Ir dar padaro ją bažnyčios galva, pastore, o, kartais net vyskupe. Hm. Gėda.

¹⁴⁸ Dabar noriu minutėlei atkreipti jūsų dėmesį į dar vieną dalyką. Gerai? Dabar atsiverskime Pirmąjį Korintiečiams 14:32 ir pažiūrėkime, ką Paulius čia sako, o tuomet, po minutėlės, pereisime dar prie kelių vietų. Ir tuomet mes... Nesinori jūsų per ilgai laikyti, kad ryte nebūtumėte tokie pavargę, jog nebegalėtumėte vėl susirinkti. Gerai. Noriu perskaityti. Kas iš jūsų tiki, kad Paulius buvo įkvėptas mokytojas? Taigi, nepamirškite, Paulius tai parašė ir Timotiejui. Matote? Tai... Taigi, Pirmasis Korintiečiams 14:32. Dabar pradėkime tiesiog nuo čia, ir pradėkime skaityti čia, 14:34, man regis:

Jūsų moterys bažnyčiose tetyli...

¹⁴⁹ Girdėjot, ką jis pasakė?

Jūsų moterys bažnyčiose tetyli, nes joms neleidžiama kalbėti, jos turi būti klusnios...

¹⁵⁰ Ar jūs turite nuorodas į kitas vietas? Jei taip, pasekite jomis ir pamatysite, ar ten nenurodo Pradžios 3:16, kur Dievas pasakė Ievai, kad už tai, jog ji paklaūsė gyvatės vietoj savo vyro, šis viešpataus jai per visas jos gyvenimo dienas. Kaip gi moteris gali imti ir viešpatauti vyrui, būti pastore ar diakone, kai Biblijoje pasakyta, kad ji būtų paklusni kaip buvo pradžioje? Kai Jis... Dievas... Dievas negali pasikeisti. Negalite priversti Žodžio sakyti vienai Ievai ir kitaip ten. Taip nebus. Visą laiką tas pats.

¹⁵¹ Taigi, pradžioje, būtent tada... Prieš visam tam pasibaigiant, įeigu turėsiu progą, noriu jums išaiškinti tą santuokos ir skyrybų klausimą. Šioje bažnyčioje dar niekada to nedariau. Bet pažiūrėkite į šią dvigubą sandorą. Vienas sako, kad ji gali ištekti, kitas teigia, jog jie negali susituokti, ir šitas sako vieną, antrą ar trečią. Bet palaukite minutėlę ir pamatysite, ką sako Biblija, kai prie to prieisime. Suprantate? Gerai. Dabar pažiūrėkite čia:

Jūsų moterys bažnyčiose tetyli... joms neleidžiama kalbėti, jos turi būti klusnios, kaip sako ir įstatymas.

¹⁵² Vadinasi, Senajame Testamente joms nebuvo leidžiama kalbėti, nes Paulius čia pasakė, kad nebuvo leidžiama. Teisingai? „Jūsų moterys tetyli. Tai